

ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM

- pro gymnaziální vzdělávání na čtyřletém gymnáziu
- pro gymnaziální vzdělávání na vyšším stupni víceletého gymnázia

Zpracováno dle RVP G 2021

platný od **1. 9. 2025**

Podpis ředitelky školy: Razítko školy:

Gymnázium, Havířov-Město, Komenského 2
příspěvková organizace

1. Identifikační údaje

Název ŠVP: Školní vzdělávací program pro gymnaziální vzdělávání

Vzdělávací program: čtyřletý, osmiletý (vyšší stupeň)

Studijní forma vzdělávání: denní

Předkladatel

Název školy	Gymnázium, Havířov-Město, Komenského 2, příspěvková organizace
REDIZO	600016471
IZO	000601543
IČO	62331558
Adresa školy	J. A. Komenského 328/2, 736 01 Havířov-Město
Ředitelka školy	Mgr. Monika Bouchalová
E-mail školy	gkh@gkh.cz
Web školy	www.gkh.cz
Telefon školy	+420 596 811 078
Datová schránka školy	nccfxj7
Zřizovatel	Moravskoslezský kraj
Adresa zřizovatele	28. října 2771/117, 702 00 Ostrava
Telefon zřizovatele	+420 595 622 222
E-mail zřizovatele	posta@msk.cz
Web zřizovatele	www.msk.cz
Datová schránka zřizovatele	8x6bxsd
Koordinátor ŠVP	Mgr. Alexandra Bouchalová

Platnost dokumentu od 1. 9. 2025

Podpis ředitelky školy: **Razítko školy:**

Obsah

1. IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE 1

2. CHARAKTERISTIKA ŠKOLY 3

2.1 VELIKOST ŠKOLY 3
2.2 VYBAVENÍ ŠKOLY 3
2.3 CHARAKTERISTIKA PEDAGOGICKÉHO SBORU 3
2.4 CHARAKTERISTIKA ŽÁKŮ 3
2.5 DLOUHODOBÉ PROJEKTY 4
2.6 SPOLUPRÁCE S RODIČI A JINÝMI SUBJEKTY 4

3. CHARAKTERISTIKA ŠKOLNÍHO VZDĚLÁVACÍHO PROGRAMU (ŠVP) 4

3.1 ZAMĚŘENÍ ŠKOLY 4
3.2 PROFIL ABSOLVENTA 5
3.3 ORGANIZACE PŘIJÍMACÍHO ŘÍZENÍ 6
3.4 ORGANIZACE MATURITNÍ ZKOUŠKY 6
3.5 VÝCHOVNÉ A VZDĚLÁVACÍ STRATEGIE 6
3.6 ZABEZPEČENÍ VÝUKY ŽÁKŮ SE SPECIÁLNÍMI VZDĚLÁVACÍMI POTŘEBAMI A ŽÁKŮ NADANÝCH 8
3.6.1. Žák se speciálními vzdělávacími potřebami 8
3.6.2. Podpůrná opatření prvního stupně a plán pedagogické podpory 9
3.6.3. Individuální vzdělávací plán žáka se speciálními vzdělávacími potřebami 9
3.6.4. Vzdělávání žáků nadaných a mimořádně nadaných 9
3.6.5. PLPP a individuální vzdělávací plán nadaného a mimořádně nadaného žáka 10
3.7 ZAČLENĚNÍ PRŮŘEZOVÝCH TÉMAT 11

4. UČEBNÍ PLÁN 15

4.1 VOLITELNÉ PŘEDMĚTY 16
4.2 ZAČLENĚNÍ VZDĚLÁVACÍHO OBSAHU DALŠÍCH OBORŮ 16

5. UČEBNÍ OSNOVY 17

5.1 ČESKÝ JAZYK A LITERATURA 18
5.2 ANGLICKÝ JAZYK 34
5.3 NĚMECKÝ JAZYK 43
5.4 ŠPANĚLSKÝ JAZYK 48
5.5 FRANCOUZSKÝ JAZYK 64
5.6 MATEMATIKA 77
5.7 FYZIKA 87
5.8 CHEMIE 98
5.9 BIOLOGIE 105
5.10 ZEMĚPIS 111
5.11 DĚJEPIS 118
5.12 ZÁKLADY SPOLEČENSKÝCH VĚD 14228
5.13 INFORMATIKA 142
5.14 ESTETICKÁ VÝCHOVA - VÝTVARNÁ 146
5.15 ESTETICKÁ VÝCHOVA - HUDEBNÍ 151
5.16 TĚLESNÁ VÝCHOVA 163

6. HODNOCENÍ ŽÁKŮ 170

6.1 HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ 170
6.1.1. ZÁSADY KLASIFIKACE 170
6.1.2. Kritéria hodnocení 170
6.1.3. Podmínky pro klasifikaci 172
6.1.4. Informace o výsledcích vzdělávání 172
6.1.5. Komisionální zkoušky 172
6.2 VÝCHOVNÁ OPATŘENÍ 173
6.2.1. Pochvaly a jiná ocenění 173
6.2.2. Kázeňská opatření 173

7. VLASTNÍ HODNOCENÍ ŠKOLY 174

2. Charakteristika školy

Budova Gymnázia Komenského byla postavena v letech 1957 – 1958 a dnes tvoří cennou součást památkově chráněného území Sorela v Havířově. Nachází se v centru města nedaleko od správních úřadů i kulturních institucí. Přes tuto polohu jde o klidnou část s parkovou úpravou. Výhodou je velmi dobré dopravní spojení do všech okolních obcí a měst.

2.1 Velikost školy

Gymnázium, Havířov-Město, Komenského 2, příspěvková organizace, poskytuje všeobecné vzdělávání ve čtyřletém studijním oboru 79-41-K/41 Gymnázium a v osmiletém studijním oboru 79-41-K/81 Gymnázium. Škola má dlouhodobě 14 tříd a přibližně 400 žáků. Osmileté studium je zastoupeno jednou třídou v každém ročníku. Ve čtyřletém studiu jsou zpravidla střídavě otevírány jedna nebo dvě třídy v ročníku.

2.2 Vybavení školy

Škola sídlí v centru Havířova v klidném prostředí památkově chráněného území Sorela a má velmi dobrou dopravní dostupnost z Havířova i okolních obcí a měst. Pro výuku využívá kmenové a odborné učebny, přírodovědné laboratoře, jazykové učebny, učebny informatiky, tělocvičnu, posilovnu a venkovní sportovní areál. Digitální zázemí školy zahrnuje školní počítačovou síť a Wi-Fi, moderní výpočetní a prezentační techniku a další digitální pomůcky využívané ve výuce. Digitální technologie jsou využívány ve výuce napříč vzdělávacími oblastmi.

2.3 Charakteristika pedagogického sboru

Pedagogický sbor tvoří přibližně 36 pedagogických pracovníků včetně externistů a školní psycholožky. Pedagogové jsou odborně kvalifikovaní pro vyučované předměty a průběžně se účastní dalšího vzdělávání. Ve škole působí pracovníci školního poradenského pracoviště a pedagogové pověření specializovanými činnostmi. Učitelé spolupracují v předmětových komisích i napříč vzdělávacími oblastmi, sdílejí pedagogické zkušenosti a zapojují se do projektů, soutěží, odborných exkurzí a dalších vzdělávacích aktivit. Škola podporuje využívání aktivizačních metod, projektové a badatelské výuky, formativního hodnocení a účelné využívání digitálních technologií ve vzdělávání.

2.4 Charakteristika žáků

Žáci školy pocházejí převážně z Havířova a okolních obcí a měst. Škola podporuje jejich individuální zájmy, rozvoj nadání a aktivní zapojení do života školy. Žáci se pravidelně účastní předmětových soutěží, olympiád, odborných, kulturních, sportovních a dalších aktivit na regionální, celostátní i mezinárodní úrovni. Podporována je také jejich účast na projektech, exkurzích, zahraničních mobilitách a dalších formách neformálního vzdělávání. Při vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných škola spolupracuje se školskými poradenskými zařízeními a poskytuje podporu podle individuálních vzdělávacích potřeb žáků.

2.5 Dlouhodobé projekty

Škola se dlouhodobě zapojuje do národních i mezinárodních projektů zaměřených na podporu kvality vzdělávání, profesní rozvoj pedagogů, jazykové vzdělávání, přírodovědné vzdělávání, digitální kompetence, osobnostní rozvoj žáků a mezinárodní spolupráci. Gymnázium je držitelem akreditace Erasmus+ a realizuje mobility žáků i pedagogických pracovníků, spolupráci s partnerskými školami a další mezinárodní aktivity. Aktuální informace o probíhajících projektech školy jsou zveřejňovány na webových stránkách školy a ve výroční zprávě.

2.6 Spolupráce s rodiči a jinými subjekty

Škola spolupracuje se zákonnými zástupci žáků prostřednictvím informačního systému Bakaláři, třídních schůzek, individuálních konzultací, webových stránek školy a dalších komunikačních kanálů. Ve škole působí školská rada a školské poradenské pracoviště. Gymnázium spolupracuje s vysokými školami, školskými poradenskými zařízeními, odbornými institucemi, kulturními a sportovními organizacemi, partnerskými školami a dalšími subjekty podle potřeb vzdělávání. Spolupráce je zaměřena zejména na podporu dalšího vzdělávání žáků, kariérového poradenství, prevence rizikového chování, podpory žáků se speciálními vzdělávacími potřebami, rozvoje nadání, odborného vzdělávání a mezinárodní spolupráce. Podrobnější a aktuální informace o spolupráci školy s jednotlivými subjekty jsou uvedeny ve výroční zprávě a na webových stránkách školy.

3. Charakteristika školního vzdělávacího programu (ŠVP)

Školní vzdělávací program pro vyšší stupeň gymnázia vychází z obecných vzdělávacích cílů a klíčových kompetencí Rámcového vzdělávacího programu pro gymnaziální vzdělávání (RVP GV) a vyhovuje všem jeho požadavkům. V ŠVP jsou jednotlivé ročníky označeny arabskými číslicemi. Na našem gymnáziu se pro osmileté studium ustálily latinské názvy prima až oktáva. Vzdělávací obsah je rovnoměrně rozložen do všech vyučovaných předmětů.

3.1 Zaměření školy

Hlavním cílem vzdělávání na naší škole je příprava žáků k úspěšnému studiu na vysokých školách a zároveň k jejich uplatnění v reálném životě. V průběhu celého studia umožňujeme získat žákům dostatečné všeobecné dovednosti a vědomosti ve všech vzdělávacích předmětech, přičemž klademe důraz na získání hlubokých odborných znalostí ve volitelných předmětech, které si žáci vybírají ve třetím a čtvrtém ročníku čtyřletého a v sedmém a osmém ročníku osmiletého studia.

Během celého studia je kladen důraz na uvědomění si důležitosti mezioborových vztahů a souvislostí mezi jednotlivými vyučovanými předměty. Velmi důležité je rovněž úsilí o prohloubení jazykových znalostí se zaměřením na využití cizího jazyka v praxi. Od 1. ročníku osmiletého studia probíhá výuka angličtiny a dalšího cizího jazyka, který si žáci sami volí pro celou dobu studia (němčina, francouzština, španělština). Kvalitní jazykovou přípravu žáků doplňují rovněž poznávací pobytové zájezdy, exkurze a projekty, které umožňují žákům využít získané vědomosti v praxi.

V průběhu studia škola systematicky rozvíjí digitální kompetence žáků a vede je k účelnému, bezpečnému, kritickému a odpovědnému využívání digitálních technologií při učení, komunikaci, práci s informacemi, tvorbě a řešení problémů.

Důležitým cílem školy je rovněž rozvoj odpovědnosti žáků za vlastní vzdělávání, jejich připravenost k maturitní zkoušce, k dalšímu studiu a k aktivnímu uplatnění v osobním, občanském i profesním životě. Škola podporuje kulturní a estetické vnímání, tvořivost, komunikační dovednosti, zdravý životní styl a vzájemný respekt.

Považujeme rovněž za důležité, aby v průběhu celého studia získali žáci zodpovědnost za své vlastní vzdělání a budoucí úspěšnost nejen u maturit a přijímacích zkoušek, ale i při studiu na vysoké škole a v každodenním životě. Vedeme žáky ke schopnosti kulturního a estetického prožitku a k rozvoji vlastní tvořivosti a komunikačních dovedností.

Cílem je vytvořit takové klima školy, které je nikoli stresující, ale naopak pomáhající, nikoli odpuzující, ale vstřícné a přispívající k výborným studijním výsledkům, rozvoji osobnosti žáků, k jejich zdravému životnímu stylu a přijetí ke studiu na vysokých školách.

3.2 Profil absolventa

Absolvent čtyřletého gymnázia a vyššího stupně osmiletého gymnázia získává všeobecné vzdělání, které vytváří předpoklady pro úspěšné pokračování ve studiu, zejména na vysokých školách, a pro aktivní a odpovědné uplatnění v osobním, občanském a profesním životě.

V průběhu vzdělávání rozvíjí klíčové kompetence vymezené Rámcovým vzdělávacím programem pro gymnázia.

Absolvent zejména:

- samostatně plánuje a řídí své učení, kriticky posuzuje informace a využívá získané poznatky v nových situacích;
- rozpoznává problémy, navrhuje a ověřuje jejich řešení a využívá přitom logické, analytické i tvořivé myšlení;
- srozumitelně a kultivovaně komunikuje v českém jazyce a využívá získané jazykové dovednosti při komunikaci v cizích jazycích;
- spolupracuje s ostatními, respektuje odlišné názory a přebírá odpovědnost za své jednání;
- orientuje se v základních společenských, přírodovědných, kulturních a historických souvislostech;
- uplatňuje principy demokratického občanství, respektuje lidská práva a jedná s ohledem na principy udržitelného rozvoje;
- využívá digitální technologie účelně, bezpečně a odpovědně, pracuje s daty a digitálními informacemi a kriticky hodnotí jejich věrohodnost;
- rozpoznává své předpoklady a zájmy, samostatně se rozhoduje o dalším vzdělávání a profesním směřování.

Škola vytváří žákům prostřednictvím nabídky volitelných předmětů a dalších vzdělávacích aktivit podmínky pro prohlubování znalostí a dovedností v oblastech odpovídajících jejich zájmům a zamýšlenému dalšímu studiu.

3.3 Organizace přijímacího řízení

Přijímací řízení ke vzdělávání probíhá podle platných právních předpisů a kritérií přijímacího řízení zveřejněných ředitelkou školy pro příslušný školní rok. Součástí prvního kola přijímacího řízení do oboru Gymnázium je jednotná přijímací zkouška z českého jazyka a literatury a matematiky, pokud právní předpis nestanoví jinak. Organizaci jednotné přijímací zkoušky zajišťuje Centrum pro zjišťování výsledků vzdělávání.

Ředitelka školy stanoví a zveřejní kritéria přijímacího řízení, případně podmínky školní přijímací zkoušky, v souladu s platnými právními předpisy. Podmínky přijímacího řízení se upravují uchazečům, kterým takové právo přiznávají právní předpisy nebo doporučení oprávněného poradenského zařízení.

3.4 Organizace maturitní zkoušky

Maturitní zkouška se skládá ze společné a profilové části a její organizace a průběh se řídí platnými právními předpisy.

Ve společné části maturitní zkoušky žák koná povinnou zkoušku z českého jazyka a literatury a jako druhou povinnou zkoušku si volí cizí jazyk nebo matematiku. Zkoušky společné části se konají formou didaktických testů.

Profilová část maturitní zkoušky se koná z českého jazyka a literatury a, zvolil-li si žák ve společné části cizí jazyk, také z tohoto cizího jazyka, a dále z dalších povinných zkoušek stanovených ředitelkou školy v souladu s právními předpisy. Nabídku profilových zkoušek, jejich formu a další organizační podmínky stanovuje ředitelka školy pro příslušný školní rok.

3.5 Výchovné a vzdělávací strategie

Výchovné a vzdělávací strategie představují společné postupy pedagogických pracovníků školy, jejichž prostřednictvím jsou cíleně rozvíjeny klíčové kompetence žáků.

Škola při vzdělávání uplatňuje metody a formy práce odpovídající charakteru jednotlivých vyučovacích předmětů, vzdělávacím potřebám žáků a cílům gymnaziálního vzdělávání. Podporuje samostatnost, aktivní přístup k učení, kritické myšlení, spolupráci, tvořivost a odpovědnost za vlastní vzdělávání.

Kompetence k učení

Pedagogové:

- vedou žáky k plánování, organizování a vyhodnocování vlastního učení;
- využívají problémové úlohy, samostatnou práci, praktické činnosti a projekty;
- podporují vyhledávání, třídění, porovnávání a kritické hodnocení informací;
- vedou žáky k propojování poznatků z různých vzdělávacích oblastí;
- poskytují žákům zpětnou vazbu a vytvářejí příležitosti k sebehodnocení;
- podporují rozvoj individuálních zájmů a nadání žáků.

Kompetence k řešení problémů

Pedagogové:

- předkládají žákům problémové situace vycházející z výuky i reálného života;
- vedou žáky k formulování problémů, hledání souvislostí a navrhování řešení;
- podporují samostatné uvažování, argumentaci a ověřování správnosti závěrů;
- využívají experimenty, laboratorní práce, modelování, badatelské a projektové činnosti;
- vedou žáky k porovnávání různých způsobů řešení a jejich kritickému vyhodnocování;
- podporují tvořivost a schopnost poučit se z chybných postupů.

Kompetence komunikativní

Pedagogové:

- rozvíjejí schopnost žáků vyjadřovat se věcně, srozumitelně a kultivovaně v ústní i písemné podobě;
- vedou žáky k aktivnímu naslouchání, diskusi a respektování odlišných názorů;
- podporují formulování a obhajování vlastních stanovisek na základě argumentů;
- vytvářejí příležitosti k prezentaci výsledků samostatné i skupinové práce;
- rozvíjejí komunikaci v cizích jazycích;
- vedou žáky k účelnému a odpovědnému využívání digitálních komunikačních prostředků.

Kompetence sociální a personální

Pedagogové:

- vytvářejí podmínky pro spolupráci žáků a jejich aktivní zapojení do výuky;
- využívají skupinovou práci a projektové činnosti s rozdělením rolí a odpovědností;
- vedou žáky k respektování individuálních odlišností a potřeb ostatních;
- podporují vzájemnou pomoc, konstruktivní řešení konfliktů a odpovědné jednání;
- rozvíjejí schopnost sebereflexe a realistického hodnocení vlastních možností;
- podporují zdravé mezilidské vztahy a bezpečné školní prostředí.

Kompetence občanská

Pedagogové:

- vedou žáky k respektování demokratických hodnot, lidských práv a právního řádu;
- podporují odpovědnost za vlastní jednání a respektování práv ostatních;
- vytvářejí příležitosti k diskusi o společenských, kulturních a etických otázkách;
- vedou žáky k odpovědnému přístupu k životnímu prostředí a udržitelnému rozvoji;
- podporují aktivní účast žáků na životě školy a na veřejně prospěšných aktivitách;
- rozvíjejí schopnost kriticky hodnotit informace a rozpoznávat manipulativní jednání.

Kompetence k podnikavosti

Pedagogové:

- vedou žáky k poznávání vlastních schopností, zájmů a předpokladů pro další vzdělávání a profesní uplatnění;
- podporují iniciativu, tvořivost, samostatnost a odpovědnost;
- vytvářejí příležitosti k plánování, organizování a realizaci projektů;
- vedou žáky k posuzování příležitostí, rizik a důsledků rozhodování;
- podporují orientaci ve vzdělávacích a pracovních příležitostech;
- využívají spolupráci s vysokými školami, odbornými pracovišti a dalšími institucemi.

Kompetence digitální

Pedagogové:

- vedou žáky k účelnému, bezpečnému a samostatnému využívání digitálních zařízení, aplikací a služeb;
- podporují vyhledávání, získávání, třídění, zpracování a kritické hodnocení dat a informací;
- vytvářejí příležitosti k tvorbě, úpravám a sdílení digitálního obsahu;
- vedou žáky k výběru vhodných digitálních nástrojů podle charakteru úkolu;
- podporují využívání digitálních technologií při řešení problémů, modelování a tvůrčích činnostech;
- vedou žáky k ochraně osobních údajů, digitální identity, zařízení a dat;
- rozvíjejí schopnost posuzovat přínosy, rizika a společenské, etické a environmentální dopady digitálních technologií;
- vedou žáky k odpovědnému a kritickému využívání nástrojů umělé inteligence a k ověřování jejich výstupů.

3.6 Zabezpečení výuky žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných

Škola vytváří podmínky pro vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a pro rozvoj nadání žáků v souladu se školským zákonem, prováděcími právními předpisy a RVP G.

Při poskytování podpory škola vychází z individuálních vzdělávacích potřeb žáka, z vlastní pedagogické diagnostiky a v případech stanovených právními předpisy z doporučení školského poradenského zařízení. Na poskytování podpory spolupracují vyučující žáka, třídní učitel, pracovníci školního poradenského pracoviště, vedení školy, žák, zákonný zástupce nezletilého žáka a podle potřeby školské poradenské zařízení nebo další odborná pracoviště.

Ředitelka školy určuje pedagogického pracovníka odpovědného za spolupráci se školským poradenským zařízením v souvislosti s poskytováním podpůrných opatření.

Za koordinaci poskytování podpůrných opatření odpovídá pověřený pracovník školního poradenského pracoviště ve spolupráci s třídním učitelem, vyučujícími jednotlivých předmětů a vedením školy. Školní poradenské pracoviště metodicky podporuje pedagogy při nastavování, realizaci a vyhodnocování podpůrných opatření a zajišťuje součinnost se školskými poradenskými zařízeními. Konkrétní odpovědnosti jednotlivých pracovníků stanovuje ředitelka školy podle organizačního uspořádání školního poradenského pracoviště.

3.6.1. Žák se speciálními vzdělávacími potřebami

Žákem se speciálními vzdělávacími potřebami se rozumí žák, který k naplnění svých vzdělávacích možností nebo k uplatnění či užívání svých práv na rovnoprávném základě s ostatními potřebuje poskytnutí podpůrných opatření.

Podpůrnými opatřeními jsou nezbytné úpravy ve vzdělávání a školských službách odpovídající zdravotnímu stavu, kulturnímu prostředí nebo jiným životním podmínkám žáka. Podpůrná opatření prvního stupně poskytuje škola i bez doporučení školského poradenského zařízení. Podpůrná opatření druhého až pátého stupně škola poskytuje na základě doporučení školského poradenského zařízení a za podmínek stanovených právními předpisy

3.6.2. Podpůrná opatření prvního stupně a plán pedagogické podpory

Podpůrná opatření prvního stupně škola poskytuje na základě zjištěných individuálních vzdělávacích potřeb žáka. Jejich poskytování průběžně vyhodnocuje. Nejpozději po třech měsících od zahájení poskytování podpůrných opatření prvního stupně škola vyhodnotí, zda vedou k naplnění stanovených cílů.

Pokud poskytovaná podpůrná opatření prvního stupně nepostačují, škola doporučí zletilému žákovi nebo zákonnému zástupci nezletilého žáka využití poradenské pomoci školského poradenského zařízení. Do doby zahájení poskytování podpůrných opatření vyššího stupně škola nadále poskytuje podpůrná opatření prvního stupně.

Škola může zpracovat plán pedagogické podpory (PLPP), zejména pokud samotné zohlednění individuálních vzdělávacích potřeb žáka při vzdělávání nepostačuje. PLPP obsahuje zejména popis obtíží a speciálních vzdělávacích potřeb žáka, podpůrná opatření prvního stupně, cíle podpory a způsob vyhodnocování naplňování plánu

PLPP zpracovává třídní učitel nebo vyučující konkrétního předmětu ve spolupráci s dalšími vyučujícími žáka a pracovníkem školního poradenského pracoviště pověřeným koordinací podpory. Realizace opatření stanovených v PLPP je průběžně sledována. Na základě vyhodnocení může škola PLPP upravit, pokračovat v jeho realizaci, podporu prvního stupně ukončit nebo doporučit využití poradenské pomoci školského poradenského zařízení.

3.6.3. Individuální vzdělávací plán žáka se speciálními vzdělávacími potřebami

Vyžadují-li to speciální vzdělávací potřeby žáka, může být žák vzděláván podle individuálního vzdělávacího plánu (IVP). IVP se zpracovává na základě doporučení školského poradenského zařízení a žádosti zletilého žáka nebo zákonného zástupce nezletilého žáka.

IVP vychází ze školního vzdělávacího programu a obsahuje údaje stanovené právními předpisy a doporučením školského poradenského zařízení, zejména informace o poskytovaných podpůrných opatřeních, případných úpravách vzdělávacího obsahu, metod a forem výuky, organizace vzdělávání a hodnocení. IVP škola zpracuje bez zbytečného odkladu a v průběhu školního roku jej může podle vzdělávacích potřeb žáka doplňovat a upravovat. Naplňování IVP škola průběžně sleduje a ve spolupráci se školským poradenským zařízením vyhodnocuje.

3.6.4. Vzdělávání žáků nadaných a mimořádně nadaných

Škola vytváří podmínky pro rozpoznávání a rozvoj nadání žáků a podporuje jejich individuální vzdělávací potřeby. Za nadaného žáka se považuje zejména žák, který při odpovídající podpoře vykazuje ve srovnání s vrstevníky vysokou úroveň v jedné nebo více oblastech schopností nebo dovedností. Za mimořádně nadaného žáka se považuje zejména žák, jehož schopnosti dosahují mimořádné úrovně při vysoké tvořivosti v celém okruhu činností nebo v jednotlivých oblastech

Škola podporuje nadané a mimořádně nadané žáky zejména diferenciací a individualizací výuky, rozšiřováním a prohlubováním vzdělávacího obsahu, zadáváním náročnějších a samostatných úkolů, zapojováním do soutěží, olympiád, projektů a odborných aktivit, poskytováním konzultací a umožňováním spolupráce s odbornými pracovišti. Nadaní žáci se mohou se souhlasem ředitelů příslušných škol vzdělávat také formou stáží v jiné škole stejného nebo jiného druhu

3.6.5. PLPP a individuální vzdělávací plán nadaného a mimořádně nadaného žáka

Pokud škola pro systematickou podporu nadaného nebo mimořádně nadaného žáka zpracuje PLPP, stanoví v něm zejména vzdělávací potřeby žáka, cíle podpory, konkrétní způsoby rozvoje nadání, zapojené pedagogické pracovníky a způsob průběžného vyhodnocování.

PLPP sestavuje třídní učitel nebo učitel vyučovacího předmětu, v němž se nadání žáka výrazně projevuje, ve spolupráci s dalšími vyučujícími a pracovníkem školního poradenského pracoviště. Realizace PLPP je průběžně sledována a podle výsledků vyhodnocování je plán upravován nebo ukončen.

Mimořádně nadaný žák může být vzděláván podle individuálního vzdělávacího plánu. IVP mimořádně nadaného žáka vychází ze školního vzdělávacího programu, výsledků psychologického a speciálně pedagogického vyšetření a zohledňuje jeho individuální vzdělávací potřeby. Vyhláška výslovně stanoví jeho obsah, personální zajištění i odpovědného pracovníka školy

IVP mimořádně nadaného žáka je zpracován bez zbytečného odkladu, nejpozději do jednoho měsíce ode dne, kdy škola obdrží doporučení. Může být v průběhu školního roku doplňován a upravován. Zpracování a provádění IVP zajišťuje ředitel školy ve spolupráci se školským poradenským zařízením, žákem a zákonným zástupcem, není-li žák zletilý

3.7 Začlenění průřezových témat

Průřezové téma	Tematický okruh	Zařazení do výuky
P1 Osobnostní a sociální výchova	P1.1. Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti	HV: prolíná se celým učivem VV:14.2 TV:prolínání celým učivem, SJ:4.3 ZSV:12.3,12.14,12.22 JC:1.3., 1.11.
	P1.2. Seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení problémů	HV: prolíná se celým učivem TV:prolínání celým učivem, M:prolínání celým učive, ZSV:12.1,12.14,12.22
	P1.3. Sociální komunikace	HV: prolíná se celým učivem VV:14.1,14.2,14.3 TV:prolínání celým učivem, SJ:4.1,4.2,4.3 ZSV:12.1,12.16,12.22 JC:1.1., 1.11.,1.18 D:11.5.
	P1.4. Morálka všedního dne	HV: prolíná se celým učivem TV:prolínání celým učivem, SJ:4.1,4.2,4.3 ZSV:12.2,12.14,12.23 JC: 1.1., D:11.5. 11.8.
	P1.5. Spolupráce a soutěž	Ch: 8.1., 8.4. (laboratorní práce) HV: prolíná se celým učivem VV:14.1 TV:prolínání celým učivem, M:prolínání celým učivem

		ZSV:12.3,12.16,12.22
P2 Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech	P2.1. Globalizační a rozvojové procesy	Z:10.5,10.7,10.8 ZSV:12.1,12.4,12.17, D:11.4. 11.7, 11.10, 11.11.
	P2.2. Globální problémy, jejich příčiny a důsledky	Z:10.4,10.5,10.7,10.8 SJ:4.2 ZSV:12.1,12.20,12.22 JC:1.4. D:11.7., 11.10., 11.11.
	P2.3. Humanitární pomoc a mezinárodní rozvojová spolupráce	Z:10.5,10.7,10.8 ZSV:12.1,12.15,12.22 D: 11.11.
	P2.4. Žijeme v Evropě	HV: 15.5, 15.7, 15.14, 15.16 Z:10.8 VV:14.2 SJ:4.1,4.2 ZSV:12.1,12.4,12.17,12.22 JC:1.26, 1.29,1.30., 1.32 D:11.3., 11.5., 11.9., 11.12.
	P2.5. Vzdělávání v Evropě a ve světě	SJ:4.1,4.2,12.22 D:11.6., 11.10.
P3 Multikulturní výchova	P3.1. Základní problémy sociokulturních rozdílů	Z:10.7,10.8 SJ:4.1 ZSV:12.1,12.18,12.22 JC:1.25 D:11.10., 11.11.
	P3.2. Psychosociální aspekty interkulturality	ZSV:12.14,12.22 D:11.10., 11.11.
	P3.3. Vztah k multilingvní situaci a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí	Z:10.5 VV:14.1,14.2 SJ:4.1 ZSV:12.1,12.16,12.17,12.4,12.22

		JC:1.1., 1.21 D:11.9., 11.11.
P4 Environmentální výchova	P4.1. Problematika vztahů organismu a prostředí	Ch: 8.6. Bi: 9.2, 9.4 VV:14.1,14.2 D:11.7.
	P4.2. Člověk a životní prostředí	Ch: 8.1., 8.2., 8.3., 8.4., 8.5., 8.6. Bi: 9.2, 9.3, 9.4, 9.10 Z:10.4 VV:14.1,14.2 ZSV:12.2,12.17,12.4,12.22 JC: 1.4. D:11.2., 11.10.
	P4.3. Životní prostředí regionu a České republiky	Ch: 8.2., 8.3., 8.4., 8.5., 8.6. Bi: 9.10 VV:14.2 ZSV:12.2 D:11.7., 11.10.
P5 Mediální výchova	P5.1. Média a mediální produkce	VV:14.3 SJ:4.2 ZSV:12.4,12.13,12.16,12.17 JC:1.3., 1.24.,1.11., 11.12. IVT: 13.1. – 13.5.
	P5.2. Mediální produkty a jejich význam	VV:14.1,14.2,14.3 ZSV: 12.4,12.13,12.16,12.17 JC: 1.2, 1.24., 1.11 IVT: 13.1. – 13.5.
	P5.3. Uživatelé	M:6.4 ZSV: 12.4,12.13,12.16,12.17 JC: 1.11 IVT: 13.1. – 13.5.
	P5.4. Účinky mediální produkce a vliv médií	HV: 15.10, 15.19

		VV:14.1,14.2,14.3 ZSV: 12.4,12.13,12.16,12.17 JC:1.24., 1.11 D:11.9. IVT: 13.1. – 13.5.
	P.5.5. Role médií v moderních dějinách	HV: 15.10, 15.19 VV:14.1,14.2,14.3 ZSV:12.1,12.4,12.13,12.16,12.17, JC: 1.11 D:11.10., 11.12. IVT: 13.1. – 13.5.

4. Učební plán

Předmět/ročník	1.(5.)	2.(6.)	3.(7.)	4(8.)	
Český jazyk a literatura	3(1)	3(1)	3	4	13
Anglický jazyk	3	4	3	3	13
Cizí jazyk 2 1)	3	3	3	3	12
Základy společenských věd 4)	2	2	2	2	8
Dějepis	2	2	2	2	8
Zeměpis 3)	2	2	2	0	6
Matematika 6)	3(1)	4(1)	4	3	14
Fyzika 2) 6)	2	3(1)	3(1)	2	10
Chemie 2)	3(1)	3(1)	2	2	10
Biologie 2) 5)	3(1)	2	3(1)	2	10
Informatika	2	2	0	0	4
Estetická výchova 7)	2	2	0	0	4
Tělesná výchova	2	2	2	2	8
Volitelný předmět 1	0	0	2	2	4
Volitelný předmět 2	0	0	2	2	4
Volitelný předmět 3	0	0	0	2	2
Volitelný předmět 4	0	0	0	2	2
Celkem hodin	32	34	33	33	132

1) Pro celé studium volitelně Německý jazyk, Španělský jazyk, Francouzský jazyk.
2) Jedna hodina týdně probíhá formou cvičení (matematika) nebo laboratorních prací; třída se dělí na skupiny. Konkrétní zařazení půlených hodin odpovídá učebnímu plánu a účinným dodat-kům.
3) Součástí vzdělávacího obsahu předmětu Zeměpis je část vzdělávacího obsahu oboru Geologie.
4) Součástí vzdělávacího obsahu předmětu Základy společenských věd je vzdělávací obsah oboru Člověk a svět práce.
5) Součástí vzdělávacího obsahu předmětu Biologie je část vzdělávacího obsahu oboru Výchova ke zdraví; další části jsou zařazeny do ZSV a tělesné výchovy.
6) Matematika a fyzika rozvíjejí digitální kompetenci, například při práci s daty a modelováním; povinný vzdělávací obsah oblasti Informatika je realizován v samostatném předmětu Informatika.
7) Pro celý první a druhý ročník volitelně Hudební výchova, Výtvarná výchova.

Předmět anglický jazyk realizuje vzdělávací obsah oboru Cizí jazyk v RVP G.
Předmět matematika realizuje vzdělávací obsah oboru Matematika a její aplikace v RVP G.
Předmět zeměpis realizuje vzdělávací obsah oboru Geografie v RVP G.
Předmět společenské vědy realizuje vzdělávací obsah oboru Občanský a společenskovědní základ v RVP G.
Předmět informatika realizuje vzdělávací obsah vzdělávací oblasti Informatika podle RVP G.
Předmět hudební výchova realizuje vzdělávací obsah Hudebního oboru v RVP G.
Předmět výtvarná výchova realizuje vzdělávací obsah Výtvarného oboru v RVP G.

4.1 Volitelné předměty

Ve 3. ročníku čtyřletého studia resp. v 7. ročníku studia si žáci volí z nabídky dva volitelné předměty, ve 4. resp. 8. ročníku studia volí čtyři volitelné předměty. Aktuální přehled realizovaných volitelných předmětů v daném školním roce včetně anotací je vždy součástí ŠVP formou přílohy.

4.2 Začlenění vzdělávacího obsahu dalších oborů

Vzdělávací obsah integrovaných oborů je realizován v příslušných vyučovacích předmětech: Člověk a svět práce zejména v Základech společenských věd; Výchova ke zdraví v biologii, Základech společenských věd a Tělesné výchově; Geologie v zeměpisu a souvisejícím učivu chemie. Informatika je samostatným povinným předmětem.

5. Učební osnovy

Číslování předmětů

Předměty jsou číslovány podle následujícího klíče:

1. Český jazyk a literatura
2. Anglický jazyk
3. Německý jazyk
4. Španělský jazyk
5. Francouzský jazyk
6. Matematika
7. Fyzika
8. Chemie
9. Biologie
10. Zeměpis
11. Dějepis
12. Základy společenských věd
13. Informatika
14. Výtvarná výchova
15. Hudební výchova
16. Tělesná výchova

Učební osnovy jsou zpracovány formou tabulek. Ve většině případů jsou řádky tabulek číslovány dvojicí čísel oddělených tečkou. První z čísel se shoduje s číslem předmětu, druhé z čísel představuje pořadové číslo řádku – např. 1.5 je 5. řádek v učebních osnovách předmětu Český jazyk a literatura. Podobně jsou číslovány i řádky v tabulce, která shrnuje začlenění průřezových témat (kapitola 3.7) – např. P1.3 představuje 3. tematický okruh prvního průřezového tématu.

5.1 Český jazyk a literatura

Časové, obsahové a organizační vymezení

ročník	1./5.	2./6.	3./7.	4./8.
hodinová dotace	3	3	3	4

Realizuje se obsah vzdělávacího oboru Český jazyk a literatura RVP G.
Realizují se tematické okruhy průřezových témat Osobnostní a sociální výchova RVP G, Mediální výchova RVP G, Multikulturní výchova RVP G, Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech RVP G a Environmentální výchova. Předmět je povinným maturitním předmětem ve společné části maturitní zkoušky. Výuka je rozdělena na literární, jazykovou a komunikační a slohovou výchovu. Ve všech složkách předmětu se žák postupně učí pracovat s náročnějšími texty odbornými i uměleckými. Předmět se stává prostředkem esteticko-výchovného působení.
V jazykové a komunikační a slohové výchově je žák veden k tomu, aby rozuměl různým typům textů a promluv a přemýšlel o nich. Získává schopnost vyjadřovat se spisovným jazykem správně a slohově vhodně a v projevech ústních i písemných přiměřeně věku. Literární výchova je předmětem všeobecně vzdělávacím s výraznou funkcí esteticko-výchovnou. Žák získává přehled o vývoji české a světové literatury a je veden k tomu, aby respektoval a oceňoval naše tradice a získal pozitivní postoj k uměleckým dílům. Interpretace vybraných literárních děl přispívá k utváření názorů, postojů, zájmů a mravního profilu žáka a celkově rozvíjí a kultivuje jeho duchovní život.

Výchovné a vzdělávací strategie

Učitel vybírá a předkládá žákům vhodné texty, tím je motivuje k četbě a k následné analýze a společné diskusi – kompetence k učení, sociální a personální, komunikativní.
Učitel zapojuje žáky do předmětových soutěží a olympiád, tím je motivuje k hlubšímu studiu jazyka – kompetence k učení, kompetence komunikativní.
Učitel zadává referáty, mluvní cvičení a slohové práce k aktuálnímu kulturnímu i společenskému dění, tím žáky vede, aby vyslovili otevřeně svůj názor, obhájili jej, podpořili logickými argumenty, aby spolupracovali s ostatními spolužáky při rozvoji diskuse a tolerovali vzájemně své názory – kompetence komunikativní, sociální a personální, občanské.
Učitel organizuje pro žáky návštěvy filmových a divadelních představení a výstav, exkurze do nejrůznějších kulturních institucí (knihovny, galerie, muzea), rozvíjí tím jejich estetické cítění a vytváří prostor pro diskusi, analýzu a formulování závěrů – kompetence sociální a personální, kompetence komunikativní, kompetence občanské.
Učitel organizuje práci žáků ve skupinách – kompetence sociální a personální, kompetence občanské.
Učitel vede žáky k vyhledávání, porovnávání a kritickému ověřování jazykových a literárních informací v digitálních zdrojích, k tvorbě a úpravě digitálních textů a prezentací a k respektování autorských práv při práci s digitálním obsahem – kompetence digitální.
Učitel klade důraz na mezipředmětové vztahy (historické souvislosti, tradice a kulturní dědictví) – kompetence občanské, kompetence k učení.

Jazyk a jazyková komunikace				
Ročník	**Téma**	**Výstupy**	**Učivo**	**Mezipředmětové vztahy**
1./5.	1.1. Základní poučení o slohu	vysvětlí zásady správné komunikace a naučí se je prakticky používat v monologu, dialogu, diskusi vhodně využívá jazykových prostředků s výběrem z celé šíře slovní zásoby rozlišuje větnou melodii a slovní přízvuk objasní funkci jazyka a uvědomuje si všechny subjektivní a objektivní prvky v písemném i mluveném projevu	Jazyk jako prostředek komunikace Verbální a neverbální způsoby komunikace Základní pravidla správného dorozumívání Co je to sloh / styl Nejvýznamnější slohotvorní činitelé subjektivní a objektivní	P1.3. P1.4. P3.3. Celá oblast Jazyk a jazyková komunikace se prolíná všemi předměty
	1.2. Krátké informační útvary	akceptuje prostě sdělovací styl a uvědomí si jeho jazykové a slohotvorné prostředky zvládá zpracovat krátkou zprávu a oznámení, inzerát, pozvánku a plakát správně zformuluje znění formálního dopisu a jeho strukturu	Základní rysy vybraných informačních útvarů Jazykové a další výrazové prostředky krátkých informačních útvarů Struktura formálního dopisu	P5.2.
	1.3.Vypravování	volí vhodné výrazové prostředky podle stylu vypravování vybírá výstižné jazykové prostředky spisovné i nespisovné a frazeologická	Co je vypravování a jeho téma Kompozice vypravování Jazykové prostředky vypravování	P1.1. P5.1.

		spojení umí nalézt ponaučení v příslušných jazykových příručkách uplatňuje znalost zásad českého pravopisu		
	1.4. Důležité útvary informačního charakteru	prokáže znalost způsobu zpracování daných útvarů a vysvětlí rozdíly ve využití jazykových a stylistických prostředků ovládá přípravnou fázi, písemné zpracování i přednes referátu	Výpisek, osnova, konspekt, teze, resumé, rejstřík, obsah Charakterizace jednotlivých útvarů Referát, kompozice a jazykové prostředky	P2.2. P4.2.
	1.5. Jazyk	prokáže znalost mluvnických pravidel úrovně základní školy v rozsáhlém pravidelném opakování gramatiky zvládá řešení všestranných jazykových rozborů a psaní diktátů	Zásady českého pravopisu Slovní zásoba, tvoření slov, tvarosloví Skladba, stavba věty jednoduché a souvětí	
2./6.	1.6.Nauka o slovní zásobě a tvoření slov	volí v písemném i mluveném projevu vhodné výrazové prostředky podle jejich funkce a ve vztahu k dané situaci, kontextu a adresátovi vysvětlí a odůvodní význam slov v daném kontextu uplatňuje ve svém projevu znalost zásad českého pravopisu, tvarosloví a	Slovo a jeho významy Jednotky slovní zásoby (včetně frazeologických) Významové vztahy mezi slovy Rozšiřování slovní zásoby Způsoby tvoření slov Změny ve slovní zásobě Slovotvorný a morfematický rozbor slova Práce se slovníky	1.6.Nauka o slovní zásobě a tvoření slov

		slovotvorných a syntaktických principů českého jazyka ovládá rozvrstvení slovní zásoby, používá vhodně jazykové prostředky spisovné a nespisovné vysvětlí změny ve slovní zásobě, význam frazeologických spojení a vztahy mezi slovy umí samostatně pracovat se slovníky		
	1.7.Obecné poučení o jazyce	rozliší shody, podobnosti a odlišnosti mezi jazyky orientuje se v přehledu indoevropských jazyků a jejich jednotlivých skupin správně rozlišuje a definuje slovanské jazyky	Jazyky indoevropské	P2.4.
	1.8.Všestranné jazykové rozbory	zná terminologii a ovládá grafické znázornění vět a souvětí	Základní principy větné stavby (větné členy, věty, souvětí a jejich vztahy) Terminologie Grafické znázornění vět a souvětí	
	1.9.Grafická stránka jazyka	prokáže na samostatném písemném projevu znalost zásad českého pravopisu	Pravopis vyplývající ze stavby slova a z tvarosloví Psaní velkých písmen a interpunkce	
	1.10. Popis a charakteristika	užívá vhodně jazykových prostředků popisu a charakteristiky	Popis a charakteristika Kompozice a jazykové prostředky popisu a	P5.1.-5.5. P1.3. P1.1.

		dorozumívá se kultivovaně a výstižně odlišuje spisovný a nespisovný projev a vhodně užívá spisovné jazykové prostředky vzhledem ke komunikačnímu záměru mluvčího využívá svých znalostí o jazyce a stylu ke gramaticky i věcně správnému písemnému projevu	charakteristiky Životopis Kompozice a jazykové prostředky životopisu	F,Ch, Bi ZSV VV
	1.11. Korespondence-dopis	užívá vhodně jazykových prostředků dopisu odlišuje spisovný a nespisovný projev a vhodně užívá spisovné jazykové prostředky dodržuje pravidla mezivětného navazování učí se správnému písemnému projevu a tvořivé práci s textem	Korespondence – dopis Kompozice a jazykové prostředky dopisu	P1.3.
	1.12. Komunikace verbální a neverbální	odlišuje spisovný a nespisovný projev a vhodně užívá spisovné jazykové prostředky vzhledem ke komunikačnímu záměru mluvčího využívá svých poznatků o jazyce a stylu ke gramaticky i věcně správnému písemnému projevu	1.12. Komunikace verbální a neverbální	

		reprodukuje věcný text učí se správnému písemnému projevu a tvořivé práci s textem Užívá v mluveném projevu nonverbálních prostředků řeči		
3./7.	1.13. Základy rétoriky	odlišuje různé varianty národního jazyka a vhodně jich využívá v souladu s komunikační strategií v mluveném projevu využívá základní principy rétoriky	Prostředí a účastníci komunikace, jejich role funkce komunikátu(sebevyjádření, apel, přesvědčování, argumentace, kontakt…) Míra připravenosti a oficiálnosti komunikace: Komunikační strategie – adresnost, ohled na partnera Monolog a dialog Funkční styly-druhy řečnických projevů,příprava a realizace řečnického vystoupení	P1.1. P1.3. HV ZSV
	1.14. Grafická stránka jazyka	prokáže na samostatném písemném projevu znalost zásad českého pravopisu	Pravopis vyplývající ze stavby slova z tvarosloví, velká písmena, interpunkce	
	1.15. Tvarosloví	užívá českou normu skloňování jmen i časování sloves odliší spisovné i nespisovné tvary orientuje se v celém tvaroslovném systému, zvládá třídění slov na slovní	Slovní druhy a jejich mluvnické kategorie a tvary	

		druhy podle tří hlavních kritérií, objasní mluvnické kategorie		
	1.16. Úvahový styl	v písemném i mluveném projevu volí vhodné výrazové prostředky podle jejich slohotvorného rozvrstvení, podle jejich funkce a ve vztahu k dané situaci a kontextu	Kompozice úvahy Jazykové prostředky Další útvary založené na úvahovém postupu (kritika, recenze, …)	
	1.17. Publicistický styl	vysvětlí vztahy mezi psanou a mluvenou publicistikou, zvláštnosti publicistických žánrů vyhodnotí kvalitu informací z různých zdrojů (zhodnotí vliv médií, napíše novinovou zprávu, fejeton, reportáž,…)	Zpravodajské žánry Reklama Slohová charakteristika výrazových prostředků Komunikační strategie	P5.1. IVT
	1.18. Obecné poučení o jazyku a řeči	Vysvětli pojem jazyk a řeč, objasni vztah myšlenka a jazyk charakterizuje základní etapy vývoje jazyka, vztah češtiny a slovanských jazyků	Jazyk a řeč, jazyková komunikace, myšlení a jazyk, Národní jazyk a jeho útvary, Čeština a slovanské jazyky, jazyková kultura	P2.4. D
4./8.	1.19. Odborný styl	uplatňuje v písemném i mluveném projevu vhodné výrazové prostředky podle jejich slohotvorného rozvrstvení, podle jejich funkce a ve vztahu k dané situaci, kontextu a	Funkční styly a jejich realizace v textech Styl výkladový-výklad, pojednání, přednáška, odborný článek, stať	P1.3.

		adresátovi		
	1.19. Vypravování s uměleckými prvky	volí v písemném i mluveném projevu vhodné výrazové prostředky podle jejich funkce, ve vztahu ke sdělovacímu záměru, k dané situaci, kontextu a adresátovi	Vypravování s uměleckými prvky Styl umělecké literatury Jazykové, kompoziční a tematické prostředky literárního díla Text a intertextovost – kontext, vliv a způsoby mezitextového navazování a mezitextové komunikace (motto, citát) Subjekty mimotextové a vnitrotextové (autor, čtenář, vypravěč, postavy)	VV
	1.20. Skladba (syntax)	využívá znalostí o větných členech a jejich vztazích, o aktuálním členění výpovědi a o druzích vět podle záměru mluvčího k účinnému dorozumívání, logickému strukturování výpovědí a k odlišení záměru mluvčího používá různé prostředky textového navazování vedoucí ke zvýšení srozumitelnosti, přehlednosti a logické souvislosti sdělení uplatní textové členění v souladu s obsahovou výstavbou textu a rozvíjením tématu	Základní pojmy syntaxe Tradiční syntax-syntaktické vztahy, věta jednoduchá, souvětí Zvláštnosti větného členění, odchylky od pravidelné větné stavby, řeč přímá, nepřímá, nevlastní přímá a polopřímá Větné členy Valenční syntax Věty podle postoje mluvčího Aktuální větné členění Textová syntax	
	1.21. Obecné poučení o	vysvětlí pojem jazyk,	Jazyk a jazyková	P3.3.

	jazyce	objasní vztah myšlení a jazyka, objasní vztah češtiny a slovanských jazyků	komunikace Jazyková kultura Základní vývojové tendence	D, VV, ZSV
	1.22. Všestranné jazykové rozbory	uplatňuje ve svém projevu znalosti syntaktických principů českého jazyka ovládá grafické znázornění vět a souvětí	Aktuální členění výpovědí Základy valenční a textové syntaxe	
	1.23. Základní vlastnosti textu a principy jeho výstavby	posoudí a interpretuje komunikační účinky textu pořizuje z textu výpisky, zpracovává výtahy a konspekty efektivně a samostatně využívá různých informačních zdrojů (slovníky, encyklopedie, internet)	Koherence textu (navazování, odkazování, tematické posloupnosti) Členění textu a vzájemné vztahy textu (intertextovost) Text (komunikát) a komunikační situace	

Literární výchova				
Ročník	**Téma**	**Výstupy**	**Učivo**	**Mezipředmětové vztahy**
1./5.	1.24 Starověká literatura	objasní hlavní rysy literární tvorby dané doby rozumí a dovede vysvětlit přínos reprezentativní literární tvorby objasní rozdíly mezi fikčním a reálným světem a vysvětlí, jakým způsobem se reálný svět promítá do literárního textu	Mezopotámie, Palestina, Indie, Čína Antické Řecko Antický Řím	
	1.25 Středověká literatura	charakterizuje základní prvky středověké literatury a je schopen porovnání jednotlivých období interpretuje přínos daného období a jeho tvorby a autorů pro další vývoj literatury	Středověké evropské civilizace Literatura v církevním prostředí Literatura v národních jazycích Středověká literatura na našem území (staroslověnská, latinská a česká, literatura doby Karlovy, doby předhusitské a husitské)	
	1.26 Literatura novověku (renesance a humanismus)	vystihne podstatné rysy vývoje české i světové literatury, uvede jejich představitele a charakterizuje a interpretuje jejich přínos pro vývoj literatury a literárního myšlení vysvětlí podstatné znaky daných uměleckých směrů a jejich specifika v daných zemích charakterizuje literární žánry daného období pohovoří o autorech zastupující jednotlivé národní literatury daného období interpretuje literární text ve všech jeho kontextech vyloží v kontextu vývoje světové literatury specifičnost české literatury	Humanismus a renesance v evropských zemích Předchůdci renesančního cítění Období vrcholné renesance a humanismu Humanismus a renesance v českých zemích	P2.4. D ZSV VV
	1.27 Literatura novověku (baroko,	vystihne podstatné rysy vývoje daných uměleckých směrů	Baroko v evropských zemích Baroko v českých zemích, tvorba	P2.4. D

	klasicismus, osvícenství, preromantismus)	rozezná specifika jmenovaných vývojových fází literatury daného období uvede autory a charakterizuje přínos jejich literárních prací rozliší texty spadající do jednotlivých literárních oblastí a zhodnotí je	exilová a domácí (oficiální, lidová a pololidová) Klasicismus Osvícenství Preromantismus	VV HV
	1.28 Národní obrození	vystihne podstatné rysy vzniku a vývoje národního obrození charakterizuje etapy národního obrození vysvětlí specifičnost vývoje české literatury a vyloží její postavení v kontextu literatury světové objasní vztahy současné literatury k literárním dílům minulosti na příkladech z vlastní četby	Periodizace národního obrození I. etapa národního obrození II. etapa národního obrození RKZ	D Z
	1.29 Teorie literatury	rozliší umělecký text od neuměleckého rozezná typy promluv a vyprávěcí způsoby a posoudí jejich funkci v konkrétním textu uplatňuje při interpretaci literárního textu ve všech jeho kontextech prohloubené znalosti o struktuře literárního textu, literárních žánrech a literárněvědných termínech rozliší literární formy poezie, prózy a dramatu rozezná literární žánry popíše na konkrétních příkladech prostředky výstavby literárního díla vyzdvihne specifika literárního díla a dovede je objasnit a uvést do literárněvědného kontextu dovede získané znalosti a dovednosti využít	Základy literární vědy, jazykové, kompoziční a tematické prostředky výstavby literárního díla Literární formy a žánry Způsoby vyjadřování zážitků z literárních děl a soudů nad nimi	

		při celkovém rozboru literárních děl pracuje s výběrem literatury k četbě individualizované pro každý ročník		
2./6.	1.30 Romantismus ve světové literatuře	vystihne podstatné rysy romantismu uvede nejvýznamnější představitele romantismu, charakterizuje a interpretuje jejich nejvýznamnější literární díla charakterizuje a interpretuje jejich přínos pro vývoj literatury a literárního myšlení doloží na základě vlastní četby nejvýznamnější rysy romantismu popíše na konkrétních příkladech specifické prostředky básnického jazyka a objasní jejich funkci v textu interpretuje samostatně dramatické, filmové a televizní zpracování literárních děl	Romantismus a romantický hrdina Romantismus ve světové literatuře	P2.4. P5.1. D VV HV
	1.31 Česká literatura 1. poloviny 19. století (romantismus a vrchol národního obrození)	vysvětlí specifičnost vývoje české literatury v 1. polovině 19. století a vyloží její postavení v kontextu literatury světové uvede nejvýznamnější představitele romantismu a vrcholu národního obrození a charakterizuje a interpretuje jejich přínos pro vývoj literatury zdůrazní význam osobnosti K. H. Máchy a interpretuje básnickou skladbu Máj popíše na konkrétních příkladech specifické prostředky básnického jazyka a objasní jejich funkci v textu interpretuje nejvýznamnější literární díla rozliší a specifikuje jednotky vyprávění (časoprostor, vypravěč, postavy) a zhodnotí jejich funkci a účinek na čtenáře	Romantismus v českých zemích Vrchol národního obrození (Tyl, Erben, B Borovský, Němcová)	

	1.32 Realismus ve světové literatuře	vystihne podstatné rysy realismu a naturalismu uvede typické představitele a interpretuje jejich nejvýznamnější literární díla doloží na základě vlastní četby charakteristické rysy jednotlivých literárních směrů uvede nejvýznamnější žánry interpretuje samostatně dramatické, filmové a televizní zpracování literárních děl	Realismus ve světové literatuře Naturalismus	P2.4. P5.1. D VV
	1.33 Česká literatura 2. poloviny 19. století	vysvětlí specifičnost vývoje české literatury a vyloží její postavení v kontextu literatury světové (vzájemná inspirace, příbuznost, odlišnosti a jejich příčiny) vystihne podstatné rysy vývoje české i světové literatury a charakterizuje společensko-historický vývoj ve 2. polovině 19. století uvede důležité literární skupiny a jejich představitele a díla interpretuje nejvýznamnější literární díla a jejich přínos pro vývoj literatury	Májovci Ruchovci Lumírovci Historická próza Venkovská próza Naturalismus Realistické drama Národní divadlo	
	1.34 Světová literatura na přelomu 19. a 20. století	vysvětlí specifičnost vývoje světové moderní literatury charakterizuje společensko-historický vývoj na přelomu 19. a 20. století v Evropě vystihne podstatné rysy nových moderních uměleckých směrů uvede nejvýznamnější představitele prokletých básníků a jejich díla interpretuje	Charakteristika moderních uměleckých směrů (symbolismus, impresionismus, dekadence) Prokletí básníci	P2.4. D ZSV VV
3./7.	1.35 Světová a česká literatura na přelomu	Rozliší umělecký text od neuměleckého, objasní rozdíly mezi fikčním a reálným	Periodizace literatury, vývoj kontextu světové a české literatury	P2.4. D

	století	světem a popíše, jakým způsobem se reálný svět promítá do literárního textu Na konkrétních případech popíše specifické prostředky básnického jazyka, rozliší a specifikuje jednotky vyprávění (časoprostor, vypravěč, postavy) a zhodnotí jejich funkci a účinek na čtenáře	počátku 20. století, tematický a výrazový přínos velkých autorských osobností. Vývoj literárních druhů a žánrů Symbolismus, impresionismus, dekadence Česká moderna, anarchističtí buřiči	
	1.36 Poezie, próza a drama ve světové literatuře do II. světové války	Vystihne podstatné rysy základních period vývoje světové literatury, významných uměleckých směrů, uvede jejich představitele a charakterizuje a interpretuje jejich přínos pro vývoj literatury a literárního myšlení Na základě vlastní četby doloží základní rysy probíraných uměleckých směrů, popíše, jak se projevily v různých uměleckých oblastech, rozezná základní žánry a uvede jejich příklady Samostatně interpretuje dramatické, filmové a televizní zpracování literárních děl	Futurismus, dadaismus, kubismus, kubofuturismus, surrealismus, expresionismus, počátky existencialismu Tematický a výrazový přínos velkých autorských osobností.	P2.4. D, ZSV,HV
	1.37 Česká poezie, próza a drama 1.pol. 20. st.	Vysvětlí specifičnost vývoje české literatury a vyloží její postavení v kontextu literatury světové, objasní vztahy současné literatury k literárním dílům minulosti na příkladech z vlastní četby Na konkrétních dílech popíše specifické prostředky básnického jazyka a objasní jejich funkci v textu, rozliší a specifikuje jednotky vyprávění (časoprostor, vypravěč, postavy) a zhodnotí jejich funkci a účinek na čtenáře, rozezná typy promluv a vyprávěcí způsoby a posoudí jejich funkci na konkrétním textu	Periodizace české literatury Tematický a výrazový přínos velkých autorských osobností – je konkretizováno pro každý školní rok Pojmy – téma války, sociálně kritická próza, expresionismus, existencialismus, absurdita, legionářská literatura, obrana člověka, lidskosti a demokracie, ruralisté, psychologická, katolická, experimentální a lyrická i humoristická próza Meziválečné drama	P2.4. D, ZSV

		Rozebere příležitostně zhlédnuté divadelní představení	Literární kritika – vrcholy v české literatuře počátku 20. století Specifika literatury za okupace	
4./8.	1.38 Světová literatura ve 2. polovině 20. století a na počátku 21.století – poezie, próza, drama	Vystihne podstatné rysy vývoje světové literatury, významných uměleckých směrů, uvede jejich představitele a charakterizuje a interpretuje jejich přínos pro vývoj literatury Popíše na konkrétních dílech důležité prostředky básnického jazyka, rozliší a specifikuje jednotky vyprávění (časoprostor, vypravěč, postavy) Doloží na základě vlastní četby základní rysy probíraných uměleckých směrů Interpretuje samostatně dramatické, filmové a televizní zpracování literárních děl Uplatňuje při interpretaci literárního textu ve všech jeho kontextech prohloubené znalosti o struktuře literárního textu, literárních žánrech a literárněvědných termínech Využívá tvořivě informací z odborné literatury, internetu a tisku	Periodizace literatury Světová poezie Světová próza (existencialismus, neorealismus, postmoderna, beatnici, rozhněvaní mladí muži, magický realismus, nový román) Další představitelé světové prózy Absurdní drama Divadelní, filmové a televizní adaptace literárních děl	P2.4. P5.1. D,ZSV,HV,VV, JA, JS, JN. JFr
	1.39 Česká literatura ve 2. polovině 20. století a na počátku 21.století – poezie, próza a drama	Vysvětlí specifičnost vývoje české literatury a srovná ji s vývojem světové literatury Objasní vztahy současné literatury k literárním dílům minulosti na příkladech z vlastní četby Charakterizuje a interpretuje tvorbu nejvýznamnějších českých básníků, prozaiků a dramatiků	Periodizace české literatury po roce 1945 (charakteristika jednotlivých období až do současnosti) Specifika české literatury po roce 1968 (oficiální, exilová a samizdatová literatura, underground) Poezie (skupina 42, skupina Ohnice, skupina Ra, katoličtí básníci, básníci kolem časopisu Host do domu, básníci kolem časopisů Květen a	

			Tvář, experimentální poezie, beat generation, písňové texty) Próza (významní představitelé české prózy) České drama (významní dramatikové, malé divadelní scény) Současná filmová a televizní tvorba	

5.2 Anglický jazyk

Časové, obsahové a organizační vymezení

ročník	1./5.	2./6.	3./7.	4./8.
hodinová dotace	3	4	3	3

Obecná charakteristika předmětu:

Vyučovací předmět anglický jazyk realizuje vzdělávací obsah vzdělávacího oboru Cizí jazyk, který je součástí vzdělávací oblasti Jazyk a jazyková komunikace vymezené v RVP G. Obsahovou náplní výuky angličtiny je rozvoj všech jednotlivých jazykových dovedností a jejich postupné rozšiřování. K jejich rozvíjení je využívána slovní zásoba vybraných tematických celků a komunikačních situací.
Podle Společného evropského referenčního rámce pro jazyky se v případě vzdělávání v cizím jazyce na gymnáziu vychází z úrovně A2, ve výjimečných případech i A1, cílem je dosažení úrovně B2, kterou lze charakterizovat následovně: Žák se jasně vyjadřuje, aniž by jazykově redukoval to, co chce sdělit. Má dostačující vyjadřující prostředky, aby podal jasný popis, vyjádřil své názory, rozvíjel argumentaci bez většího hledání slov a k tomuto účelu používá některé druhy podřadných souvětí. Má všeobecně vysokou úroveň slovní zásoby, ačkoliv v malé míře dochází k záměnám a nesprávnému výběru slov, které však nezpůsobují problémy v komunikaci. Dobře ovládá gramatiku a jen občas se dopouští malých a nesystematických chyb, mohou se objevit menší nedostatky ve větné stavbě, ale nejsou časté a mohou být zpětně opraveny.
V rámci tematických okruhů předmětu anglický jazyk jsou zároveň realizována následující průřezová témata vymezená v RVP G: Osobnostní a sociální výchova, Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech, Multikulturní výchova, Environmentální výchova.
Předmět je zařazen do výuky v prvním až čtvrtém ročníku.

Výchovné a vzdělávací strategie

Žáci jsou v prvním ročníku rozděleni podle vstupní úrovně do skupin. Ve všech hodinách týdně se třída dělí podle zvoleného jazyka. K výuce jsou využívány jak běžné třídy, tak učebny vybavené multimediální technikou. Jsou používány učebnice schválené MŠMT v kombinaci s dalšími výukovými materiály tak, aby bylo co nejefektivněji dosaženo požadovaných výstupů.
Na předmět navazuje volitelný předmět Konverzace v anglickém jazyce.
Maturitní zkoušku lze skládat ve státní i profilové části.

Kompetence k učení
ve výuce předkládáme různé způsoby přístupů ke studiu jazyka a žáky vedeme k tomu, aby je využívali
žáci jsou vedeni k hledání souvislostí jak u jazykových struktur, tak u slovní zásoby. Tam, kde je to možné, využívají srovnání s jinými jazyky, které znají
Kompetence k řešení problémů
dáváme žákům prostor k individuálnímu řešení jazykových problémů
využíváme příležitosti prokázat komplexní charakter jazyka a vedeme žáky k jeho respektování

prací s texty, kterým ne vždy úplně rozumějí, se žáci učí zacházet s nekompletními informacemi; jsou vedeni k nutnosti domýšlení, hledání souvislostí a smyslu

Kompetence komunikativní

rozvoj komunikativní kompetence je obsažen v samé podstatě předmětu

dovednosti spojené s čtením, poslechem, mluvením a psaním rozvíjíme u žáků standardními metodami výuky cizího jazyka

při práci s jazykovým materiálem vedeme žáky k přesnosti, k identifikaci podstatných informací a rozvíjení jejich interpretačních schopností

Kompetence sociální a personální

párovým a skupinovým řešením úkolů v hodinách žáci rozvíjejí své schopnosti spolupracovat

Kompetence občanská

v rámci konverzace vedeme žáky k tomu, aby vyjádřili svůj názor, aby zaujali stanovisko k problémům společenským, sociálním i kulturním

Ročník	Téma	Výstupy	Učivo	Mezipředmětové vztahy
1./5.	2.1. Cestování, doprava, volný čas	schopnost orientovat se při cestování a hovořit o jejich výhodách a nedostatcích, domlouvat ohledně ubytování, popíše své zájmy a záliby.	druhy dopravních prostředků, komunikace cestování, volný čas, zájmy a záliby, znalosti vybraných lokalit UK a USA.	
	2.2. Charakteristika člověka	schopnost popsat vzhled i povahu člověka, vyjádřit svůj názor, pohovořit o mladých lidech a jejich životě.	přídavná jména označující vlastnosti,pojmenování pro zájmy a záliby, popis obrázku.	
	2.3. Média, vypravování	dovednost vyprávět sám svůj zážitek, uvede a vysvětlí druhy moderní komunikace a objasní svůj názor a na různě sdělované informace.	typy filmů, tiskoviny, internet, rádio,inzerát, druhy dorozumívání, příběhy sdělované v médiích, vybrané mediálně známé osobnosti, hudba.	
	2.4. Město	vysvětlit cestu z místa A na místo B, popíše některý z typů	orientace ve městě a na vesnici, rozdíly mezi městem a venkovem, druhy	

		bydlení, pohovoří o svém městě.	bydlení, komunikace nakupování.	
	2.5. Sporty	schopnost pohovořit o sportech a vysvětlí jejich pravidla hraní, popíše sportovní událost, vybere si svůj oblíbený sport.	druhy sportů a extrémních sportů, sportovní události, základní pravidla, vybavení, sportovní zápas.	
		mluvení vyjádří názor na jednoduché téma, reprodukuje čtený text, reaguje v běžných komunikačních situacích formálních i neformálních. psaní sestaví jednoduchý text na zadané téma, rozliší popis a vypravování, rozlišuje prostředky formální a neformální. čtení čte s porozuměním a srozumitelně jednoduché texty a reprodukuje je, vyhledá hlavní i specifické myšlenky v návaznosti na zadaný úkol, orientuje se v textu, osvojí si zásady práce se slovníkovými	pravopis, gramatika – vyjadřování slovesných časů – minulý, přítomný, předpřítomný, budoucí, modální slovesa, trpný rod sloves, nepřímá řeč, kondicionál, členy, zásady užívání slovních druhů, větný slovosled.	

		příručkami. poslech pochopí podstatné prvky poslechových cvičení, rozumí pokynům a instrukcím pro vyučování.		
2./6.	2.6 A Móda, fotografie, vzpomínk, práce, lidské tělo, plány do budoucna, cestování, bydlení, vztahy mezi lidmi, finance, umění a umělci	porozumění a poslech rozumí hlavním myšlenkám poslechu na dané známé téma pochopí hlavní smysl autentické konverzace rozumí textu v učebnici dle daných bodů rozumí pokynům a instrukcím týkající se organizace výuky využívá dvojjazyčný i výkladový slovník adekvátně reaguje v běžných hovorových situacích	jazykové prostředky fonetika pravopis gramatika přítomný čas minulý čas předpřítomný čas budoucí čas stupňování přídavných jmen nepřímá řeč trpný rod osobnostní a sociální výchova. okruh poznávání a rozvoj vlastní osobnosti osobnostní a sociální výchova. okruh sociální komunikace osobnostní a sociální výchova. okruh spolupráce a soutěž. náměty role plays rozhovory práce ve skupinách projekt na dané téma	Porovnání stavby věty v ěty v ČJ a AJ Pořadí popisných přídavných jmen Občanský a společenskovědní základ-člověk ve společnosti Člověk a svět práce Trh práce a profesní volba Člověk a jeho zdraví Informatika a informační a komunikační technologie ČJ-náležitosti formálního dopisu
		čtení čte srozumitelně a plynule kratší i delší texty je schopen vyhledat v textu hlavní myšlenky vyhledá v textu hlavní informaci přečte text v časopise a vyhledá nebo	výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech. okruh žijeme v evropě životní styl v evropských zemích evropská unie náměty četba článků v časopisech sledování zpráv	Občanský a společenskovědní základ-člověk jako jedinec ve společnosti Technické a fyzikální vynálezy spojené s cestováním

		odvodí neznámé výrazy je schopen přečíst upravené adaptované dílo z anglo-americké literatury	vlastní projekt slovní zásoba synonyma, antonyma opisné vyjadřování	
		mluvení adekvátně reaguje v běžných komunikačních situacích vyjádří svůj názor na dané téma (předem známé nebo podle jeho zájmu) reprodukuje přečtený text zapojí se do konverzace na dané téma k textu snaží se o gramatickou správnost		Člověk a svět práce-finance Estetická výchova-výtvarné a divadelní umění
		psaní sestaví souvislý, jednoduše členěný text na dané téma (dopis, žádost…) je schopen popsat zážitek, osobu, objekt… rozliší formální a neformální jazykové prostředky	komunikační situace představení se poděkování rozloučení se omluva žádost o práci orientace v místě vyjádření názoru na danou událost	
3./7.	2.6B Náš svět Štěstí Příběhy Povinnosti Na cestách Záliby Práce a	poslech a porozumění rozumí hlavním myšlenkám delšího poslechu	Divy moderního světa Slovotvorba, slovní druhy,výslovnost Kolokace Sporty a záliby Čísla, data, zlomky, diskuse	Využití dějepisných, zeměpisných i literárních znalostí při výuce reálií anglicky mluvících zemí

	zaměstnání Sny a přání Vztahy Důležité okamžiky v životě Zdraví a jeho ochrana Aktuální problémy dneška	pochopí hlavní smysl autentické konverzace učí se rozlišovat různé mluvčí postihne různé názory a stanoviska pochopí hlavní smysl autentického materiálu rozumí pokynům a instrukcím týkajícím se výuky	Umění a literatura, vyjádření názoru Národnosti a země, žádosti a nabídky Počasí, dovolená, rezervace, domlouvání schůzky Popis charakteru, osoby, vzhledu, jídlo a stravování Zanechání vzkazu, předání vzkazu, silná adjektiva, podmínkové věty, složená podstatná jména Idiomy, kolokace, narození, svatba, smrt….Znečištění živ.prostředí,globální oteplování	
		čtení čte srozumitelně a plynule i delší texty za účelem porozumění obsahu i vyhledání detailní informace vyhledá v textu hlavní myšlenky i detailní informaci orientuje se v textu z učebnice k podrobnější analýze textu využívá slovník		
		mluvení Stručně vyjádří svůj názor reprodukuje přečtený i vyslechnutý text reaguje v běžných komunikačních situacích		

		v případ potřeby si vyžádá informaci zapojí se a udrží jednoduchou konverzaci v případě potřeby prosadí svá stanoviska Popíše událost či zážitek		
		psaní osvojí si rozdíl mezi formálním a neformálním stylem popíše událost či zážitek popíše interiér, osobu, své pocity napíše jednoduchou úvahu		
		Gramatika podstatná jména základní zásady při užívání členů počitatelnost přídavná jména a míra vlastnosti různé funkce modálních sloves jednoduché slovesné časy složené slovesné časy protiklad prostých a průběhových časů otázka a zápor tázací dovětky		

		otázky zjišťovací a doplňovací, podmětné a předmětné věta jednoduchá – slovosled souvětí věty podmínkové a časové slovesné vzory, infinitiv a gerundium různé druhy infinitivu rod činný a trpný souslednost časová		
4./8.	2.7 Rodina a vztahy	Porozumění a poslech:	Jazykové prostředky:	Osobnostní a sociální výchova okruh Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti
	2.8 Lidé v mém okolí	Rozumí hlavním myšlenkám delšího poslechu	Fonetika:	Osobnostní a sociální výchova okruh Sociální komunikace
	2.9 Osobnosti	Rozumí smyslu autentické konverzace	Intonace	Osobnostní a sociální výchova okruh Spolupráce a soutěž
	2.10 Životopisy	Postihne různé názory a stanoviska	Pravopis	Náměty:
	2.11 Škola a vyučovací předměty	Identifikuje citové zabarvení	Gramatické kategorie:	Role plays
	2.12 Vzdělání a mé budoucí plány	Rozumí textu v učebnici	Podstatná jména	Rozhovory
	2.13 Místo, kde žiji; rodné město	Rozumí smyslu autentického materiálu (i při využití vizuální či slovníkové podpory)	Zásady při užívání členu	Skupinová práce
	2.14 Práce	Pochopí hlavní smysl textu, který obsahuje	Počitatelnost	Domácí úkoly

		novou slovní zásobu		
	2.15 Volný čas a jeho zájmy	Odvodí význam méně známých slov z kontextu	Přídavná jména a míra vlastnosti	Vlastní projekt na jednoduché téma
	2.16 Životní styl (oblékání, jídlo, restaurace, tradice, svátky)	Rozumí pokynům a instrukcím týkající se organizace jazykového vyučování	Jednoduché slovesné časy	Beseda o přečtené knize
	2.17 Zdraví a jeho ochrana	Adekvátně reaguje v běžných komunikačních situacích	Složené slovesné časy	Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech okruh Žijeme v Evropě
	2.18 Životní prostředí	Při své práci využívá různé typy slovníků	Vyjadřování budoucnosti	Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech okruh Vzdělávání v Evropě a ve světě:
	2.19 Společenské problémy	Čtení:	Záměr, spekulace, předpověď	Jazyková a národnostní rozmanitost Evropy
	2.20 Cestování	Čte srozumitelně a plynule i delší texty za účelem sdělení obsahu či nějaké informace	Protiklad prostých a průběhových tvarů	Významní Evropané
	2.21 Média a internet	Vyhledá v textu hlavní myšlenky	Otázka a zápor	Životní styl v evropských zemích
	2.22 Anglicky mluvící země II.	Vyhledá v textu detailní informaci	Tázací dovětky, echo otázky	Evropská unie
	2.23 ČR a Evropa	Postihne strukturu jednoduchého textu	Typy otázek	Náměty:
		Orientuje se v textu z učebnice	Věta jednoduchá a pořádek slov	Četba článků v časopisech

5.3 Německý jazyk

Časové, obsahové a organizační vymezení

ročník	1./5.	2./6.	3./7.	4./8.
hodinová dotace	3	3	3	3

Obecná charakteristika předmětu

Realizuje se obsah vzdělávacího oboru Další cizí jazyk RVP G.
Realizují se tematické okruhy průřezových témat Osobností a sociální výchova RVP G, Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech RVP G, Environmentální výchova RVP G, Mediální výchova RVP G a multikulturní výchova RVP G.
Německý jazyk se vyučuje jako druhý volitelný jazyk. Ve všech hodinách týdně se třída dělí na skupiny rozdělení je provedeno na začátku prvního ročníku podle pokročilosti žáků.
Pro výuku je k dispozici jazyková učebna vybavená didaktickou technikou.
Na předmět navazuje volitelný předmět Konverzace v jazyce německém, který je zaměřen na historii, geografii, politiku, ekonomiku a kulturu.
Předmět je povinným maturitním předmětem ve společné části maturitní zkoušky.
Předmět je koncipován tak, aby žáka připravil na zvládnutí maturitní zkoušky (didaktický test z jazyka, poslechový subtest, četba a ústní zkouška). Proto je výuka v jednotlivých ročnících zaměřena na trénink jednotlivých jazykových dovedností a jejich postupné rozšiřování.
Při stanovení jednotlivých výstupů a jejich dílčích úrovní jsme vycházeli z evropského referenčního rámce a jednotlivých deskriptorů pro příslušné úrovně, jak je stanoveno v RVP G. Vzdělání v Německém jazyce směřuje k dosažení úrovně B2.
Náplň učiva obsahuje tématické okruhy z historie, geografie, základů společenských věd, biologie, popř. z českého jazyka a literatury.

Výchovné a vzdělávací strategie

Učitel sleduje celkový rozvoj žáka v jazyce komplexními testovými metodami (např. pomocí projektu Vektor), prostřednictvím psaní esejů i jiných slohových útvarů –kompetence k učení.
Učitel vede žáky k četbě textů v NJ, k diskusi o informacích získaných četbou – kompetence k učení, kompetence komunikativní. Učitel tak rozvíjí u žáků potřebu četby přímo v německém jazyce. K této četbě využíváme studentské knihovny, pravidelnou práci s časopisy a internetem.
Učitel zadává žákům samostatné tvořivé úkoly, od jednoduchých projektů tak, jak jsou koncipovány přímo v jazykových učebnicích. – kompetence k řešení problémů, kompetence komunikativní, kompetence k učení.
Učitel vede žáky k práci se slovníky, s internetem a médii– kompetence komunikativní, kompetence k řešení problémů.

Ročník	Téma	Výstupy	Učivo	Mezipředmětové vztahy
1./5.	3.1 Kontaktní situace	navázání kontaktu v jazyce	Časování sloves pořádek slov otázka	
	3.2 Meine Familie	schopnost vyprávět o své rodině, zájmech	Skloňování silných podst. jmen sloveso haben číslovky	
	3.3 Einkaufe	schopnost popsat své přátele, jejich zájmy	Přeložky se 4. pádem nepřímý pořádek slov	
	3.4 Essen und trinken	orientace v jídelním lístku, v restauraci	Přivlastňovací zájmena nepravidelná slovesa, imperativ	
	3.5 Wohnen, mein Zimmer	popis vlastního pokoje	Skloňování slabých podstat. Jmen, Předložky s 3. a 4. pádem	
	3.6 Geburtstagsfeier	žák je schopen se podílet na přípravě slavnosti	Zájmena dieser, modální slovesa,	
	3.7 Fernsehstudio	Komunikace s přáteli…	Opakovací lekce	
2./6.		Porozumění a poslech:	Jazykové prostředky	
		-rozumí zřetelně mluvě na známá témata	-přivlastňovací zájména	
		-dokáže abstrahovat informaci	-perfektum slabých, silných, smíšených sloves	
		-rozumí informaci s udanou cestou	-pořádek slov ve větě s perfektem	
		- rozezná základní rozdíly v dialektech	-imperativ	
			-předložky u časových údajů,zeměpis. údajů	
		Čtení:	-spojky souřadící, podřadící	

		-rozumí textům v perfektu	-řadové číslovky	
		-odpovídá na otázky k přečtenému textu	-genitiv substantiv	
		-rozumí jednoduché pozvánce	- vyjádření míry	
		-vyhledá informace v textu		
			Tématické okruhy:	
		Mluvení:	-plány na dovolenou, prázdniny	
		-popíše zdravotní potíže , cestu, zeměpisné informace	-lidé jako já, Evropané	
		-poradí a předá radu	-povolání, studium na universitě	
		-odmítne názor , odmítne dar, nabídku	-oblékání a moda	
		-podá informace o událostech a činnostech	-fakta, svědek času	
		-vypráví, co se stalo, kde se nachází, udá místo	-plány do budoucna	
		-vyjmenuje výhody, nevýhody	-charakter, partnerské vztahy	
		Psaní:	Komunikační situace:	
		-napíše datum, pozvání, co se stalo	-pozdrav, poděkování, omluva, prosba,žádost	
		-uvede životopisné údaje	-vyjádření názoru, souhlas, nesouhlas	
3./7.	3.8 Berlín	Popíše město,pamětihodnosti,orientuje se ve městě.Historie B.-rozděleného města po 2.sv.válce	Předložky-op.,způs.slovesa	
	3.9 Povolání ,můj prac.den	Povolání v rodině, popis povolání.komunikace s lidmi,znalost ciz.jaz.v mnohých povoláních,popis prac.dne	Otázky k povolání,druhy, časové předložky,spojky	
	3.10 Prázdniny a dovolená	Tur.cíle v N. a doma,dovolená	Perfektum sl.sloves,op.préterita	

		v zahraničí,problémy na cestě do zahr.,tur.cíle něm. a našich turistů(mapy)	sein	
	3.11 Jídlo,pití	Potraviny na trhu,v obchodě,co jíme rádi a neradi,recepty,rozdíly mezi naší a něm.kuchyní	Způs.slov.,stupňování příslovcí,zájm.welcher	
	3.12 Oblékání se a počasí	Módní časopisy,mužská a dámská móda,móda mládeže,nákup ošacení,nákupní horečka,druhy počasí,předpověď,poslech	Příd.jméno v přívlastku,sloveso gefallen	
	3.13 Tělo,zdraví	Lidské tělo-popis,zranění,u lékaře,popis mého onemocnění,péče o zdraví,rady	Rozk.způsob, zájmeno os. ve 4.p.,způl.slovesa	
	3.14 Povolání,zdravotnické povolání,každodenní němčina a Německo	Závěrečné opakování, do Alp nebo k moři	Opak. perfekta, zp.sloves, skloň.os.zájmen	
			Při každé lekci bohatý poslech.,práce s internetovými texty	
4./8.	3.15 Prázdniny,dovolená, cestování.	Popsat možnosti činností o prázdninách ,na dovolené, cestování po německy mluvících zemích a po České republice	Použití perfekta pravidelných i nepravidelných sloves, sloves s odlučitelnými i neodlučitelnými předponami, objednat dovolenou v CK	
	3.16 Praha – naše hlavní město	Popsat královskou cestu se všemi památkami,historický, kulturní a politický význam Prahy	Znalost reálií České republiky a hlavního města, orientace ve městě a na mapě,podat informaci o cestě	
	3.17 Bydlení	Orientace na trhu s byty, hledání a vytvoření inzerátu, popis	Slovní zásoba k dané tématice,používání vedlejších vět	

		jednotlivých typů bydlení a zařízení bytu	vztažných a podmiňovacího způsobu	
	3.18 Německo, Rakousko, Vídeň	Základní geografické znalosti,práce s mapou a orientace na ní, reálie, památky Vídně – poznávací exkurze	Slovní zásoba k dané tématice, popis kulturně historických památek, souvětí podřadné a souřadné - spojky	
	3.19 Mezilidské vztahy, rodina, přátelé	Rodinné vztahy, oslavy a svátky,přátelské kontakty, hledání partnerských vztahů	Zvratná slovesa,zájmena,vztažné věty,napsat pozvání na párty nebo rodinnou oslavu, blahopřání	
	3.20 Přání a sny,plány do budoucnosti	Vyjádřit další studijní plány a zaměření, zdůvodnit svou volbu a zájem	Použití účelových vět,infinitivní vazby“um…zu“, podmiňovací způsob, podmiňovací věty,konjunktiv.	
	3.21 Naše zdraví, zdravý životní styl	Co patři k zdravému životnímu stylu, civilizační nemoci a jak jim předcházet,návštěva u lékaře	Předložkové vazby se slovesy s přídavnými jmény a s podstatnými jmény	
	3.22Práce a povolání	Popsat trh práce, pracovní možnosti vzhledem k dosaženému vzdělání, hlavní a vedlejší pracovní poměr,nezaměstnanost v našem regionu, práce v zahraničí	Vedlejší věty“ so dass“, genitiv po podstatných jménech a předložkách – hledání zaměstnání, napsat životopis a žádost o pracovní místo	

5.4 Španělský jazyk

Časové, obsahové a organizační vymezení

ročník	1./5.	2./6.	3./7.	4./8.
hodinová dotace	3	3	3	3

5.4.1 Obecná charakteristika předmětu pro čtyřleté studium:

Realizuje se obsah vzdělávacího oboru Další cizí jazyk RVP G.
Realizují se tematické okruhy průřezových témat Osobnostní a sociální výchova RVP G, Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech RVP G, Multikulturní výchova RVP G Environmentální výchova RVP G a Mediální výchova RVP G.
Žák si volí z nabídky tří dalších cizích jazyků (francouzského, německého a španělského) jeden. Změna zvoleného jazyka v průběhu studia není možná.
Ve všech hodinách týdně se třída dělí na skupiny, rozdělení je provedeno na začátku studia podle potřeby.
Pro výuku jsou k dispozici jazykové učebny vybavené didaktickou technikou.
Na předmět navazuje volitelný předmět Konverzace v jazyce španělském.
Maturitní zkoušku lze skládat v profilové části.
Výuka je v jednotlivých ročnících zaměřena na rozvoj všech jednotlivých jazykových dovedností a jejich postupné rozšiřování.
Při stanovení jednotlivých výstupů a jejich dílčích úrovní jsme vycházeli z evropského referenčního rámce a jednotlivých deskriptorů pro příslušné úrovně, jak je stanoveno v RVP G.
Vzdělání ve Španělském jazyce směřuje k dosažení úrovně B1.

Náplň učiva zahrnuje tematické okruhy z historie, geografie, základů společenských věd, biologie, popř. z českého jazyka a literatury

Výchovné a vzdělávací strategie

Učitel vede žáky k četbě beletrie v cizím jazyce, k diskusi o knize – kompetence k učení, kompetence komunikativní. Učitel tak rozvíjí u žáků potřebu četby přímo v cizím jazyce. K této četbě využíváme studentské knihovny sestávající z adaptovaných děl ze světové literatury v různých úrovních náročnosti.
Učitel zadává žákům samostatné tvořivé úkoly – psaní obsáhlých jazykových prací – kompetence komunikativní. Výstup navazuje na produktivní řečové dovednosti („Psaní“) a podrobně rozpracovává slohové útvary a postupy, kterým by se žák měl v průběhu VG naučit.
Žáci mají možnost účastnit se školní vzdělávací exkurze do Španělska.
Učitel vede žáky k práci se slovníky, s internetem a médii – kompetence komunikativní, kompetence k řešení problémů.
.

Ročník	Téma	Výstupy	Učivo	Mezipředmětové vztahy
1.	4.1 Rodina Cestování Volný čas Nákupy Móda Bydlení	Porozumění a poslech - rozumí známým výrazům a větám, orientuje se v promluvě - je schopen reagovat na pokyny během jazykové výuky - aktivně využívá dvojjazyčný slovník Čtení - čte foneticky správně - rozumí obsahu textů v učebnici a jednoduchým autentickým materiálům (i s využitím vizuální podpory) - je schopen vyhledat informaci v textu - vytvoří odpověď na otázku vztahující se k textu - odvodí pravděpodobný význam nových slov z kontextu Mluvení - vytvoří jednoduché sdělení týkající se probíraných tematických okruhů s využitím známé slovní zásoby reprodukuje jednoduchý text dbá na jazykovou správnost Psaní - sestaví jednoduché sdělení týkající se probíraných tematických okruhů - vytvoří jednoduché texty související	Jazykové prostředky Fonetika - aplikace intonace, přízvuku a základních fonetických jevů Pravopis - písemná správnost v psaném projevu u známých výrazů Gramatické kategorie - slovní druhy - přítomný čas - číslovky základní a řadové - zájmena osobní (1., 3. a 4. pád, přivlastňovací, ukazovací a vztažná) - vazba ESTAR+gerundium - kladný rozkaz - krácení vět infinitivem - ne/určité členy - otázka a zápor - věta jednoduchá a pořádek slov - základní předložky a příslovce Slovní zásoba viz aktuální učebnice Slohové útvary - popis, e-mail, vzkaz Tematické okruhy - rodina + můj profil - můj den	P1.3 P1.4 P2.4. P2.5. P3.1. P3.3. Z-Svět Z - Latinská Amerika ZSV

		se známou slovní zásobou, e-mail	- místo, kde žije - bydlení - volný čas a zájmová činnost - jídlo - oblékání - nákupy - některé svátky, tradice - orientace ve městě - španělsky mluvící země Komunikační situace - základní fráze (pozdravy, poděkování, - otázky a reakce na ně - prosba a žádost - žádost o pomoc, službu, informaci - souhlas, nesouhlas - vyjádření názoru, jednoduchý argument	
2.	4.2 Svátky Cestování Počasí Lidské tělo a zdraví Kulturní život Španělština ve světě Mexiko Životopis Novodobá historie Španělska	Porozumění a poslech - rozumí známým výrazům a větám, orientuje se v promluvě - je schopen reagovat na pokyny během jazykové výuky - aktivně využívá dvojjazyčný slovník - odvodí význam méně známých slov z kontextu Čtení - rozumí obsahu textů v učebnici s/bez opory obrázků	Jazykové prostředky Fonetika Pravopis - písemná správnost v psaném projevu ve známých výrazech Gramatické kategorie - zájmena - rozšíření učiva - stupňování + srovnávání - slovesné časy (imperfektum,minulý čas jednoduchý,	P1.3 P1.4 P2.2. P2.4. P2.5. P5.1. Z-Latinská Amerika, Španělsko Bi- Stavba a funkce opěrné a pohybové soustavy Z-Svět Z- Jižní Amerika D-Globální problémy moderní společnosti

		- je schopen vyhledat informaci v textu - vytvoří odpověď na otázku vztahující se k textu - odvodí pravděpodobný význam nových slov z kontextu - čte jednoduché texty na internetu Mluvení - vytvoří jednoduché sdělení týkající se probíraných tematických okruhů, - zapojí se do konverzace, reaguje, odpovídá a dotazuje se v dané komunikační situaci - dbá na jazykovou správnost Psaní - sestaví jednoduché sdělení týkající - se probíraných tematických okruhů - napíše krátký e-mail, dopis, popis a vypravování	předpřítomný, budoucí, blízká budoucnost) - prohloubení předložkových vazeb - jednoduché spojovací výrazy - podmínková věta 1.typu Slovní zásoba viz aktuální učebnice lidské tělo a počasí Slohové útvary - vypravování, e-mail, životopis Tematické okruhy - cestování - počasí - lidské tělo a zdraví - svátky a zajímavosti - kultura - nedávná historie Španělska - španělština ve světě - Mexiko Komunikační situace - duševní a fyzické stavy - povinnost - zájem - omluva - telefonování - frekvence - žádost o informaci	Vv- Od baroka k modernímu umění. Ukázky výtvarných děl při aktivní výtvarné výchově. AJ - životní styl, tradice a svátky Z - Latinská Amerika Bi- Základní ekologické pojmy Z - vliv lidstva na biosféru
3.	4.3 Cestování a	Porozumění a poslech	Jazykové prostředky	P4.3

	ubytování Obchody Oblečení Sdělovací prostředky Volný čas Práce Společnost Vynálezy Životní prostředí Životní události	- rozumí hlavním myšlenkám delšího poslechu - pochopí hlavní smysl, názory a stanoviska v autentické konverzaci - pochopí smysl textu v učebnici - orientuje se v pokynech vyučujícího Čtení - čte srozumitelně kratší či delší texty za účelem sdělení obsahu či nějaké informace - vyhledá v textu hlavní myšlenky i detailní informaci Mluvení - stručně vyjádří svůj názor (předem známé téma či jednodušší problematika) - reprodukuje přečtený či vyslechnutý text, v němž se vyskytuje známá slovní zásoba - adekvátně reaguje v běžné komunikaci Psaní sestaví souvislý, jednoduše členěný text týkající se známého tématu - osvojí si rozdíly mezi formálními a neformálními jazykovými prostředky - osvojí si základní rozdíly mezi jazykovými prostředky popisu a vypravování	Fonetika Pravopis Gramatické kategorie - další slovesné časy (subjuntiv -v přítomném čase, záporný rozkaz, pluscumperfecto, podmiňovací způsob) - sloveso PARECER - neosobní vyjadřování - věta jednoduchá a pořádek slov - vazby LLEVAR+gerundium, OJALÁ+ subjuntiv - souslednost časová - infinitivní konstrukce - zájmena, tvoření příslovcí - předložky por y para - rozdíly SER, ESTAR, HAY - vztažné věty Slovní zásoba - zdraví a sport - práce a volný čas - cestování - okamžiky mezilidských vztahů - veřejný život Slohové útvary - vypravování - e-mail - objednávka	P2.4. P2.5. P3.1. P3.3. P5.1. P5.2. P5.4. Z-Svět Z - Latinská Amerika D - předkolumbovské civilizace Čj - jihoamerická literatura

			- článek Tematické okruhy - veřejný život - cestování - nakupování - ochrana životního prostředí - základní životní události - koníčky - tisk - Latinská Amerika Komunikační situace - rezervace, rady, doporučení - žádost, prosba, přání, obavy, - stížnosti - nesouhlas - informace, směr, orientace v místě - vyjádření názoru, jednoduchý argument	
4.	4.4 Svátky a oslavy Volný čas, kultura, zábava Škola a vyučování Zdravotní potíže Sport, extrémní a nevšední zážitky Televizní pořady Pohádka, příběh, vypravování	Porozumění a poslech - rozumí hlavním myšlenkám poslechu na známé téma - pochopí hlavní smysl autentické konverzace, pomalu a zřetelně vyslovované - pochopí hlavní smysl textu v učebnici i jednoduššího autentického materiálu - adekvátně reaguje v běžných komunikačních situacích	Jazykové prostředky Fonetika Pravopis Gramatické kategorie - další slovesné časy(pretérito a imperfecto de subjuntivo, podmiňovací způsob) - zpodstatňování přídavných jmen	P1.3 P1.4 P2.4. P2.5. P3.3. P5.1. P5.2. P5.4. Bi - zdaví, nemoci Z - Latinská Amerika Aj - spanglish

	Historiké události + postavy	- osvojí si základní zásady při práci se slovníky Čtení - čte srozumitelně a plynule i delší texty za účelem sdělení obsahu či nějaké informace - vyhledá v textu hlavní myšlenky i detailní informaci (i za pomoci slovníku) - postihne strukturu jednoduchého textu Mluvení - stručně vyjádří svůj názor (známé i méně známé téma) - reprodukuje přečtený či vyslechnutý text - sestaví souvislé sdělení zapojí se a udržuje konverzaci Psaní - sestaví souvislý, jednoduše členěný text týkající se známého tématu - užívá složitější spojovací výrazy - logicky strukturuje text - podrobněji popíše událost, zážitek či pocity - napíše životopis, jednoduchý příběh	- souslednost časová v subjuntivu - věta jednoduchá, souvětí podmínkové, časové a přípustkové věty - vyjádření příčiny a důsledku - superlativ absolutní - llevar x traer, ir x venir x llegar - pravděpodobnost a domněnky předložkové vazby - vazby LE IMPORTARÍA / GUSTARÍA Slovní zásoba - slovotvorba - oslavy a svátky - povahové vlastnosti - škola a vyučování - lidské tělo, zdraví, pohyb,péče o - vzhled Slohové postupy - vypravování - přání a gratulace - dopis - příběhy Tematické okruhy - osobnosti škola - práce x volný čas - životní styl a tradice - kultura a umění - sdělovací prostředky - Latinská Amerika	

			- indiánské kultury Komunikační situace - blahopřání v různých životních situacích - omluva, vyjádření lítosti a porozumění - sdělení stanoviska, přesvědčování - argumentace, zjišťování názoru - zkušenosti, očekávání - vyjádření záměru, účelu, přání a domněnky - plánování, pomoc	

5.4.2 Obecná charakteristika předmětu pro osmileté studium:

Obecná charakteristika předmětu:

Realizuje se obsah vzdělávacího oboru Další cizí jazyk RVP G.
Realizují se tematické okruhy průřezových témat Osobnostní a sociální výchova RVP G, Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech RVP G, Multikulturní výchova RVP G Environmentální výchova RVP G a Mediální výchova RVP G.
Žák si volí z nabídky tří dalších cizích jazyků (francouzského, německého a španělského) jeden. Změna zvoleného jazyka v průběhu studia není možná.
Ve všech hodinách týdně se třída dělí na skupiny, rozdělení je provedeno na začátku studia podle potřeby.
Pro výuku jsou k dispozici jazykové učebny vybavené didaktickou technikou.
Na předmět navazuje volitelný předmět Konverzace v jazyce španělském.
Maturitní zkoušku lze skládat v profilové části.
Výuka je v jednotlivých ročnících zaměřena na rozvoj všech jednotlivých jazykových dovedností a jejich postupné rozšiřování.
Při stanovení jednotlivých výstupů a jejich dílčích úrovní jsme vycházeli z evropského referenčního rámce a jednotlivých deskriptorů pro příslušné úrovně, jak je stanoveno v RVP G. Vzdělání ve Španělském jazyce směřuje k dosažení úrovně B2.
Náplň učiva zahrnuje tematické okruhy z historie, geografie, základů společenských věd, biologie, popř. z českého jazyka a literatury

Výchovné a vzdělávací strategie
Učitel vede žáky k četbě beletrie v cizím jazyce, k diskusi o knize – kompetence k učení, kompetence komunikativní. Učitel tak rozvíjí u žáků potřebu četby přímo v cizím jazyce. K této četbě využíváme studentské knihovny sestávající z adaptovaných děl ze světové literatury v různých úrovních náročnosti.
Učitel zadává žákům samostatné tvořivé úkoly – psaní obsáhlých jazykových prací – kompetence komunikativní. Výstup navazuje na produktivní řečové dovednosti („Psaní“) a podrobně rozpracovává slohové útvary a postupy, kterým by se žák měl v průběhu VG naučit.
Žáci mají možnost účastnit se školní vzdělávací exkurze do Španělska.
Učitel vede žáky k práci se slovníky, s internetem a médii – kompetence komunikativní, kompetence k řešení problémů.

Ročník	Téma	Výstupy	Učivo	Mezipředmětové vztahy
5	Zážitky Společnost Vynálezy Životní prostředí Události veřejného života Základní životní události Oslavy Mezilidské vztahy Školství	Porozumění a poslech - rozumí hlavním myšlenkám poslechu na známé téma - pochopí hlavní smysl autentické konverzace, pomalu a zřetelně vyslovované - pochopí hlavní smysl textu v učebnici i jednoduššího autentického materiálu - adekvátně reaguje v běžných komunikačních situacích - osvojí si základní zásady při práci se slovníky Čtení - čte srozumitelně a plynule i delší texty za účelem sdělení obsahu či nějaké informace - vyhledá v textu hlavní myšlenky i detailní informaci (i za pomoci slovníku) - postihne strukturu jednoduchého textu Mluvení - stručně vyjádří svůj názor (známé i méně známé téma) - reprodukuje přečtený či vyslechnutý text - sestaví souvislé sdělení	Jazykové prostředky Fonetika - prohlubování učiva Pravopis - prohlubování učiva Gramatické kategorie - předminulý čas - kontrast minulý čas jednoduchý x souminulý čas - slovesné vazby - přací věty - příslovce a použití předložky A - rozdíl qué x cuál - nepřímá řeč + souslednost časová - kontrast QUÉ x QUE - vztažné věty - subjuntiv (procvičování) - předložkové vazby - slovesa typu GUSTAR - věta jednoduchá, souvětí - podmínkové a časové věty - futuro perfecto + pravděpodobnost Slovní zásoba - viz témata Slohové postupy - vypravování, dopis, e-mail,	Osobnostní a sociální výchova Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech Multikulturní výchova Enviromentální výchova Mediální výchova

		- zapojí se a udržuje konverzaci Psaní - sestaví souvislý, jednoduše členěný text týkající se známého tématu - užívá složitější spojovací výrazy - logicky strukturuje text - podrobněji popíše událost, zážitek či pocity - napíše životopis, jednoduchý příběh	vzkaz, článek Tematické okruhy - viz témata Komunikační situace - změny v lidském životě - příhody a zážitky - mezilidské vztahy - školství - blahopřání v různých životních situacích - vyjádření pocitů, pravděpodobnosti - sdělení stanoviska - argumentace, přesvědčování, zjišťování názoru - plánování, pomoc hodnocení, účel, doporučení	
6	Zdraví Lidské tělo Hygiena a péče o vzhled Zážitky a zkušenosti Literatura, příběhy Náboženství Tajemno Astrologie Zajímavosti	Porozumění a poslech rozumí hlavním myšlenkám strukturovaného poslechu delšího charakteru na známé či probírané téma pochopí hlavní smysl autentické konverzace z každodenních situací - pochopí hlavní smysl textu v učebnici i autentického materiálu	Jazykové prostředky Fonetika - prohlubování učiva Pravopis - prohlubování učiva Gramatické kategorie - rozkaz , jeho shrnutí - SER x ESTAR + příd. jméno - podmi˘ovycí způsob - gerundio - imperfecto	Osobnostní a sociální výchova Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech Multikulturní výchova Mediální výchova

		- adekvátně reaguje v běžných komunikačních situacích - prohlubuje si základní zásady při práci se slovníky Čtení - čte srozumitelně a plynule i delší texty za účelem sdělení obsahu či nějaké informace - vyhledá v textu hlavní myšlenky i detailní informaci (i za pomoci slovníku) - postihne strukturu textu na probírané nebo známé téma Mluvení vyjádří svůj názor (známé i méně známé téma) - reprodukuje přečtený či vyslechnutý text sestaví souvislé sdělení zapojí se a udržuje konverzaci Psaní - sestaví souvislý, členěný text týkající se známého tématu - užívá složitější spojovací výrazy logicky strukturuje text - podrobněji popíše událost,	- subjunktiv (včetně perfecta a imperfecta) - kontrast LLEVAR x TRAER, IR x VENIR x LLEGAR - superlativ absolutní - tvoření zdrobnělin - LLEVAR + gerundio - budoucí čas + podmínková věta - souslednost časová - použití zájmena LO Slovní zásoba - části lidského těla - zdrav. potíže, nemoci, léky - osobní hygiena - pohyby a cviky - detektivky, záhadné a strašidelné příběhy - nevšední zážitky - gramatické termíny - informace o kurzech - astologie, pověry Slohové útvary - vypravování, popis, e-mail, vzkaz, článek, dopis Tematické okruhy - zdraví a lidské tělo - hygiena a péče o vzhled - zážitky a zkušenosti - literatura, příběhy	

		zážitek či pocity - napíše jednoduchý příběh	- náboženství, tajemno, astrologie - zajímavosti - Latinská Amerika Komunikační situace - popíše zdravotní požíže - rozumí radám lékaře - hovoří o tom, jak o sebe pečovat - popíše pozice a pohyby při cvičení - vypráví příhody (i smyšlené) a zážitky - hovoří o svých schopnostech a dovednostech - předá informace - vyjádření plánů	
7	Školství Sport Bydlení Domácí práce Architektura Státy světa, demografické a geografické termíny Kulturní odlišnosti Doprava Cestování	Porozumění a poslech - rozumí hlavním myšlenkám poslechu na složitěji strukturované téma - pochopí smysl autentické konverzace, vyslovované v různých obměnách španělštiny ve světě - pochopí hlavní smysl textu v učebnici i autentického materiálu z denního tisku či internetu - adekvátně reaguje v běžných	Jazykové prostředky Fonetika - prohlubování učiva Pravopis - prohlubování učiva Gramatické kategorie - časové a vztažné věty - subjuntiv (+ Pluscuamperfecto d e subjuntivo) - řadové číslovky - opakování zájmen	Osobnostní a sociální výchova Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech Multikulturní výchova Enviromentální výchova Mediální výchova

		komunikačních situacích - zvládá práci se slovníky včetně výkladových Čtení - čte srozumitelně a plynule i delší a složitější texty za účelem detailního sdělení obsahu či požadované informace - vyhledá v textu hlavní myšlenky i detailní informaci (i za pomoci slovníku) - postihne strukturu textu, jehož charakter je schopen stylově zařadit Mluvení - vyjádří svůj názor (známé i neznámé téma), argumentací jej podpoří - reprodukuje přečtený či vyslechnutý text - sestaví souvislé sdělení - zapojí se a udržuje konverzaci Psaní - na základě poskytnutých faktů sestaví souvislý text - užívá složitější spojovací výrazy	- gerundio - rod a číslo podst. jmen - interpunkční znaménka - podmět všeobecný a neučitý - minulé časy, jejich procvičování - srovnávání - přídavná jména obyvatelská - slovesné vazby Slovní zásoba - výuka, kurzy, studentský život, obory studia - svět sportu - bydlení - domácí práce, nehody v domácnosti - státy světa, obyvatelé mezinárodní organizace - doprava a cestovní ruch Slohové útvary - vypravování, popis, e-mail, vzkaz, článek, dopis Tematické okruhy - státy světa, obyvatelé mezinárodní organizace - výuka, kurzy, studentský život, obory studia - svět sportu - domácí práce, nehody v	

		- logicky strukturuje text - podrobně popíše událost, plány do budoucna, minulý zážitek či pocity - napíše příběh, vyprávění, článek...	domácnosti - bydlení - doprava a cestovní ruch - Latinská Amerika Komunikační situace - porozumění termínů souvisejícím s příslušnými tematickými okruhy - pravděpodobnost -hovořit o ne/úspěších popsat scenérii - informovat o novinkách - zpochybnění informace - názor, porovnávání - stížnosti, reklamace	
8	Kultura, umělecká díla Společenské události Charakterové vlastnosti Profese a svět práce Média Veřejný život Politika Změny v životě	Porozumění a poslech rozumí hlavním myšlenkám poslechu na dané téma pochopí smysl autentické konverzace včetně úryvků z televizních pořadů, filmů, zpravodajství ve standardní španělštině - pochopí smysl textu v učebnici i autentického materiálu - adekvátně reaguje v běžných komunikačních situacích - při práci běžně používá slovníky	Jazykové prostředky Fonetika - prohlubování učiva Pravopis - prohlubování učiva Gramatické kategorie - trpný rod - subjuntiv - další použití - kontrast SER x ESTAR x HAY - modální slovesa v minulém čase - SER x ESTAR + příčestí / příd. jméno - nepřímá řeč - přípustkové věty - předložkové vazby	Multikulturní výchova Mediální výchova

		Čtení - čte srozumitelně a plynule obsáhlejší texty za účelem sdělení jejich obsahu či nějaké informace - vyhledá v textu hlavní myšlenky i detailní informaci, kterou pak shrne vlastními slovy - postihne strukturu textu a jeho styl Mluvení vyjádří svůj názor (i na neznámé téma) - reprodukuje přečtený či vyslechnutý text sestaví souvislé sdělení zapojí se a udržuje konverzaci Psaní - sestaví souvislý text na známé i méně známé téma - užívá složitější spojovací výrazy logicky strukturuje text - detailně popíše událost, zážitek či pocity - napíše životopis, příběh	- slovesné vazby - budoucí časy - podmínková souvětí - složený infinifiv - imperfecto de subjuntivo Slovní zásoba - kultura, umělecká díla - společenské události - charakterové vlastnosti - profese a svět práce - média - veřejný život - politika - změny v životě Slohové postupy - vypravování, popis, e-mail, vzkaz, článek, dopis, životopis a motivační dopis Tematické okruhy - společnost - charakterové vlastnosti - profese a svět práce - média, internet - veřejný život - politika	

5.5 Francouzský jazyk

Časové, obsahové a organizační vymezení

ročník	1./5.	2./6.	3./7.	4./8.
hodinová dotace	3	3	3	3

5.5.1 Obecná charakteristika předmětu pro čtyřleté studium

Realizuje se obsah vzdělávacího oboru Další cizí jazyk RVP G.
Realizují se tematické okruhy průřezových témat Osobnostní a sociální výchova RVP G, Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech RVP G a Environmentální výchova RVP G.
Žák si volí z nabídky tří cizích jazyků (francouzský, německý, španělský) jeden. Změna v průběhu studia není možná.
Pro výuku jsou k dispozici dle možností jazykové učebny vybavené didaktickou technikou.
Na předmět navazuje volitelný předmět Konverzace v jazyce francouzském.
Maturitní zkoušku lze skládat v profilové části.
Výuka je v jednotlivých ročnících zaměřena na rozvoj všech jazykových dovedností a jejich postupné rozšiřování.
Při stanovení jednotlivých výstupů a jejich dílčích úrovní jsme vycházeli z evropského referenčního rámce a jednotlivých deskriptorů pro příslušné úrovně , jak je stanoveno v RVP G. Vzdělání ve Francouzském jazyce směřuje k dosažení úrovně B1.

Náplň učiva zahrnuje tematické okruhy z historie, geografie, základů společenských věd, popř. z českého jazyka a literatury

Výchovné a vzdělávací strategie

Učitel vede žáky k četbě tisku, případně beletrie v cizím jazyce, k diskusi o knize, zdokonaluje schopnost vyjádřit své vlastní myšlenky či názory – kompetence komunikativní. Učitel tak rozvíjí u žáků potřebu četby přímo v cizím jazyce. K této četbě využíváme studentské knihovny sestávající z adaptovaných děl ze světové literatury v různých úrovních náročnosti.
Učitel zadává žákům samostatné tvořivé úkoly – psaní obsáhlých jazykových prací – kompetence komunikativní. Výstup navazuje na produktivní řečové dovednosti („Psaní“) a podrobně rozpracovává slohové útvary a postupy, kterým by se žák měl v průběhu VG naučit.
Žáci mají možnost účastnit se zájezdu do Francie, případně výměny nebo aktivit v rámci NAEP, či Alliance francaise.
Učitel vede žáky k samostatné kreativní práci, k práci se slovníky, s internetem a médii – kompetence komunikativní, kompetence k řešení problémů.

Ročník	Téma	Výstupy	Učivo	Mezipředmětové vztahy
1.		Porozumění rozumí pokynům a větám poslech	Fonetika: abeceda fonetická transkripce zvuková podoba slova a její zvláštnosti Pravopis: základní rozdíly mezi psanou a mluvenou podobou slova Gramatické kategorie: podstatná jména a členy sloves avoir etre, další nepravidelná slovesa futur proche, imperativ věta jednoduchá a pořádek slov Tematické okruhy rodina škola místo, kde žije Komunikační situace pozdrav rozloučení se poděkování	
		Čtení přečte foneticky správně jednoduchý text rozumí obsahu a smyslu jednoduchých materiálů (i s využitím vizuální podpory) využívá slovník		
		Mluvení reaguje na jednoduché pokyny aktivně a bez problémů používá slovní zásobu z okruhů rodina škola, místo, kde žije		
		Psaní umí napsat krátký dopis o sobě, své rodině, zaměstnání rodičů vánoční přáníčko, pohlednici		
2.		Porozumění a poslech pochopí jednoduchou konverzaci a je schopen komunikovat,	Fonetika Opakování náročnějších projevů výslovnosti, hlavě těch hodně odlišných od	

		Vystihne smyl i když se vyskytne neznáme slovíčko	češtiny Pravopis složitější pravopisné jevy , psaní diktátů Gramatické kategorie podstatná jména a členy Opakování časů a sloves passé composé a imparfait vyjadřování budoucnosti otázka a zápor Slohové útvary jednoduchý dopis krátké vyprávění popis Tematické okruhy rodina škola bydlení místo, kde žije	
		Mluvení tvoření vět, hlavně otázek, dbá na gramatickou správnost odpoví na otázku týkající se známých jevů a skutečností zapojí se do jednoduchého rozhovoru na předem známé téma		
		Psaní osvojí si základní aspekty písemné podoby daného jazyka tvoří a obměňuje jednoduché věty dbá na písemnou správnost napíše krátký souvislý text (un message électronique, la BD, une lettre à une amie, une petite annonce)		
3.		Porozumění a poslech běžně rozumí známým výrazům a větám se vztahem k osvojovaným tématům aktivně využívá dvojjazyčný slovník i francouzský výkladový	Fonetika základní druhy intonace a jejich význam přízvuk základní fonetické jevy Pravopis písemná správnost v	

		slovník	psaném projevu ve známých výrazech Gramatické kategorie podstatná jména přídavná jména a příslovce jednoduché slovesné časy futur simple conditionnel présent vyjadřování budoucnosti modální slovesa	
		Čtení čte foneticky správně přiměřeně náročný text rozumí obsahu textů v učebnici a jednoduchým autentickým materiálům (i s využitím vizuální podpory) v jednoduchém textu vyhledá určitou informaci vytvoří odpověď na otázku vztahující se k textu vyhledá známé výrazy a fráze odvodí pravděpodobný význam nových slov z kontextu aktivně využívá dvojjazyčný slovník čte jednoduchý text v časopise		
4.		Čtení čte foneticky správně přiměřeně náročný text rozumí obsahu textů v učebnici a jednoduchým autentickým materiálům přečte i text týkající se tématu, které mu není předem známo	Vedlejší věty podmínkové, předmětné, účelové, passé simple	

		v textu vyhledá určitou informaci a dále s ní pracuje seznámí se s různými technikami čtení aktivně využívá dvojjazyčný slovník čte jednoduchý text v časopise a orientuje se v něm		
		Mluvení týká se probíraných tematických okruhů reprodukce jednoduchý text účastní se rozhovoru na známé téma jazyková správnost adekvátní reakce v komunikačních situacích vyžádá si jednoduchou informaci zapojí se do konverzace		
		Psaní sestaví jednoduché sdělení týkající se probíraných tematických okruhů napíše krátký dopis, átké vyprávění náročnější popis		

5.5.2 Obecná charakteristika předmětu pro osmileté studium

Realizuje se obsah vzdělávacího oboru Další cizí jazyk RVP G.
Realizují se tématické okruhy průřezových témat Osobnostní a sociální výchova RVP G, Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech RVP G a Environmentální výchova RVP G.
Žák si volí z nabídky tří cizích jazyků (francouzský, německý, španělský) jeden. Změna v průběhu studia není možná.
Pro výuku jsou k dispozici dle možností jazykové učebny vybavené didaktickou technikou.
Na předmět navazuje volitelný předmět Konverzace v jazyce francouzském.
Maturitní zkoušku lze skládat v profilové části.
Výuka je v jednotlivých ročnících zaměřena na rozvoj všech jazykových dovedností a jejich postupné rozšiřování.
Při stanovení jednotlivých výstupů a jejich dílčích úrovní jsme vycházeli z evropského referenčního rámce a jednotlivých deskriptorů pro příslušné úrovně , jak je stanoveno v RVP G. Vzdělání ve Francouzském jazyce směřuje k dosažení úrovně B2.
Náplň učiva zahrnuje tématické okruhy z historie, geografie, základů společenských věd, popř. z českého jazyka a literatury

Výchovné a vzdělávací strategie

Učitel vede žáky k četbě tisku, případně beletrie v cizím jazyce, k diskusi o knize, zdokonaluje schopnost vyjádřit své vlastní myšlenky či názory – kompetence komunikativní. Učitel tak rozvíjí u žáků potřebu četby přímo v cizím jazyce. K této četbě využíváme studentské knihovny sestávající z adaptovaných děl ze světové literatury v různých úrovních náročnosti.
Učitel zadává žákům samostatné tvořivé úkoly – psaní obsáhlých jazykových prací – kompetence komunikativní. Výstup navazuje na produktivní řečové dovednosti („Psaní“) a podrobně rozpracovává slohové útvary a postupy, kterým by se žák měl v průběhu VG naučit.
Žáci mají možnost účastnit se zájezdu do Francie, případně výměny nebo aktivit v rámci NAEP, či Alliance Française.

Učitel vede žáky k samostatné kreativní práci, k práci se slovníky, s internetem a médii .

Ročník	Téma	Výstupy	Učivo	Mezipředmětové vztahy
5.	Práce Společnost Výstavba bytu a rekonstrukce Možnosti nakupování Inzerce Školství Volný čas, kultura, zábava Debata, interview, moderní technika Druhy televizních pořadů Pohádka	Porozumění a poslech: rozumí hlavním myšlenkám poslechu na známé téma pochopí hlavní smysl autentické konverzace, pomalu a zřetelně vyslovované pochopí hlavní smysl textu v učebnici i jednoduššího autentického materiálu Čtení: čte srozumitelně a plynule i delší texty za účelem sdělení obsahu či nějaké informace vyhledá v textu hlavní myšlenky i detailní informaci (i za pomoci slovníku) postihne strukturu jednoduchého textu Mluvení: stručně vyjádří svůj názor (známé i méně známé téma) reprodukuje přečtený či vyslechnutý text sestaví souvislé sdělení	Fonetika: Pravopis: Gramatické kategorie: • Podmiňovací způsob minulý • Podmínková souvětí • Budoucí čas složený Slohové postupy: Vypravování, dopis, pohádka Tematické okruhy: • popis osobnosti • škola • práce • volný čas • životní styl • kultura a umění • sdělovací prostředky • Frankofonní země • nákupy a móda • Paříž	Osobnostní a sociální výchova Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech Multikulturní výchova Enviromentální výchova Mediální výchova

		zapojí se a udržuje konverzaci Psaní: sestaví souvislý, jednoduše členěný text týkající se známého tématu užívá složitější spojovací výrazy logicky strukturuje text podrobněji popíše událost, zážitek či pocity napíše životopis, jednoduchý příběh	• ekologie a příroda Komunikační situace: • blahopřání v různých životních situacích • omluva • vyjádření lítosti a porozumění • orientace v místě • sdělení stanoviska • argumentace, přesvědčování • zjišťování názoru • jednoduchý telefonní rozhovor • plánování, pomoc • hodnocení, účel, doporučení	
6.	Vyprávění příběhů Postavy literární historie Pocity, zdraví, dieta, stravovací návyky Bydlení ve světě Školství, univerzity Pracovní kandidát, absolvent školy Formální dopis Nové technologie, internet, e-mail Druhy závislostí	Porozumění a poslech: rozumí hlavním myšlenkám strukturovaného poslechu delšího charakteru na známé či probírané téma pochopí hlavní smysl autentické konverzace z každodenních situací pochopí hlavní smysl textu v učebnici i autentického materiálu adekvátně reaguje v	Fonetika: Pravopis: psaní diktátů Gramatické kategorie: Indikativ nebo subjonctif Zájmena vztažná Věty vedlejší účelové Příčestí přítomné Přechodník Slohové postupy:	Osobnostní a sociální výchova Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech Multikulturní výchova Mediální výchova

		běžných komunikačních situacích prohlubuje si základní zásady při práci se slovníky Čtení: čte srozumitelně a plynule i delší texty za účelem sdělení obsahu či nějaké informace vyhledá v textu hlavní myšlenky i detailní informaci (i za pomoci slovníku) postihne strukturu textu na probírané nebo známé téma Mluvení: vyjádří svůj názor (známé i méně známé téma) reprodukuje přečtený či vyslechnutý text sestaví souvislé sdělení zapojí se a udržuje konverzaci Psaní: sestaví souvislý, členěný text týkající se známého tématu	Vypravování, dopis, životopis Tématické okruhy: • zdraví a společnost • ekonomika a obchod ve Francii • druhy práce • mobilní komunikace • internet ke studijním účelům • závislosti Komunikační situace: • vyjádření žádosti a porozumění • orientace v místě • sdělení stanoviska • argumentace, přesvědčování • zjišťování názoru • telefonní rozhovor • plánování, pomoc • hodnocení, účel, doporučení	

		užívá složitější spojovací výrazy logicky strukturuje text podrobněji popíše událost, zážitek či pocity napíše životopis, jednoduchý příběh		
7.	Justice, zločin Správní systém ve Francii Osobní zodpovědnost Ekologie, katastrofy a pohromy Dobročinnost a charita Pomoc obětem katastrof Vyjádření citů, báseň, dopis Společenský život Diskriminace žen, život žen Rodinný život Investigativní žurnalistika	Porozumění a poslech: rozumí hlavním myšlenkám poslechu na složitěji strukturované téma pochopí smysl autentické konverzace, vyslovované v různých obměnách španělštiny ve světě pochopí hlavní smysl textu v učebnici i autentického materiálu z denního tisku či internetu adekvátně reaguje v běžných komunikačních situacích zvládá práci se slovníky včetně výkladových Čtení: čte srozumitelně a plynule i delší a složitější texty za účelem detailního sdělení obsahu či požadované informace	Fonetika: Pravopis: Gramatické kategorie: Subjonctif passé Věty vedlejší příslovečné Minulý infinitiv Passé simple Slohové postupy: Vypravování Tematické okruhy: • justice • bezpečnost silničního provozu • životní prostředí • přírodní katastrofy • psychické stavy, nálada • charakter osobnosti • svět práce • domácnost	Osobnostní a sociální výchova Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech Multikulturní výchova Enviromentální výchova Mediální výchova

		vyhledá v textu hlavní myšlenky i detailní informaci (i za pomoci slovníku) postihne strukturu textu, jehož charakter je schopen stylově zařadit Mluvení: vyjádří svůj názor (známé i neznámé téma), argumentací jej podpoří reprodukuje přečtený či vyslechnutý text sestaví souvislé sdělení zapojí se a udržuje konverzaci Psaní: Na základě poskytnutých faktů sestaví souvislý text užívá složitější spojovací výrazy logicky strukturuje text podrobně popíše událost, plány do budoucna, minulý zážitek či pocity napíše životopis, příběh, vyprávění	• životní styl • tisk, publicistika Komunikační situace: • podání výpovědi, svědectví • argumentace, vyjádření názoru • příspěvek do internetové diskuse či fóra • vyjádření nesouhlasu a ironie • vyjádření pocitů • popis charakteru a nálady • vyjádření podmínky • vyjádření libosti a nelibosti	
8.	Film, herectví Struktura literárního díla	Porozumění a poslech: rozumí hlavním	Fonetika:	Multikulturní výchova

	Filmová a literární kritika Obsahy uměleckých děl Gastronomie, recepty Nákupy Věda a technika, pokrok Vesmírný výzkum Výstavba silnic	myšlenkám poslechu na dané téma pochopí smysl autentické konverzace včetně úryvků z televizních pořadů, filmů, zpravodajství ve standardní španělštině pochopí smysl textu v učebnici i autentického materiálu adekvátně reaguje v běžných komunikačních situacích při práci běžně používá slovníky Čtení: čte srozumitelně a plynule obsáhlejší texty za účelem sdělení jejich obsahu či nějaké informace vyhledá v textu hlavní myšlenky i detailní informaci, kterou pak shrne vlastními slovy postihne strukturu textu a jeho styl Mluvení vyjádří svůj názor (i na neznámé téma) reprodukuje přečtený či	Pravopis: Gramatické kategorie: Minulé příčestí složené Vedlejší věty přípustkové Trpný rod Slohové postupy: Vypravování, popis Tematické okruhy • kinematografie a tisk • sci-fi literatura • gastronomie • nepřímá řeč • technologické postupy • technický manuál Komunikační situace: • kritika filmů - komentář • vyjádření preference u filmů • vyprávění o filmu • vyjádření doporučení a rady • mluvení o gastronomii a vaření	Mediální výchova

		vyslechnutý text sestaví souvislé sdělení zapojí se a udržuje konverzaci Psaní: sestaví souvislý text na známé i méně známé téma užívá složitější spojovací výrazy logicky strukturuje text detailně popíše událost, zážitek či pocity napíše životopis, příběh	• vyprávět anekdotu • popis stroje a zařízení • popis postupu • převyprávět sdělení jiné osoby	

5.6 Matematika

Časové, obsahové a organizační vymezení

ročník	5.	6.	7.	8.
hodinová dotace	4	4	4	3

Obecná charakteristika předmětu:

Realizuje vzdělávací obsah vzdělávacího oboru Matematika a její aplikace podle RVP G. V matematice se zároveň rozvíjí digitální kompetence žáků, zejména při práci s daty, modelování a využívání digitálních nástrojů.

Realizují se tematické okruhy průřezových témat Osobnostní a sociální výchova RVP G a Mediální výchova RVP G.

Předmět matematika se vyučuje ve všech ročnících čtyřletého studia. Na předmět navazuje v 7. a 8. ročníku osmiletého studia volitelný předmět Seminář a cvičení z matematiky a jednoletý volitelný předmět Deskriptivní geometrie. Maturitní zkoušku z matematiky lze skládat ve společné části i v profilové části. Matematika rozvíjí logické myšlení, ale také paměť, analyticko – syntetické myšlení, schopnost řešit problém. Rozvíjí abstraktní myšlení, geometrickou představivost v rovině i v prostoru. Vede k přesné formulaci problému, k srozumitelné argumentaci a ke komunikaci. Učí pamatovat si jen nejpotřebnější informace a další si odvodit. Při vyučování se matematika zaměřuje na osvojení strategie řešení problémů a úloh, na rozvoj tvořivosti a schopnosti spolupracovat.

Žáci se učí zodpovědnosti. Osvojují si nástroje potřebné pro běžný život i pro vysokoškolské studium. Pěstuje se schopnost aplikace. Žáci si postupně uvědomují, že matematika nachází uplatnění ve všech oborech lidské činnosti.

Výchovné a vzdělávací strategie

Učitel klade důraz na aplikace, deduktivní a induktivní postupy, vede tak žáky k propojení mechanicky zvládnutých poznatků a postupů s postupy pro objevování nových cest a k odvozování a zdůvodňování nových vlastností – kompetence k řešení problémů, kompetence k učení.Učitel vede žáky k rozborům, hledání možností, prezentacím vlastního postupu a výsledku práce – kompetence komunikativní.Učitel organizuje práci žáků ve skupinách – kompetence sociální a personální, kompetence občanské.Učitel klade důraz na mezipředmětové vztahy – kompetence k učení, kompetence k řešení problémů.Učitel klade důraz na správnou formulaci, logickou strukturu a posloupnost argumentací jak v písemném, tak v mluveném projevu, důraz na respekt k práci druhého – kompetence komunikativní, kompetence sociální a personální.Podpora matematických soutěží(Matematická olympiáda, Matematický klokan, korespondenční semináře) – kompetence k řešení problémů, kompetence komunikativní

.

Ročník	Téma	Výstupy	Učivo	Mezipředmětové vztahy
1.,5.	6.1 Teorie množin,výroková logika	Žák provádí správně operace s množinami, množiny využívá při řešení úloh operuje s intervaly Čte a zapisuje tvrzení v symbolickém jazyce matematiky pracuje správně s výroky, užívá správně logické spojky a kvantifikátory přesně formuluje své myšlenky a srozumitelně se vyjadřuje rozliší definici a větu rozumí logické stavbě matematické věty	množiny, operace s množinami(rovnost množin, podmnožina, sjednocení, průnik, rozdíl množin, doplněk množiny v množině, Vennovy diagramy), intervaly výroky, negace, kvantifikátory, logické spojky(konjunkce, disjunkce, implikace, ekvivalence), výrokové formule, tautologie, obrácení a obměna implikace	P1.2 P1.5
	6.2 Číselné obory, teorie čísel, mocniny, odmocniny	vysvětlí vztahy mezi číselnými obory N, Z, Q, Q'_R, R užívá vlastností dělitelnosti přirozených čísel vypočítá zpaměti druhou a třetí odmocninu některých čísel, usměrní zlomky odhaduje výsledky numerických výpočtů a efektivně je provádí, účelně využívá kalkulátor operuje s intervaly aplikuje geometrický význam absolutní hodnoty provádí operace s mocninami a	Číslo, proměnná číselné obory N, Z, Q, Q'_R, R přirozená čísla, znaky dělitelnosti, největší společný dělitel, nejmenší společný násobek, čísla soudělná, nesoudělná, prvočísla a složená čísla celá čísla racionální čísla reálná čísla druhá a n-tá odmocnina absolutní hodnota reálná čísla, intervaly	F-výpočty Ch-chemické výpočty Bi-výpočty v genetice

		odmocninami, upravuje číselné výrazy	mocniny s přirozeným, celým a racionálním exponentem	
	6.3 Algebraické výrazy	efektivně upravuje výrazy s proměnnými, určuje definiční obor výrazů rozkládá mnohočleny na součin vytýkáním a užitím vzorců, aplikuje tuto dovednost při řešení rovnic a nerovnic	Mnohočleny, lomené výrazy, výrazy s mocninami a odmocninami	F-vyjádření neznámé ze vzorce
	6.4 Rovnice a nerovnice	řeší lineární a kvadratické rovnice, nerovnice a jejich soustavy, v jednodušších případech diskutuje řešitelnost nebo počet řešení rozlišuje ekvivalentní a neekvivalentní úpravy, zdůvodní, kdy je zkouška nutnou součástí řešení geometricky interpretuje číselné, algebraické a funkční vztahy, graficky znázorňuje řešení rovnic, nerovnic a jejich soustav analyzuje a řeší problémy, v nichž aplikuje řešení lineárních a kvadratických rovnic a jejich soustav	Lineární rovnice a nerovnice kvadratická rovnice(diskriminant, vztahy mezi kořeny a koeficienty, rozklad kvadratického trojčlenu, doplnění na čtverec), kvadratická nerovnice rovnice a nerovnice v součinovém a podílovém tvaru rovnice a nerovnice s absolutní hodnotou rovnice s neznámou ve jmenovateli a pod odmocninou soustavy lineárních rovnic a nerovnic grafické řešení lineární a kvadratické rovnice, soustavy lineární rovnice a nerovnice se dvěma neznámými	P6.4. F-výpočty Ch-chemické výpočty
6.	6.5 Planimetrie	správně používá geometrické pojmy zdůvodňuje a využívá vlastnosti	klasifikace rovinných útvarů (bod, přímka, polopřímka, úsečka, polorovina; konvexní a	F grafické znázoňování fyzikálních veličin

		geometrických útvarů v rovině, na základě vlastností třídí útvary využívá náčrt při řešení rovinného problému řeší polohové a nepolohové konstrukční úlohy užitím množin všech bodů dané vlastnosti, pomocí konstrukce délek úseček daných výrazem řeší planimetrické problémy motivované praxí	nekonvexní útvar a úhel; trojúhelník, čtyřúhelník, kružnice, kruh) polohové vlastnosti rovinných útvarů (rovnoběžné a různoběžné přímky, průsečík, kolmost) metrické vlastnosti rovinných útvarů (délka úsečky, velikost úhlu; vzdálenost bodů, bodu od přímky, dvou přímek; odchylka přímek) dvojice úhlů (vedlejší, vrcholové, souhlasné, střídavé, přilehlé) trojúhelníky (vnitřní a vnější úhly; rovnostranný, rovnoramenný a pravoúhlý trojúhelník; střední příčka, těžnice a výška trojúhelníku; shodnost a podobnost trojúhelníků, Euklidovy věty a Pythagorova věta) čtyřúhelníky (rovnoběžník, kosodélník, kosočtverec; pravoúhelník, obdélník, čtverec; lichoběžník kružnice, kruh (tečna, sečna a tětiva kružnice; oblouk kružnice; středový a obvodový úhel; Thaletova věta) obvody a obsahy rovinných útvarů množiny bodů dané vlastnosti;	

			Thaletova kružnice, zorný úhel úsečky; kružnice opsaná a vepsaná trojúhelníku konstrukční úlohy řešené pomocí množin bodů daných vlastností	
	6.6 Shodná a podobná zobrazení	řeší polohové a nepolohové konstrukční úlohy pomocí shodných zobrazení a stejnolehlosti	zobrazení (pojem zobrazení, definiční obor a obor hodnot zobrazení, prosté zobrazení) shodná zobrazení: osová a středová souměrnost, posunutí, otočení podobná zobrazení: stejnolehlost konstrukční úlohy řešené pomocí shodných a podobných zobrazení	
	6.7 Funkce	načrtne grafy elementárních funkcí (v základním i posunutém tvaru) a určí jejich vlastnosti formuluje a zdůvodňuje vlastnosti studovaných funkcí využívá poznatky o funkcích při řešení rovnic a nerovnic, při určování kvantitativních vztahů aplikuje vztahy mezi hodnotami exponenciálních, logaritmických a goniometrických funkcí a vztahy mezi těmito funkcemi modeluje závislosti reálných dějů pomocí známých funkcí řeší aplikační úlohy s využitím poznatků o funkcích	obecné poznatky o funkcích – pojem funkce, definiční obor a obor hodnot, graf funkce, vlastnosti funkcí (monotónnost, ohraničenost, extrémy, periodičnost) lineární funkce, konstantní funkce, kvadratická funkce, funkce absolutní hodnota, lineární lomená funkce, nepřímá úměrnost, mocninné funkce (s přirozeným, celým a racionálním exponentem); inverzní funkce; funkce druhá a *n*-tá odmocnina, exponenciální a logaritmické funkce logaritmy, vlastnosti logaritmů, exponenciální a logaritmické	F grafy závislostí fyzikálních veličin

			rovnice a nerovnice oblouková míra a orientovaný úhel goniometrické funkce; vztahy mezi gon. funkcemi goniometrické rovnice a nerovnice trigonometrie pravoúhlého a obecného trojúhelníku; sinová a kosinová věta	
3.,7.	6.8 Stereometrie	správně používá geometrické pojmy zdůvodňuje a využívá vlastnosti geometrických útvarů v prostoru, na základě vlastností třídí útvary určuje vzájemnou polohu útvarů, vzdálenosti a odchylky využívá náčrt při řešení prostorového problému v úlohách početní geometrie aplikuje funkční vztahy, trigonometrii a úpravy výrazů, pracuje s proměnnými a racionálními čísly zobrazí ve volné rovnoběžné projekci hranol a jehlan, sestrojí a zobrazí rovinný řez těchto těles nebo jejich průnik s přímkou řeší stereometrické problémy motivované praxí, aplikuje poznatky z planimetrie ve stereometrii	základní pojmy vzájemná poloha dvou přímek, přímky a roviny, dvou a tří rovin (řešení stereometricky) kritéria rovnoběžnosti a kolmosti dvou rovin, přímky a roviny volné rovnoběžné promítání, určení řezu těles rovinou a průnik přímky s rovinou metrické vztahy prostorových útvarů řešené stereometricky (vzdálenost bodů, bodu od přímky v $E2$ i $E3$, bodu od roviny, dvou rovnoběžných a mimoběžných přímek, přímky od roviny s ní rovnoběžné, dvou rovnoběžných rovin; odchylka dvou komplanárních a mimoběžných přímek, přímky od roviny, dvou rovin) tělesa: hranol, jehlan, čtyřstěn, válec, kužel, koule, mnohostěny;	

			povrchy a objemy těles a jejich částí	
	6.9 Kombinatorika, pravděpodobnost a statistika	žák řeší reálné problémy s kombinatorickým podtextem (charakterizuje možné případy, vytváří model pomocí kombinatorických skupin a určuje jejich počet) upravuje výrazy s faktoriály a kombinačními čísly využívá kombinatorické postupy při výpočtu pravděpodobnosti diskutuje a kriticky zhodnotí statistické informace a daná statistická sdělení, vytváří a vyhodnocuje závěry a předpovědi (hypotézy) na základě dat volí a užívá vhodné statistické metody k analýze a zpracování dat (využívá výpočetní techniku) reprezentuje graficky soubory dat, čte a interpretuje tabulky, diagramy a grafy, rozlišuje rozdíly v zobrazení obdobných souborů vzhledem k jejich odlišným charakteristikám	kombinatorika – základní kombinatorická pravidla (pravidlo součtu a součinu), elementární kombinatorické úlohy, variace, permutace a kombinace (bez opakování), variace a permutace s opakováním, faktoriál, kombinační číslo, binomická věta, Pascalův trojúhelník pravděpodobnost – náhodný jev a jeho pravděpodobnost, pravděpodobnost sjednocení a průniku jevů, nezávislost jevů práce s daty – analýza a zpracování dat v různých reprezentacích, statistický soubor a jeho charakteristiky	F zpracování fyzikálních protokolů, chyby měření Bi výpočty v genetice(genetický kód)
	6.10 Analytická geometrie rovinných útvarů	vysvětlí zavedení soustavy souřadnic na přímce,v rovině a v prostoru	vektorová algebra-orientovaná úsečka, vektor a operace s nimi (sčítání a odčítání vektorů,	F vektorové veličiny rychlost, zrychlení, hybnost F zavedení

		definuje vektor a jeho vlastnosti používá operace s vektory a využívá těchto operací v úlohách používá skalární a vektorový součin vektorů a využívá jich v analytické geometrii užívá různé způsoby analytického vyjádření přímky v rovině, parametrické vyjádření přímky v prostoru, parametrické a obecné vyjádření roviny a rozumí geometrickému významu koeficientů rozlišuje analytické vyjádření útvaru od zadání funkce vzorcem řeší analyticky polohové a metrické úlohy o lineárních útvarech v rovině a v prostoru využívá metod analytické geometrie při řešení komplexních úloh a problémů	násobení vektoru skalárem) kartézská soustava souřadnic souřadnice bodu a vektoru lineární kombinace vektorů, lineární závislost a nezávislost velikost vektoru skalární, vektorový a smíšený součin vektorů odchylka dvou vektorů parametrické vyjádření přímky v $E2$ i $E3$, obecná rovnice přímky, směrnicový tvar parametrické vyjádření roviny, obecná rovnice roviny polohové vztahy dvou přímek, přímky a roviny a dvou rovin řešené analyticky metrické vztahy prostorových útvarů řešené analyticky (vzdálenost bodů, bodu od přímky v $E2$, bodu od roviny, dvou rovnoběžných a mimoběžných přímek, přímky od roviny s ní rovnoběžné, dvou rovnoběžných rovin; odchylka dvou přímek, přímky od roviny, dvou rovin)	mechanické práce a momentu síly jako skalární a vektorový součin 2 veličin
	6.11 Analytická geometrie kvadratických útvarů	žák využívá charakteristické vlastnosti kuželoseček k určení analytického vyjádření z analytického vyjádření	transformace soustavy souřadnic (posunutí, příp. otočení) kružnice, elipsa, parabola a hyperbola, ohniskové definice	F-1. ročník-Keplerovy zákony

		(z osové nebo vrcholové rovnice) určí základní údaje o kuželosečce řeší analyticky úlohy na vzájemnou polohu přímky a kuželosečky (diskusí znaménka diskriminantu kvadratické rovnice)	kuželoseček, rovnice kuželoseček vzájemná poloha přímky a kuželosečky tečna kuželosečky a její rovnice	
8.	6.12 Posloupnosti a řady	formuluje a zdůvodňuje vlastnosti posloupností, užívá správně vzorec pro n-tý člen a rekurentní zadání posloupnosti, řeší aplikační úlohy s využitím poznatků o posloupnostech, interpretuje z funkčního hlediska složené úrokování, aplikuje exponenciální funkci a geometrickou posloupnost ve finanční matematice, odhaduje a zdůvodňuje chování posloupností pro velká n, diskutuje o konvergenci a divergenci posloupností a určuje limity, používá symbolický jazyk matematiky	aritmetická posloupnost, geometrická posloupnost, limita posloupnosti, geometrická řada,	finanční matematika, složené úrokování
	6.13 Komplexní čísla	používá aritmetické operace s komplexními čísly, rozlišuje	Gaussova rovina komplexních čísel, algebraický a	

		absolutní hodnotu reálného a komplexního čísla, řeší kvadratické rovnice s reálnými koeficienty	goniometrický tvar, početní operace v obou tvarech, Moivreova věta, binomická rovnice a znázornění kořenů v Gaussově rovině,	

5.7 Fyzika

Časové, obsahové a organizační vymezení

ročník	1./5.	2./6.	3./7.	4./8.
hodinová dotace	2	3	3	2

Obecná charakteristika předmětu

Realizuje vzdělávací obsah vzdělávacího oboru Fyzika podle RVP G. Ve výuce fyziky se rozvíjí také digitální kompetence žáků, zejména při měření, vyhodnocování dat, modelování a práci s digitálními technologiemi.

Realizují se tematické okruhy průřezových témat Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech RVP G, Mediální výchova RVP G a Environmentální výchova RVP G.

V 6. a 7. ročníku osmiletého studia je jedna hodina týdně vyčleněna na laboratorní cvičení, třída se dělí na skupiny.

Pro výuku je k dispozici odborná učebna vybavená didaktickou technikou a fyzikální laboratoř.

Na předmět navazuje volitelný předmět Seminář a cvičení z fyziky 7. a 8. ročník osmiletého studia.

Maturitní zkoušku lze skládat v rámci profilové části.

Ve vyučování fyzice mají žáci získat představu o zákonitostech a podstatě přírodních jevů, o souvislostech s ostatními přírodovědnými obory a získat základy pro případné další studium přírodovědného zaměření. Charakteristickým rysem předmětu jsou jeho významné souvislosti se všemi přírodovědnými předměty.

Žák je veden k tomu, aby zejména

- chápal, že přírodní jevy mají fyzikální příčiny,
- rozuměl různým typům fyzikálních dějů, uměl tyto znalosti aplikovat,
- využíval matematický aparát pro odvození jednoduchých fyzikálních vztahů,
- aplikoval své znalosti při provádění praktických měření.

Výchovné a vzdělávací strategie

Učitel vede žáky, aby kvalitně prezentovali své znalosti – kompetence komunikativní.

Učitel dbá na bezpečnost práce v laboratoři, vede žáky k zodpovědnosti za své zdraví i zdraví ostatních, zdůrazňuje zásady předlékařské pomoci v případě úrazu – kompetence občanské.

Učitel vede žáky k tomu, aby řešili fyzikální úlohy jak samostatně, tak ve spolupráci ve skupině – kompetence k řešení problémů.

Učitel podněcuje a řídí diskuse nad řešeními, hledání řešení, vede žáky k prezentacím vlastních postupů řešení – kompetence komunikativní, kompetence sociální a personální, kompetence občanské.

Učitel zadává úkoly formou skupinová práce – kompetence sociální a personální, kompetence občanské.

Žáci v průběhu studia řeší projektové úkoly. Téma zpracují a vlastní výsledky prezentují a obhajují – kompetence komunikativní, kompetence k řešení problémů.

Učitel klade důraz na mezipředmětové vztahy – kompetence k učení, kompetence k řešení problémů.

Ročník	Téma	Výstupy	Učivo	Mezipředmětové vztahy
1./5.	7.1. Fyzikální veličiny a jejich měření	využívá s porozuměním základní veličiny a jednotky rozliší základní a odvozené veličiny a jednotky převádí jednotky změří vhodnou metodou určené veličiny zpracuje měření, stanoví správně výsledek měření rozlišuje skalární a vektorové veličiny	Fyzikální veličiny a jejich měření Soustava fyzikálních veličin a jednotek – mezinárodní soustava jednotek SI, její struktura a účel Absolutní a relativní odchylka měření Skalární a vektorové veličiny a operace s nimi	P 2.4. M – převody jednotek, vektorová algebra
	7.2. Mechanika hmotného bodu	využívá abstraktní představy hmotného bodu při řešení fyzikálních problémů rozlišuje inerciální a neinerciální vztažné soustavy a využívá je při popisu fyzikálních dějů klasifikuje pohyby a využívá základní kinematické vztahy pro jednotlivé druhy pohybů určuje v konkrétní situaci působící síly a jejich výslednici využívá Newtonovy zákony při popisu fyzikálních dějů, aplikuje zákony zachování	Kinematika pohybu – vztažná soustava, poloha hb, změna polohy hmotného bodu, trajektorie a dráha, rychlost, rovnoměrný pohyb, rovnoměrně zrychlený přímočarý pohyb, volný pád, skládání pohybů a rychlostí, rovnoměrný pohyb po kružnici, zrychlení při rovnoměrném pohybu po kružnici Dynamika pohybu – Newtonovy pohybové zákony-zákon strvačnosti, zákon síly,zákon akce a reakce, hybnost, změna hybnosti, zákon zachování hybnosti, smykové tření a valivý odpor dostředivá síla, inerciální a neinerciální soustava, setrvačné síly, otáčející se vztažné soustavy	M – výpočet neznámé ze vzorce, lineární a kvadratická funkce, řešení kvadratických rovnic, goniometrické funkce ostrého úhlu, obloukova míra Tv – podmínky pro pohyb na nakloněné rovině (lyže, sáňky),

	7.3. Mechanická práce, mechanická energie	uvádí souvislost mechanické energie s prací aplikuje zákon zachování mechanické energie	Mechanická práce, kinetická energie, potenciální energie, mechanická energie, zákon zachování energie, výkon a účinnost	M - vektorová algebra
	7.4. Gravitační pole	objasní silové působení gravitačního pole rozliší tíhovou a gravitační sílu objasní s pomocí Newtonova zákona pohyby v gravitačním poli	Newtonův gravitační zákon, gravitační zrychlení, tíhové zrychlení při povrchu Země, pohyby tělesv homogenním tíhovém poli Země, pohyby těles v centrálním gravitačním poli Země, Keplerovy zákony	Z – Sluneční soustava, zeměpisná šířka a délka
	7.5. Mechanika tuhého tělesa	popisuje translační a rotační pohyb tuhého tělesa kinematicky i dynamicky určí v konkrétních situacích síly, jejich výslednici, momenty sil a výsledný moment	Tuhé těleso a jeho pohyby Moment síly, momentová věta, skládání sil, dvojice sil, rozkládání sil Těžiště tělesa a rovnovážné polohy kinetická energie tuhého tělesa	
	7.6. Mechanika kapalin a plynů	aplikuje zákony zachování na proudění ideální kapaliny	Vlastnosti kapalin a plynů, tlak v kapalinách a plynech, tlak vyvolaný vnější silou, tlak vyvolaný tíhovou silou, tlak vzduchu vyvolaný tíhovou silou, vztlaková síla v kapalinách a plynech, proudění kapalin a plynů, Bernoulliho rovnice, proudění reálné kapaliny, obtékání těles reálnou kapalinou	
6.	7.7. Základní poznatky molekulové fyziky a termodynamiky	využívá základní principy kinetické teorie látek při objasňování vlastností látek	kinetická teorie látek a její experimentální potvrzení (difuze, Brownův pohyb, tlak plynu),	ZSV – vývoj názorů na podstatu hmoty

		různých skupenství a procesů v nich probíhajících	relativní atomová a molekulová hmotnost, látkové množství, Avogadrova konstanta, molární hmotnost a objem vzájemné působení částic modely struktury látek různých skupenství rovnovážný stav, rovnovážný děj teplota a její měření, termodynamická teplota	
	7.8. Vnitřní energie, práce a teplo	rozlišuje pojmy teplo a energie aplikuje kalorimetrickou rovnici uplatňuje termodynamické zákony při řešení fyzikálních úloh	vnitřní energie tělesa a soustavy těles. změna vnitřní energie při konání práce a tepelné výměně. přenosy vnitřní energie v různých systémech teplo. tepelná a měrná tepelná kapacita. kalorimetrická rovnice. první termodynamický zákon.	P4.1.
	7.9. Struktura a vlastnosti plynů	formuluje zákon zachování energie pro tepelné děje využívá stavovou rovnici ideálního plynu stálé hmotnosti při předvídání stavových změn plynu	ideální plyn. stavová rovnice ideálního plynu pro konstantní hmotnost plynu speciální případy stavové rovnice pro: děj izotermický, děj izobarický a děj izochorický. adibatický děj, plyn při nízkém a vysokém tlaku.	
	7.10. Kruhový děj s ideálním plynem	využívá znalosti o struktuře a vlastnostech plynu charakterizuje rozdělení tepelných motorů formuluje druhý termodynamický	práce plynu při stálém a proměnném tlaku. kruhový děj a jeho účinnost. druhý termodynamický zákon tepelné motory.	

		zákon z hlediska periodicky pracujícího stroje a tepelné výměny		
	7.11. Struktura a vlastnosti pevných látek	rozlišuje krystalické a amorfní látky na základě znalosti jejich stavby řeší praktické problémy, analyzuje vznik a průběh pružné deformace pomocí Hookova zákona využívá zákonitosti teplotní roztažnosti látek	krystalické a amorfní látky, krystalová mřížka deformace pevného tělesa, normálové napětí, relativní prodloužení. Hookův zákon.mez pevnosti teplotní roztažnost pevných těles, součinitel teplotní délkové a objemové roztažnosti pevných látek	
	7.12. Struktura a vlastnosti kapalin	vysvětlí jevy související s povrchovou silou a energií kapalin porovná zákonitosti teplotní roztažnosti pevných těles a kapalin a využívá je k řešení praktických problémů	povrchová vrstva kapaliny, povrchová síla a povrchové napětí, kapilarita teplotní objemová roztažnost kapalin, anomálie vody.	
	7.13. Změny skupenství látek	objasní kvalitativně i kvantitativně změny skupenství látek předvídá děje související se změnami stavu látek za pomoci fázového diagramu	tání a tuhnutí skupenské a měrné skupenské teplo tání a tuhnutí vypařování a var, skupenské a měrné skupenské teplo vypařování a kondenzace sytá a přehřátá pára, sublimace a desublimace fázový diagram vodní pára v atmosféře	Tv - fyzikální principy sáňkování, bruslení, lyžování Z - atmosféra

	7.14. Mechanické kmitání a vlnění	využívá základní kinematické vztahy při řešení problémů a úloh o pohybech kmitavých, harmonických objasní princip vzniku a šíření vln, odrazu a interference vlnění analyzuje vznik a šíření zvuku	kmitání mechanického oscilátoru, jeho perioda a frekvence postupné vlnění, stojaté vlnění vlnová délka a rychlost vlnění zvuk, jeho hlasitost a intenzita	Hv – akustika, mechanické zdroje zvuku, vlnění, Bi – lidské ucho, principy vnímání zvuku Z – seismické vlny, tsunami
7.	7.15. Statické elektrické pole	rozlišuje vodič, izolant, polovodič, předvídá jeho chování v elektrickém poli popíše elektrické pole skalárními a vektorovými veličinami a pomocí nich řeší úlohy	Coulombův zákon Skalární a vektorový popis elektrostatického pole Kapacita kondenzátoru	
	7.16. Stacionární elektrické pole	objasní podmínky vzniku stejnosměrného elektrického proudu a jeho vedení v kovovém vodiči užívá Ohmův zákon při řešení praktických problémů vysvětlí podstatu vedení elektrického proudu v kapalinách, plynech, vakuu a jejich aplikace objasní model vedení elektrického proudu v polovodičích	Proud jako veličina Ohmův zákon pro část obvodu i uzavřený obvod Elektrická energie Výkon stejnosměrného proudu Polovodiče Elektrolyty Plyny a vakuum	P4.2.
	7.17. Stacionární magnetické pole	uvádí základní vlastnosti magnetického pole a pomocí nich řeší úlohy vysvětlí funkci magnetických	Magnetická síla Magnetická indukce Magnetické pole proudovodiče a cívky	Z – magnetické pole Země, důsledky jeho existence

		zařízení a magnetické vlastnosti materiálu	Částice s nábojem v magnetickém poli Magnetické vlastnosti látek Magnetické materiály v praxi	
	7.18. Nestacionární magnetické pole	objasní základní vlastnosti nestacionárního magnetického pole pomocí Faradayova a Lenzova zákona	Elektromagnetická indukce Faradayův zákon Lenzův zákon Vlastní indukce, indukčnost Přechodové jevy	
	7.19. Střídavý proud	objasní vznik střídavého proudu, popíše jeho charakteristiky vysvětlí chování prvků v elektrickém obvodu popíše základní principy výroby a vedení elektrického proudu v praxi	Vznik střídavého proudu Výkon střídavého proudu, efektivní hodnoty Obvody střídavého proudu Elektromagnetické kmity Generátory Třífázová soustava, využití Transformátor, přenos energie Točivé elektromagnetické pole, elektromotory	P4.2.
	7. 20. Elektromagnetické kmitání a vlnění	využívá analogie elektromagnetického a mechanického vlnění předvídá chování elektromagnetického vlnění na základě jeho charakteristik a uvede příklady využití vlnění v praxi	Elektromagnetický oscilátor Periodické kmitání. nucené kmitání Elektromagnetická vlna, dipól Sdělovací soustava Přijímač, vysílač	
8.	7.21. Elektromagnetické jevy, světlo základní poznatky o světle	chápe podstatu světla a barvy světla zná význam rychlosti světla jako mezní rychlosti ve vesmíru	světlo jako elektromagnetické vlnění, barva světla rychlost šíření světla optická prostředí, index lomu	ZSV: vývoj názorů na podstatu světla

		rozlišuje optická prostředí podle jejich interakce se světlem používá zákony šíření světla k řešení praktických úloh rozumí rozkladu světla na jednoduché barvy, umí uspořádat barvy ve spektru	jevy na optickém rozhraní, zákon odrazu a lomu světla jejich užití disperze světla	
	7.22. Elektromagnetické jevy, světlo zobrazovaní optickými soustavami	Využívá zákony šíření světla v prostředí k určování vlastností zobrazení předmětu jednotlivými optickými systémy vysvětlí princip základních optických přístrojů umí vysvětlit optické funkce lidského oka, krátkozrakost a dalekozrakost	Princip optického zobrazení zobrazení odrazem na rovinném zrcadle a kulových zrcadlech zobrazení lomem na tenkých čočkách optická soustava lidského oka zorný úhel, základní optické přístroje	Bi: lidské oko, lupa, mikroskop
	7.23. Elektromagnetické jevy, světlo vlnové vlastnosti světla	zná atomovou podstatu světla a umí vysvětlit pojem koherence umí vysvětlit vznik minima a maxima při interferenci chápe optické jevy vznikající na tenkých vrstvách a na soustavě otvorů zná způsoby polarizace světla a použití polarizovaného světla v praxi	Koherence světla interference světla na tenkých vrstvách ohyb světla na štěrbině a optické mřížce polarizace světla a její užití v praxi	
	7.24. Elektromagnetické jevy, světlo elektromagnetické spektrum	Umí uspořádat druhy elektromagnetického záření podle frekvencí a chápe jejich společnou podstatu porovná šíření různých druhů	Přehled druhů elektromagnetického záření podle frekvencí infračervené, ultrafialové a roentgenovo záření jejich užití	Bi: účinky elektromagnetického záření na živé organismy

		elektromagnetického vlnění v různých prostředích vyjmenuje zdroje jednotlivých druhů záření předvídá účinky infračerveného, ultrafialového a roentgenova záření a rozumí jejich praktickému použití		
	7.25. Speciální teorie relativity	Chápe zákony klasické fyziky jako zvláštní případ zákonů relativistické fyziky umí použít výpočetní vztahy pro relativistické veličiny rozumí pojmům celková a klidová energie tělesa a umí je vypočítat	Základní principy klasické fyziky vznik speciální teorie relativity a principy relativistické fyziky důsledky Einsteinových postulátů vztah mezi hmotností a energií	ZSV: fyzika jako nástroj poznání a chápání světa
	7.26.Mikrosvět korpuskulárně vlnový dualismus	Vysvětlí podstatu fotoelektrického jevu, rozumí jeho rovnici umí vypočítat energii kvanta záření a uvést vlastnosti fotonů vysvětlí pojem dualismus vlna-částice a uvede příklady tohoto dualismu používá poznatky o kvantování energie záření a mikročástic k řešení fyzikálních problémů	Fotoelektrický jev kvantová povaha světla, energie kvanta rovnice fotoefektu dualismus vlna-částice	
	7.27. Mikrosvět fyzika atomového obalu	chápe Bohrovy postuláty jako popis kvantování energie atomu umí vysvětlit záření atomu popíše princip spektrální analýzy	Objev atomového jádra Bohrův model atomu vodíku kvantově mechanický model atomu	Ch: periodická soustava prvků

		uvede s porozuměním význam kvantových čísel chápe uspořádání prvků v periodické soustavě jako odraz uspořádání elektronových obalů jejich atomů umí vysvětlit praktické užití laserového paprsku na základě vlastností koherentního záření	periodická soustava prvků spontánní a stimulovaná emise lasery a jejich použití	
	7.28. Mikrosvět fyzika atomového jádra	Vysvětlí pojmy prvek a izotop vysvětlí existenci vazebné energie jádra, rozumí pojmu stabilita jádra posoudí jadernou přeměnu z hlediska vstupních a výstupních částic i energetické bilance umí použít zákon radioaktivní přeměny pro předvídání chování radioaktivního prvku navrhne možné způsoby ochrany člověka před nebezpečnými druhy záření zná princip použití radioizotopů v lékařství popíše princip získávání jaderné energie v reaktorech umí uvést věcné argumenty v diskusi o ekologických aspektech jaderné energetiky	Složení atomového jádra jaderné síly, vazebná energie jádra radioaktivita, zákon radioaktivní přeměny, užití v praxi jaderné reakce, štěpení a slučování jader princip řetězové a termojaderné reakce, jaderná energetika	P4.2. Bi: účinky radioaktivního záření na živé organismy, použití radioizotopů v lékařství ZSV: odraz objevů v oblasti atomové fyziky ve světovém vývoji 20.století

5.8 Chemie

Časové, obsahové a organizační vymezení

ročník	1./5.	2./6.	3./7.	4./8.
hodinová dotace	3	**3**	**2**	2

Obecná charakteristika předmětu

Realizuje se obsah vzdělávacího oboru Chemie RVP G, dále část obsahu oboru Geologie RVP G. Realizují se tematické okruhy průřezových témat Osobnostní a sociální výchova RVP G a Environmentální výchova RVP G.

V 1. a 2. ročníku čtyřletého studia resp. 5. a 6. ročníku osmiletého studia je jedna hodina týdně vyčleněna na laboratorní cvičení, třída se dělí na skupiny. Náplň laboratorních cvičení je volena dle dostupnosti chemikálií a v souladu s předpisy bezpečnosti práce a laboratorním řádem.

Pro výuku je k dispozici odborná učebna vybavená didaktickou technikou a chemická laboratoř.

Na předmět navazuje volitelný předmět Seminář a cvičení z chemie pro 3. a 4. ročník osmiletého studia resp. 7. a 8. ročník osmiletého studia.

Maturitní zkoušku lze skládat v rámci profilové části.

Ve vyučování chemii mají žáci získat představu o molekulové stavbě látek a základních chemických, fyzikálně-chemických a biochemických dějích. Důraz je kladen na souvislosti s ostatními přírodovědnými předměty a na zásadní vliv chemických dějů na životní prostředí.

Žák je veden k tomu, aby zejména

- rozuměl základním typům chemických reakcí a znal jejich postavení v přírodě a v každodenním životě,
- využíval matematický aparát k základním chemickým výpočtům,
- aplikoval své znalosti při provádění laboratorních cvičení,
- při provádění laboratorních cvičení účinně spolupracoval ve skupině.

Výchovné a vzdělávací strategie

Učitel vede žáky k používání vhodné literatury a periodické soustavy prvků – kompetence k učení.

Učitel vede žáky, aby kvalitně prezentovali své znalosti – kompetence komunikativní

Učitel dbá na bezpečnost práce v laboratoři, vede žáky k zodpovědnosti za své zdraví i zdraví ostatních, zdůrazňuje zásady předlékařské pomoci v případě úrazu – kompetence občanské.

Učitel zadává chemické úlohy a problémy jak k samostatné práci, tak ke spolupráci ve skupině – kompetence k řešení problémů.

Učitel vede žáky k diskusi nad řešeními, hledání řešení, k prezentacím vlastních postupů – kompetence komunikativní, sociální a personální, kompetence občanské.

Učitel zadává úkoly formou skupinová práce – kompetence sociální a personální, kompetence občanské..

Učitel klade důraz na mezipředmětové vztahy – kompetence k učení, kompetence k řešení problémů

Ročník	Téma	Výstupy	Učivo	Mezipředmětové vztahy
1./5.	8.1. Obecná chemie	vyhodnotí bezpečnost ukládání odpadů rozliší jednotlivé typy vzorců (molekulový, stechiometrický, strukturní, elektronový, geometrický, racionální) vysvětlí pojem oxidační číslo, určí oxidační čísla jednotlivých prvků ve sloučeninách vysvětlí pojem elektronegativita předvídá vlastnosti prvků a jejich chování v chemických procesech na základě poznatků o periodické soustavě prvků objasní vznik chemické vazby využívá znalosti o chemických vazbách k předvídání některých vlastností látek a jejich chování v chemických reakcích rozliší různé typy chemických reakcí předvídá průběh chemických dějů s využitím znalostí o částicové struktuře látek využívá odbornou terminologii při popisu a vysvětlování chemických dějů vysvětlí princip acidobazických a redoxních reakcí vyrovná chemickou rovnici	Bezpečnost práce v chemii Názvosloví anorganických sloučenin Klasifikace a struktura látek (pojmy atom, molekula, ion, prvek, izotop, nuklid, sloučenina) Stavba atomu (jádro, obal, orbital, kvantová čísla, pravidla o zaplňování orbitalů, přirozená a umělá radioaktivita) Periodická soustava prvků (skupiny, periody, elektronovákonfigurace) Chemická vazba (kovalentní, polární, nepolární, iontová, koordinačně-kovalentní, kovová, slabé interakce) Soustavy Veličiny a výpočty v chemii Chemické reakce Základy reakční kinetiky (rychlost reakce, faktory ovlivňující rychlost) Základy termochemie (endotermický a exotermický děj, termochemické zákony) Teorie kyselin a zásad (pojmy kyselina a zásada, amfoterní látka, neutralizace, pH. hydrolýza solí)	P1.5. P4.2. F 3. roč – polovodiče F 4. roč - stavba atomu M: Logaritmus

		provádí chemické výpočty a uplatňuje je při řešení praktických problémů (popíše přípravu roztoku o dané molární koncentraci, hmotnostním zlomku , výpočty z rovnic, pH atd.)		
2./6.	8.2. Anorganická chemie	využívá názvosloví anorganické chemie při popisu sloučenin charakterizuje významné zástupce prvků a jejich sloučeniny, zhodnotí jejich surovinové zdroje, využití v praxi a vliv na životní prostředí zapíše elektronovou konfiguraci prvků uvede složení vzduchu, jeho vlastnosti, znečištění popíše vlastnosti vody a její význam, zhodnotí využitelnost různých druhů vod a navrhne možné způsoby efektivního hospodaření vodou v příslušném regionu předvídá průběh typických reakcí anorganických sloučenin uvede vlastnosti železa a popíše jeho výrobu, využití vysvětlí pojmy alotropie,	vodík, kyslík a jejich sloučeniny s-prvky p-prvky d-prvky f-prvky	P4.2. P4.3. Z - hydrosféra, litosféra, atmosféra Z: průmysl ČR a našeho regionu Bi

		polymorfie, izomorfie a uvede příklady látek využívá znalosti základů kvalitativní a kvantitativní analýzy k pochopení jejich praktického významu v anorganické chemii		
	8.3. Organická chemie - uhlovodíky	zhodnotí vlastnosti atomu uhlíku významné pro strukturu organických sloučenin zapíše organické sloučeniny různými typy vzorců vysvětlí pojem izomerie a uvede jednotlivé typy uvede základní druhy chemických reakcí v organické chemii porovná vlastnosti jednoduché, dvojné a trojné vazby aplikuje pravidla systematického názvosloví organické chemie při popisu sloučenin s možností využití triviálního nebo dvousložkového názvosloví charakterizuje základní skupiny organických sloučenin a jejich významné zástupce, zhodnotí jejich surovinové zdroje, využití v praxi a vliv na životní prostředí popíše princip substituce, adice, eliminace a přesmyku, aplikuje jejich mechanismus na konkrétní	Úvod do organické chemie (vlastnosti org. sloučenin, vzorce, izomerie, reakce, štěpení vazby) Alkany a cykloalkany – konformace,SR Alkeny – izomerie, AE, Markovnikovo pravidlo, polymerace Alkadieny Alkyny - A_N Areny – aromatický charakter, delokalizace elektronů, SE	P4.2. P4.3. Z - průmysl ČR a našeho regionu, ropa

		příklady reakcí využívá znalosti základů kvalitativní a kvantitativní analýzy k pochopení jejich praktického významu v organické chemii		
3./7.	8.4. organická chemie – deriváty uhlovodíků	charakterizuje jednotlivé typy derivátů uhlovodíků, uvede jejich zástupce, zhodnotí jejich zdroje, využití a vliv na životní prostředí aplikuje pravidla systematického názvosloví organické chemie při popisu derivátů, uvede používané triviální názvy využívá znalosti struktury derivátů k určení průběhu chemických reakcí vysvětlí pojmy heterocykly a heteroatom, rozdělí heterocykly dle typu heteroatomu a dle počtu atomů v cyklu přiřadí heterocykly k jednotlivým typům derivátů uhlovodíků uvede význam heterocyklů	Deriváty uhlovodíků (halogenderiváty, nitrosloučeniny, aminosloučeniny, sirné deriváty, alkoholy a fenoly, ethery, aldehydy a ketony, karboxylové kyseliny, funkční a substituční deriváty karboxylových kyselin) Heterocykly	P1.5. P4.2. P4.3. Bi
4./8.	8.5. organická chemie	vysvětlí pojem polymery a uvede princip jejich vzniku jmenuje některé významné polymerní sloučeniny, jejich využití a vliv na životní prostředí	Syntetické makromolekulární látky	P4.2. P4.3.

	8.6. biochemie	objasní strukturu jednotlivých sloučenin nezbytných pro důležité chemické procesy probíhající v organismech, jmenuje významné zástupce zhodnotí funkci látek, jejich význam pro organismy rozliší vitaminy rozpustné v tucích a ve vodě popíše základní metabolické procesy rozdělí léčiva dle jejich účinku	Sacharidy Lipidy Bílkoviny Nukleové kyseliny Biokatalyzátory (enzymy, vitamíny, hormony) Steroidy, terpeny Léčiva, pesticidy, barviva a detergenty	P4.1. P4.2. P4.3. Bi Bi. Genetika ZSV: Drogy

5.9 Biologie

Časové, obsahové a organizační vymezení

ročník	1./5.	2./6.	3./7.	4./8.
hodinová dotace	3	2	3	2

Obecná charakteristika předmětu

Realizuje se obsah vzdělávacího oboru Biologie RVP G a část oboru Výchova ke zdraví RVP G. Realizují se tématické okruhy průřezových témat Osobnostní a sociální výchova RVP G a Enviromentální výchova RVP G. V 5. a 6. ročníku jsou zařazena pravidelná laboratorní cvičení dvě hodiny co čtrnáct dní, třída se dělí na skupiny. Pro výuku je k dispozici odborná učebna a laboratoř. Na předmět navazuje volitelný předmět Seminář a cvičení z biologie (studium od 7. ročníku). Maturitní zkoušku lze skládat v rámci profilové části. Ve vyučování mají žáci získat představu o podstatě života, o jeho rozmanitosti, seznámí se základy evoluce a základy biologického systému. Důraz je kladen na molekulární a biochemickou podstatu a na problémy související s ochranou životního prostředí. Žák je veden k tomu, aby se zejména orientoval v základních formách živé a neživé přírody, chránil přírodu a životní prostředí, chápal důsledky lidské činnosti na všechny formy živé i neživé přírody díky molekulární podstatě dějů a aby při provádění laboratorních cvičení účinně spolupracoval ve skupině.

Výchovné a vzdělávací strategie

Učitel

- vede žáky k užívání vhodné literatury (atlasů, klíčů …) – kompetence k učení,
- vede žáky, aby kvalitně prezentovali své znalosti – kompetence komunikativní,
- dbá na bezpečnost práce v laboratoři,
- vede žáky k zodpovědnosti za své zdraví i zdraví ostatních,
- zdůrazňuje zásady předlékařské pomoci v případě úrazu – kompetence občanské
- zadává úkoly formou skupinové práce – kompetence sociální a personální, kompetence občanské.

Žáci v průběhu 3. a 4. ročníku resp.7. a 8. ročníku v rámci semináře z Biologie řeší projektový úkol jako završení studia přírodovědných předmětů. Téma zpracují a vlastní výsledky prezentují a obhajují – kompetence komunikativní, kompetence k řešení problémů důraz na mezipředmětové vztahy – kompetence k učení, kompetence k řešení problémů

Ročník	Téma	Výstupy	Učivo	Mezipředmětové vztahy
1./5.	9.1 Biologie jako věda a dějiny biologie	vnímá biologii jako komplexní vědu s řadou podoborů a chápe její vztah k ostatním vědeckým disciplínám rozumí metodám práce v biologii, rozlišuje pozorování, pokus, sestavuje hypotézy a navrhuje metody jejich ověřování uvádí milníky v dějinách biologie, zná významné biology a jejich přínos	biologie jako věda dějiny biologie	D – prolíná se učivem
	9.2 Obecná biologie	odliší živé soustavy od neživých na základě jejich charakteristických vlastností popíše složení živých soustav objasní strukturu a funkci organel prokaryotních buněk a jejich životní projevy charakterizuje bakterie a sinice z ekologického, zdravotnického a hospodářského hlediska zhodnotí způsoby ochrany proti bakteriálním onemocněním a metody jejich léčby objasní strukturu a funkci organel eukaryotních buněk a jejich životní projevy charakterizuje viry jako nebuněčné soustavy zhodnotí způsoby ochrany proti virovým onemocněním a metody jejich léčby zhodnotí pozitivní a negativní význam virů	obecná charakteristika organismů stavba a funkce prokaryot bakterie a sinice, přehled významných zástupců stavba eukaryotní buňky, funkce organel, buněčný cyklus, dělení buňky stavba a funkce virů přehled významných zástupců virů	Ch – prolíná se celým učivem
	9.3 Říše CHROMISTA	jmenuje společné znaky organizmů zařazených do říše Chromista, uvádí rozdělení a zástupce, jejich význam.	Skrytěnky Chromophyta Oomycety	

			Opalinky	
	9.4 Říše ROSTLINY	rozumí vzniku pletiv, rozliší typy pletiv a uvede jejich charakteristiku, popíše stavbu těl vyšších rostlin, stavbu a funkci rostlinných orgánů objasní principy rozmnožování rostlin posoudí vliv životních podmínek na stavbu a funkci rostlinného těla uvádí znaky jednotlivých taxonů, zná a pozná zástupce taxonů, jejich ekologické nároky, přizpůsobení, význam zhodnotí rostliny jako primární producenty biomasy a možnosti jejich využití v různých odvětvích lidské činnosti vysvětlí problematiku ohrožených rostlinných druhů a možnosti jejich ochrany	pletiva rostlin morfologie a anatomie rostlin fyziologie rostlin rozmnožování, růst a vývin rostlin systém a evoluce rostlin Rhodophyta, Chlorophyta, Charophyta výtrusné rostliny – mechorosty, Psylophyta, kapraďorosty¨ nahosemenné a krytosemenné rostliny rostliny a prostředí	P 4.1 P 4.2 F - Základní poznatky molekulové fyziky a termodynamiky Ch – prolíná se celým učivem
	9. 5 Říše HOUBY	vymezí společné a rozdílné znaky hub a ostatních organismů pozná a pojmenuje významné zástupce hub a lišejníků posoudí ekologický, zdravotnický a hospodářský význam hub a lišejníků	stavba a fyziologie hub Chytridiomycety Zygomycety Ascomycety Bazidiomycety přehled významných zástupců stavba a význam lišejníků	P 4.2 Ch – prolíná se celým učivem
2./6.	9. 6 Biologie člověka	Rozumí vývoji mnohobuněčnosti rozlišuje a charakterizuje tkáně v lidském těle. Popisuje stavbu a fyziologii orgánových soustav, uvádí příklady onemocnění orgánových soustav a rozumí vlivu životního stylu a	Tkáně lidského těla Stavba a funkce opěrné a pohybové soustavy, soustav látkové přeměny, regulačních soustav a reprodukční soustavy Ontogeneze člověka DOPLNĚNO 2026 – sexuální a reprodukční zdraví;	Ch – prolíná se celým učivem Ch – biochemie F - Základní poznatky molekulové fyziky a termodynamiky

		prostředí na zdraví člověka. Charakterizuje individuální vývoj člověka a posoudí faktory ovlivňující jej v pozitivním a negativním směru seznámí se s odpovědností v otázce sexuality, s možnými riziky. DOPLNĚNO 2026 – vysvětlí odpovědnost při rozhodování o partnerském a sexuálním životě, respektování hranic, práva a ochranu reprodukčního zdraví; posoudí možnosti prevence rizik v oblasti sexuality.	informované rozhodování, respekt, prevence sexuálně přenosných infekcí a rizikového chování.	F – optika F – akustika AJ - zdraví
3./7.	9.7 Říše PRVOCI	charakterizuje prvoky uvede způsoby výživy a rozmnožování rozpozná jejich významné zástupce, zhodnotí jejich možný negativní a pozitivní význam	hlenky (Mycetozoa, Myxomycota) nádorovky (Plasmodiophorida) krásnoočka (Euglenozoa) obrněnky (Dinophyta) bičíkovci (Flagellata, Mastigophora) kořenonožci (Sarcodina, Rhizopoda) výtrusovci (Sporozoa, Apicomplexa) nálevníci (Cilliophora)	
	9.8 Říše ŽIVOČICHOVÉ	Rozumí vzniku a přechodu k mnohobuněčnosti, charakterizuje hlavní taxonomické jednotky a jejich zástupce popíše vývoj jednotlivých orgánových soustav objasní principy základních způsobů rozmnožování pozná a pojmenuje významné živočišné druhy a uvede jejich ekologické nároky posoudí význam živočichů v přírodě a v různých odvětvích lidské činnosti charakterizuje pozitivní a negativní působení	Diblastica – houbovci, žahavci Prvoústí – ploštěnci, hlísti, kroužkovci, měkkýši, členovci Druhoústí – ostnokožci, polostrunatci, strunatci morfologie, anatomie a fyziologie systém a evoluce živočichové a prostředí	P 4.1 P 4.2 Ch – prolíná se celým učivem

		živočišných druhů na lidskou populaci zhodnotí problematiku ohrožených živočišných druhů a možnosti jejich ochrany charakterizuje základní typy chování živočichů charakterizuje pozitivní a negativní působení živočišných druhů na lidskou populaci zhodnotí problematiku ohrožených živočišných druhů a možnosti jejich ochrany		
4./8.	9.9 Vznik a vývoj živých soustav	Porovná významné hypotézy o vzniku a vývoji živých soustav na Zemi, odvodí hierarchii recentních organismů ze znalostí o jejich evoluci, vysvětlí fylogenetický vývoj člověka	Vznik života na Zemi, evoluční vývoj organismů, darwinismus, původ a vývoj člověka	Ch – prolíná se celým učivem
	9. 10 Buněčná biologie	porovná buňku prokaryotickou a eukaryotickou, buňku hub, živočichů a rostlin, objasní základní děje v buňce vysvětlí význam diferenciace a specializace buněk pro mnohobuněčné organismy odvodí hierarchii recentních organismů ze znalostí o jejich evoluci	Buňka, provozní děje v buňce(metabolismus, bioenergetika)	Ch – prolíná se celým učivem
	9. 11 Genetika	Využívá znalostí o genetických zákonitostech pro pochopení rozmanitosti organismů, analyzuje možnosti využití znalostí z oblasti genetiky v běžném životě	Molekulární základy dědičnosti, dědičnost, proměnlivost, genetika na úrovni organismů, genetika člověka, genetika populací	Ch – prolíná se celým učivem M –kombinatorika D – Pravěk
	9.12 Ekologie	Používá správně základní ekologické pojmy, objasňuje základní ekologické vztahy, popíše a na příkladech objasní základní způsoby ochrany přírody v ČR	Základní ekologické pojmy, podmínky života, biosféra a její členění, ochrana životního prostředí v ČR	P 4.2 P 4.3 Ch – prolíná se celým učivem

				Z – biomy, globální problémy AJ - ekologie

5.10 Zeměpis

Časové, obsahové a organizační vymezení

ročník	5.	6.	7.	8.
hodinová dotace	2	2	2	0

Obecná charakteristika předmětu

Realizuje se obsah vzdělávacího oboru Geografie RVP G, dále část obsahu oboru Geologie RVP G. ealizují se tematické okruhy průřezových témat Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech RVP G, Environmentální výchova RVP G a Multikulturní výchova RVP G. Pro výuku je k dispozici odborná učebna Společenských věd vybavená audiovizuální technikou.

Na předmět navazuje volitelný předmět Seminář ze zeměpisu pro 7. a 8. ročník osmiletého studia. Na předmět Zeměpis rovněž navazuje volitelný předmět Konverzace v anglickém jazyce, kde se probírají reálie anglicky mluvících zemí. Maturitní zkoušku lze skládat v rámci profilové části.

Cílem předmětu Zeměpis je získání takových vědomostí a dovedností, které odpovídají vzdělávacímu obsahu a jsou v plném souladu s výstupy pro jednotlivá témata oboru Geografie. Od ostatních předmětů v rámci výše uvedené vzdělávací oblasti se zeměpis liší tím, že obsahuje informace jak přírodovědného, tak i společenského charakteru.

Zeměpis v rámci mezipředmětových vztahů spolupracuje s dějepisem, základy společenských věd, biologií, chemií, fyzikou a vychází z průřezových témat Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech, Multikulturní výchova a Environmentální výchova.

Žák je veden k tomu, aby zejména
- chápal, že k pochopení látky je třeba dostatečné množství znalostí,
- dokázal plně využívat základních geografických vyjadřovacích prostředků- map, mapových náčrtů, fotografií atp.
- orientoval se ve všech ostatních zdrojích informací, kriticky informace zpracovával,
- chránil přírodu a životní prostředí, kulturní a historické tradice
- chápal historické, politické i geografické podmínky pro život v různých lokalitách.

Výchovné a vzdělávací strategie

Učitel vede žáky k používání vhodné literatury (atlasů a map) grafů a internetu – kompetence k učení.

Učitel vede žáky, aby kvalitně prezentovali své znalosti – kompetence komunikativní

Žáci v průběhu 5.- 7. ročníku studia řeší projektové úkoly předmětů. Téma zpracují a vlastní výsledky prezentují a obhajují – kompetence komunikativní, kompetence k řešení problémů.

Učitel vede žáky k formování osobních morálních hodnot, k toleranci a respektu cizích názorů - kompetence občanská

Učitel klade důraz na mezipředmětové vztahy a důsledky lidských činností – kompetence k učení, kompetence k řešení problémů, kompetence občanské.

Učitel vede žáky, aby využívali informace z internetu,– kompetence k učení

Ročník	Téma	Výstupy	Učivo	Mezipředmětové vztahy
5.	10.1. úvod do geografie	vymezí geografii jako vědu rozdělí geografii zhodnotí přínos geografie	Země, příroda, člověk krajinná sféra	
	10.2 Země jako vesmírné těleso	zhodnotí postavení Země a jiných těles ve vesmíru	vývoj poznatků o Zemi, Země ve vesmíru tvar a velikost Země pohyby Země a jejich důsledky	F
	10.3 znázornění země na mapách	je schopen využít kartografická díla vytváří si mentální mapu orientuje se pomocí mapy v krajině	podstata map obsah map historie a současnost mapování, DPZ práce s mapou	
	10.4 přírodní sféra Země	chápe základní principy členění zemského povrchu orientuje se ve stavbě tělesa Země vysvětlí příčiny a důsledky deskové tektoniky, formování zemského reliéfu objasní mechanismy všeobecného oběhu atmosféry a formování podnebných pásů analyzuje příčiny a důsledky skleníkového efektu, ozonové díry a globálního oteplování rozliší jednotlivé složky hydrosféry a dokáže je charakterizovat zhodnotí vliv člověka na vodstvo planety orientuje se v procesu vzniku	členění zemského povrchu, zonalita, azonalita litosféra stavba zemského tělesa desková tektonika endogenní exogenní pochody tvary zemského povrchu atmosféra složení a struktura atmosféry počasí a podnebí všeobecný oběh atmosféry podnebné pásy globální problémy spojené s atmosférou hydrosféra rozdělení vodstva na Zemi světový oceán, pevninské vodstvo oběh vody v krajině	P2.2. P4.2. Bi Ch

		půd, jejich vlastností zhodnotí vliv člověka na pedosféru charakterizuje vegetační pásy zhodnotí vliv člověka na biosféru DOPLNĚNO – Geologie (RVP G 2021): porovná složení a vzájemné vztahy zemských sfér; vysvětlí zdroje energie endogenních a exogenních procesů; na ukázkách rozpozná zlomy a vrásy; za použití jednoduchých určovacích postupů rozliší vybrané minerály a základní typy vyvřelých, usazených a přeměněných hornin; využije geologickou mapu ČR k objasnění geologického vývoje vybraného regionu; posoudí vlastnosti půdního profilu a navrhne šetrné hospodaření s půdou; zhodnotí využitelnost vodních zdrojů a zásady hospodaření s vodou v místním regionu.	vliv lidstva na hydrosféru pedosféra půdotvorní činitelé půdní druhy a typy vliv lidstva na pedosféru biosféra vznik vegetačních pásů a jejich charakteristika vliv lidstva na biosféru DOPLNĚNO – Geologie (RVP G 2021): minerály – základní identifikační vlastnosti (tvrdost, vryp, štěpnost, barva); horninový cyklus, vyvřelé, usazené a přeměněné horniny; geologická mapa ČR a geologický vývoj regionu; zemské sféry a energetické zdroje geologických dějů; zlomy a vrásy; půdotvorné procesy, půdní profil a ochrana půdy; podzemní a povrchová voda, regionální hospodaření s vodou.	
	10.5 socioekonomická sféra	orientuje se v dynamice vývoje lidské společnosti zhodnotí biologické a sociální aspekty ovlivňující obyvatelstvo charakterizuje typy sídel, jejich historický vývoj a předpokládaný budoucí vývoj	světová populace struktura populace územní pohyb obyvatel sídla, sídelní systémy jádrové a periferní oblasti vývoj hospodářství zemědělství	P2.1. P2.2. P2.3. P3.3. ZSV

		zhodnotí odvětví hospodářství charakterizuje státy z hlediska administrativního, politického, státního zřízení lokalizuje významná ohniska napětí a vysvětlí jeho příčiny charakterizuje významné mezinárodní integrace	průmysl doprava služby politické uspořádání státu problémové oblasti světa globalizace integrace	
	10.6.životní prostředí	Zhodnotí zásahy člověka do přírodní krajiny a důsledky DOPLNĚNO – Geologie (RVP G 2021): posoudí geologické zásahy člověka do krajiny, význam a ekologickou únosnost těžby a zpracování nerostných surovin v regionu; zhodnotí bezpečnost ukládání odpadů a možnosti využití druhotných surovin.	geografie a životní prostředí globální problémy strategie trvala udržitelného rozvoje DOPLNĚNO – Geologie (RVP G 2021): regionální těžba a zpracování nerostných surovin; rekultivace a geologická rizika; ukládání odpadů, recyklace a druhotné suroviny.	
6.	10.7 mimoevropské regiony	rozlišuje na konkrétních územních příkladech mikroregionální, regionální, státní, makroregionální a globální geografickou dimenzi lokalizuje na mapách makroregiony světa, vymezí jejich hranice zhodnotí jejich přírodní, kulturní, politické a hospodářské poměry a jednotlivé makroregiony vzájemně porovná	Afrika Austrálie a Oceánie Severní Amerika Latinská Amerika Asie	P2.1. P2.2. P2.3. P3.1. ZSV-politologie D- starověké civilizace, světové konflikty

		orientuje se v makroregionech, dokáže lokalizovat jádrové a periferní oblasti		
	10.8. regionální geografie Evropy	rozlišuje na konkrétních územních příkladech mikroregionální, regionální, státní, makroregionální a globální geografickou dimenzi vymezí jednotlivé regiony Evropy zhodnotí polohu, přírodní a sociální poměry evropských regionů	přírodní podmínky historický, politický a ekonomický vývoj evropská integrace Jižní Evropa Severní Evropa Západní Evropa Východní Evropa	P2.1. P2.2. P2.3. P2.4. P3.1. D- starověké civilizace, světové konflikty, Evropské dějiny ZSV-politologie,EU
7.	10.9. Regionální geografie Střední Evropy	-rozlišuje na konkrétních územních příkladech -mikroregionální, regionální, státní, -makroregionální a globální geografickou dimenzi -zhodnotí polohu, přírodní a sociální poměry regionu střední Evropa -lokalizuje hlavní rozvojová jádra	Přírodní podmínky Sociální prostředí Německo Rakousko Švýcarsko Lichtenštejnsko Polsko Slovensko Maďarsko	

		a periferie		
	10.10 Regionální geografie východní Evropy	Regionální geografie východní Evropy	Přírodní podmínky Sociální prostředí Politická situace v 90.letech Pobaltské státy Bělorusko Ukrajina Moldávie	
	10.11 Regionální geografie České republiky	-vymezí místní region / podle bydliště , školy / na mapě podle zvolených kritérií, zhodnotí přírodní, hospodářské a kulturní poměry mikroregionu a jeho vazby k vyšším územním celkům a regionům. -zhodnotí polohu, přírodní poměry a zdroje ČR -lokalizuje na mapách hlavní rozvojová jádra a periferní oblasti ČR	Poloha, rozloha Územní vývoj státu Přírodní podmínky, ochrana přírody Politický systém, administrativní členění ČR Obyvatelstvo, sídla Hospodářství Oblasti ČR	D ZSV-politologie, stát a právo

5.11 Dějepis

Časové, obsahové a organizační vymezení

ročník	1./5.	2./6.	3./7.	4./8.
hodinová dotace	2	2	2	2

Obecná charakteristika předmětu

Výuka dějepisu naplňuje obsah vzdělávacího oboru Dějepis RVP G. Realizují se tematické okruhy průřezových témat Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech RVP G Mediální výchova RVP G, Osobnostní a sociální výchova RVP G, Multikulturní výchova RVP G a Enviromentální výchova RVP G.

Pro výuku dějepisu, jakož i ostatních předmětů je k dispozici multimediální učebna v půdní vestavbě, jež je vybavena patřičnou didaktickou technikou – PC, DVD, video, dataprojektor, připojení k internetu, a odbornými pomůckami – mapy, odborné texty a knihy, rozsáhlá videotéka. Zájemci o tento obor mohou své znalosti dále rozšiřovat ve volitelném předmětu Seminář z dějepisu v 7. a 8. ročníku osmiletého studia, adstavbově a seminárním způsobem doplňují povinnou výuku.

Dějepis přináší základní systematické poznatky o vývoji člověka a společnosti v chronologické posloupnosti. Důraz je kladen na národní ději a dějiny evropské. Pozornost je věnována dějinám 19. a 20. století, které tvoří zcela nepochybně základ pro současné uspořádání světa i klíč pro jeho pochopení.

Dějepis úzce souvisí s dalšími obory, jako je zeměpis, literatura, základy společenských věd, cizí jazyky – zvláště jejich reálie. Žák by měl pochopit, že historie lidstva není jen uzavřenou minulostí, ale stále pokračujícím procesem, osvojit si, že teprve poznání minulosti umožňuje pochopit současné dění a odhadnout budoucí vývoj, rozlišovat příčiny, podstatu, význam a dosah historických událostí,

vidět dějiny v souvislostech, posílit své vědomí národní příslušnosti a jistého patriotismu při respektování názorových, kulturních i jiných odlišností současného světa.

Výchovné a vzdělávací strategie

Učitel vede žáky k používání vhodné literatury (atlasů, map, encyklopedií …) a internetu a vede žáky ke kritickému hodnocení pramenů – kompetence k učení, kompetence k řešení problémů.
Učitel vede žáky, aby kvalitně prezentovali své znalosti – kompetence komunikativní
Učitel organizuje exkurze na historicky významná místa, návštěvy muzeí apod. vede tak žáky k porovnávání teoreticky získaných znalostí s realitou –kompetence k učení, kompetence občanské.
Učitel zadává žákům referáty a vede je k samostatnému zpracovávání historických partií – kompetence k učení, kompetence komunikativní.

Žáci v průběhu 7. ročníku řeší projektový úkol jako završení studia společenskovědních předmětů. Téma zpracují a vlastní výsledky prezentují a obhajují – kompetence komunikativní, kompetence k řešení problémů.

Ročník	Téma	Výstupy	Učivo	Mezipředmětové vztahy
1./5.	11.1. Úvod do studia historie	charakterizuje smysl historického poznání vymezí rozdíl mezi historií a dějepisem uvede typy historických pramenů vyjmenuje a charakterizuje pomocné vědy historické objasní hlavní mezníky v periodizaci dějin	význam historického poznání práce historika, historické informace, jejich typy a možnosti využití vznik historie jako vědy historické prameny pomocné vědy historické periodizace dějin	
	11.2. Pravěk	objasní materiální a duchovní život lidské společnosti v jednotlivých vývojových etapách pravěku charakterizuje pojem archeologická kultura vysvětlí zlom ve vývoji lidstva v důsledku zemědělské a řemeslné činnosti zařadí časově a prostorově hlavní archeologické kultury	periodizace pravěku předchůdci člověka doba kamenná-paleolit, mezolit, neolit, eneolit (chalkolit) doba bronzová doba železná-halštatské, laténské období, Keltové doba římská-Germáni, naše země v době římské	P4.2. Vv-1. ročník, Bi-3. ročník
	11.3. Starověk	zdůvodni civilizační přínos vybraných starověkých společenství, antiky a křesťanství jako základních pilířů, z nichž vyrůstá evropská civilizace objasní vazbu mezi židovstvím a křesťanstvím popíše důležité procesy a události	Mezopotámie-Sumerové, Akkad, Asýrie, Babylónie Egypt Chetité, Persie, Foinikie, Izrael Indie, Čína starověké Řecko starověký Řím	P2.4. JC - 1. ročník Z-3. ročník ZSV-4. ročník Vv-1. ročník M-1. ročník F-1. ročník
	11.4. Středověk(raný)	vysvětlí pojem středověk a vznik středověké společnosti	stěhování národů utváření středověké Evropy-	P2.1. JC-1. ročník

		uvede periodizaci středověku objasní proces christianizace a její vliv na vznik barbarských států v Evropě vysvětlí podstatu vztahu mezi světskou a církevní mocí v západním a východním kulturním okruhu definuje proměny hospodářského a politického uspořádání středověké společnosti	barbarské státy	Z-3. ročník, ZSV-4. ročník Vv-2. ročník
2./6.	11.5. raný středověk	objasní proces christianizace a její vliv na vytváření středověkých států vysvětlí podstatu vztahu i rozporů mezi světskou a církevní mocí definuje změny hospodářského i politického uspořádání středověké společnosti ukáže proces vytváření středověkého českého státu a vývoj na našem území popíše základní znaky románské kultury	část raného středověku je probrána v závěru 1. ročníku, takže 2. ročník tematicky navazuje: říše franská, byzantská a arabská příchod Slovanů, první slovanské státy Sámova říše, Velká Morava počátky Českého státu raně středověké státy ve východní a střední Evropě výboje Normanů, vznik středověké Anglie a Francie, Svatá říše římská - rozvoj a význam církve, boj o investituru průběh a význam křížových výprav románská kultura	P1.3. P1.4. P2.4. JC 1. ročník - nejstarší literární památky středověku JC 1. ročník - nejstarší české literární památky středověku ZSV 1. ročník - vznik a vývoj státu, typy a formy státu ZSV 3. ročník - vznik a vývoj křesťanství, Bible, islám ZSV 3. ročník - vznik a vývoj křesťanství, uspořádání církve, církevní hierarchie ZSV 4. ročník - středověká filozofie Z 2. ročník - regionální geografie Evropy

				Z 3. ročník - regionální geografie České republiky HV 1.ročník - dějiny hudby (raný středověk) VV 4. ročník - dějiny výtvarného umění (raný středověk)
	11.6. vrcholný středověk	ukáže základní změny spojené se vznikem a vývojem měst pochopí proces kolonizace a jeho důsledky pro novodobé dějiny charakterizuje v základních rysech vývoj v Evropě, vytváření jednotných států objasní vývoj českého státu, příčiny i důsledky náboženského a sociálního střetu v období husitském a pohusitském	rozvoj středověkých měst vývoj v západní Evropě - Anglie, Francie, stoletá válka období vrcholného středověku v Itálii, Německu a Španělsku situace ve východní a jihovýchodní Evropě (Balkán, Rusko), expanze Tatarů a Turků náboženské poměry, postavení a úloha církve české země za posledních Přemyslovců a Lucemburků husitství český stát za vlády Jiřího z Poděbrad a Jagellonců gotická kultura	P2.5. ZSV 3. ročník - sociologie, vývoj uspořádání společnosti ZSV 3. ročník - vývoj církve Z 2. ročník - regionální geografie Evropy JC 1. ročník - česká středověká literatura HV 1.ročník - dějiny hudby (rvrcholný středověk) VV 4. ročník - dějiny výtvarného umění (vrcholný středověk)
	11.7. počátky novověku	žák pochopí příčiny a důsledky zámořských objevů ukáže následující mocensko-politické změny orientuje se v rozporu mezi	zámořské objevy a jejich důsledky humanismus a renesance reformace a protireformace vznik habsburské monarchie	P2.1. P2.2. P4.1. P4.3. Z 1. ročník - Země jako

		reformačními a protireformačními snahami vymezí základní znaky stavovství a absolutismu a ukáže konkrétní projevy v jednotlivých zemích vysvětlí vývoj českého státu a změny v důsledku pobělohorského vývoje	revoluce v Nizozemí snahy o náboženskou toleranci v českých zemích, stavovská opozice třicetiletá válka anglická buržoazní revoluce	vesmírné těleso, znázornění země na mapách JC 1. ročník - humanistická literatura v Evropě i u nás HV 1. ročník - dějiny hudby VV 4. ročník - dějiny výtvarného umění ZSV 1. ročník - vznik a vývoj státu, liberální typ státu ZSV 3. ročník - refomované církve ZSV 4. ročník - humanistická a renesanční filozofie
3./7.	11.8. novověk (pol.17. – 18. stol.) osvícenství, revoluce a idea svobody	určí a zhodnotí hlavní myšlenky a principy osvícenství na konkrétních příkladech je schopen ukázat proces přeměny feudálních států v moderní liberální posoudí význam ústavy a moderních právních a politických systémů – parlamentarismu uvede počátky současného mocenského uspořádání světa popíše nástup velkovýroby a počátky průmyslu ve vyspělých zemích	české země a Evropa po třicetileté válce, habsburský absolutismus baroko boj Anglie a Francie o hegemonii Ludvík XIV., osvícenství, osvícenský absolutismus vzestup Ruska v 18.století (Petr I., Kateřina II.) vznik a vzestup Pruska české země v době vlády Marie Terezie a Josefa II. první průmyslová revoluce v Anglii	P1.4. JC 1. ročník - dějiny literatury (pobělohorské období) ZSV 1. ročník - absolutistický stát ZSV 1. ročník - základy politologie, ZSV 2. ročník - ekonomie, ekonomické systémy ZSV 3. ročník - politické ideologie ZSV 4. ročník - osvícenská filozofie

			vznik USA francouzská revoluce, napoleonské války, Vídeňský kongres Evropa po Vídeňském kongresu,	HV 1. ročník - dějiny hudby (baroko), VV 4. ročník - dějiny výtvarného umění (baroko) Z 2. ročník - mimoevropské regiony Z 3. ročník - střední a východní Evropa
	11.9. novověk (konec 18. stol - 70.léta 19. století) modernizace společnosti. liberalismus a nové myšlenkové proudy	vysvětlí emancipační úsilí národů a vytváření moderních národních států ukáže podstatu boje za uznání svébytnosti českého národa a jeho směřování ke státnosti	národní obrození revoluce v letech 1848-49 v Evropě a u nás osvobozenecké hnutí v Evropě a ve světě rozvoj průmyslové revoluce v českých zemích a v Evropě národní obrození, formování české národní společnosti revoluce v letech 1848-49 v Evropě a u nás sjednocení Itálie a Německa občanská válka v USA česká politika v rámci habsburské monarchie, vyrovnání	P2.4. P3.3. P5.4. JC 2. ročník - dějiny literatury (česká literatura 19. století, obrozenci, Rukopisy) ZSV 1. ročník - vývoj ústavního práva u nás Z 2. ročník - mimoevropské regiony Z 3. ročník - střední a východní Evropa
	11.10. novověk – moderní doba (konec 19. stol. – I. sv.válka)	charakterizuje proces vzniku moderní industriální společnosti a jeho sociální, ekonomické i politické důsledky zaměří se i na rozdílnost vývoje Evropy a podmaněných území objasní základní prvky velmocenské politiky	technicko-vědecká revoluce, mezinárodní vztahy na konci 19. a počátku 20.stol., vznik mocenských bloků – politika velmocí dokončení koloniálního dělení světa situace na Balkáně	P2.1. P2.2. P2.5. P3.1. P3.2. P4.2. P4.3. P5.5.

		pochopí příčiny, které vedly k válce	politické a spol.dění v českých zemích I. světová válka ruské revoluce	ZSV 2. ročník - ekonomie, ekonomika - monopolní konkurence, rozdělení trhů SVS 4. ročník - kolonialismus F, CH, Bi - vznik moderních přírodních věd, nové výrobní postupy Z 2. ročník - mimoevropské regiony JC 2. ročník - dějiny literatury (česká a evropská literatura 19. století) HV 2. ročník - dějiny hudby (19. stol.), VV 4. ročník - dějiny výtvarného umění (19. století)
4./8.	11.11. Moderní doba, Situace v letech 1914 - 1945	Charakterizuje dvě světové války, dokumentujte sociální, hospodářské a politické důsledky Uvede příčiny a projevy politického a mocenského obrazu světa, který byl určen vyčerpáním tradičních evropských velmocí, vzestupem USA a nastolením bolševické moci v Rusku Vymezí základní znaky totálních ideologií a doveďte je srovnat se zásadami demokracie, objasněte příčiny a podstatu agresivní	První světová válka, české země v době války, I. odboj vojenský, domácí, zahraniční, vznik legií upevňování bolševické moci. Versailleský systém a jeho vnitřní rozpory. Evropa a svět ve 20. a 30. letech, vznik fašismu. Světová hospodářská krize ve světě i v ČSR. Nástup nacismu. Růst mezinárodního napětí a vznik válečných ohnisek.	P2.1 P2.2. P2.3. P3.1. P3.2. P3.3. Z - rozpad koloniálního systému a změny na mapě ZSV - volební systémy, formy vlády, národnostní otázka, nacionalismus,šovinismus a rasismus

		politiky a neschopnosti potenciálních obětí jim čelit Vysvětlí souvislost mezi světovou hospodářskou krizí a vyhrocením politických problémů, které byly provázeny radikalizací pravicových i levicových protidemokratických sil. popíše a zhodnoťí životní způsob v moderní evropské společnosti, zhodnoťte význam masové kultury	Mnichovská krize a její důsledky. Druhá republika. Kultura 1.poloviny 20. století (zrod moderního umění, nástup masové kultury, sport). 2. světová válka (globální a hospodářský charakter války, věda a technika jako prostředky vedení války, holocaust), Protektorát Čechy a Morava, 2. odboj. Obnova Československa. Třetí republika, nástup komunismu v roce1948.	JC - obraz války v umění, Legionářská literatura a vznik ČSR
	11.12. Soudobé dějiny	Charakterizuje vznik, vývoj a rozpad bipolárního světa, jeho vojenská, politická a hospodářská seskupení, vzájemné vztahy a nejvýznamnější konflikty. Vysvětlí základní problémy vnitřního vývoje zemí západního a východního bloku, zejména se zaměří na pochopení vnitřního vývoje a vzájemných vztahů supervelmocí USA, SSSR a situaci ve střední Evropě a v naší zemi. Porovná a vysvětlí způsob života a chování v nedemokratických společnostech a v demokraciích. Popíše mechanizmy a prostředky postupného sjednocování Evropy	Evropa a svět po 2. světové válce. Vznik OSN, princip sociálního státu. Studená válka. Východní blok, jeho politický, hospodářský a politický vývoj. SSSR jako světová velmoc, začlenění Československa do RVHP, Varšavské smlouvy. Vývoj v Československu v 60. letech, Pražské jaro a okupace spřátelenými státy. Euroatlantická spolupráce a vývoj demokratických zemí. USA jako světová velmoc. Životní podmínky na obou stranách „železné opony“. Československo v době	P2.4. P5.1. P5.5. Z - změny na mapě světa po pádu železné opony JC - obraz poválečného uspořádání, budovatelské romány, literatura oficiální a ineditní, postmoderna ZSV - volební systémy, formy vlády, národnostní otázka, nacionalismus,šovinismus a rasismus lidská práva, globální politika v 21. století

		na demokratických principech, vysvětlí lidská práva v souvislosti s evropskou kulturní tradicí. Zná základní instituce sjednocující se Evropy, jejich úlohu a fungování. Objasní hlavní problémy specifické cesty vývoje významných postkoloniálních rozvojových zemí, objasní význam islámské a některé další neevropské kultury v moderním světě. Vymezí základní problémy soudobého světa možnosti jeho dalšího vývoje.	normalizace. Dekolonizace, „třetí svět“ a modernizační procesy v něm – ekonomické, demografické a politické postavení v globálním světě. Pád komunistických režimů a jeho důsledky, sjednocující se Evropa a její místo v globálním světě. Politický vývoj západoevropských států sametová revoluce, rozpad Československa, vznik ČR	

5.12 Základy společenských věd

Časové, obsahové a organizační vymezení

ročník	5.	6.	7.	8.
hodinová dotace	2	2	2	2

Obecná charakteristika předmětu

Realizuje se obsah vzdělávacího oboru Občanský a společenskovědní základ RVP G a obsah vzdělávacího oboru Člověk a svět práce RVP G.

Realizují se tematické okruhy průřezových témat Osobnostní a sociální výchova RVP G, Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech RVP G, Mediální výchova RVP G, Enviromentální výchova RVP G a Multikulturní výchova RVP G.

Součástí vzdělávacího obsahu předmětu Základy společenských věd je rovněž vybraná část vzdělávacího oboru Výchova ke zdraví podle RVP G, zejména témata týkající se duševního zdraví, psychohygieny, mezilidských vztahů, odpovědného rozhodování a prevence rizikového chování.

Na předmět navazuje volitelný Společenskovědní seminář nabízený v posledních dvou letech studia. Pro výuku je k dispozici odborná učebna vybavená didaktickou technikou.

Předmět rozvíjí a rozšiřuje poznatky zejména v oblastech teorie státu a práva, politologie, ekonomie, psychologie, sociologie, filosofie, etiky, formální logiky a teorie vědy. Zaměřuje se na reflexi společenské skutečnosti a utváření vlastní identity jedince, s přihlédnutím k osobnostní vyspělosti žáka.

Žák je veden k tomu, aby zejména:
- systematicky pozoroval reakce, chování a jednání lidí v různých situacích
- sledoval aktuální politickou situaci, prezentoval svá hodnocení
- získal přehled o svém možném budoucím pracovním a společenském zařazení,
- diskutoval nad aktuálními tématy,
- čerpal poučení z toho, co si druzí lidé mysli, říkají a dělají.

Výchovné a vzdělávací strategie

Učitel žáky k tomu, aby sbírali informace z nejrůznějších zdrojů (noviny, internet, odborná literatura …) a vede je tak k orientaci ve zdrojích informací a ke kritickému posuzování hodnověrnosti informací – kompetence k učení, kompetence komunikativní.

Učitel vede žáky k diskusím na aktuální témata a zadává úkoly formou skupinové práce, formuje tak jejich názory a toleranci k názorům druhých – kompetence komunikativní, kompetence sociální a personální, kompetence občanské.

Učitel zadává žákům samostatné výstupy, vede je tak k rozvíjení schopností argumentace a prezentace vlastní práce – kompetence k učení, kompetence komunikativní.

Učitel organizuje exkurze, besedy a přednášky na aktuální témata, vede žáky k porovnávání teoreticky získaných znalostí s realitou – kompetence komunikativní, kompetence občanské.

Učitel organizuje dramatizace situací souvisejících s aktuálními probíranými tématy, formuje tak názory a postoje žák – kompetence komunikativní, kompetence občanské, kompetence sociální a personální.

Učitel klade důraz na mezipředmětové vztahy (historické souvislosti, tradice a kulturní dědictví) – kompetence občanské, kompetence k učení.

Žáci zpracovávají projekty se společenskovědní tématikou, vlastní výsledky prezentují a obhajují – kompetence komunikativní, kompetence k řešení problémů.

Ročník	Téma	Výstupy	Učivo	Mezipředmětové vztahy
5.	12.1. občan ve státě základy politologie	žák pochopí příčiny vzniku státu a jejich historické souvislosti rozlišuje a porovnává typy a formy států objasní podstatu politického systému a jeho různých historických podob vysvětlí pluralitní systém – fungování a principy politických stran a voleb vyloží podstatu demokracie a možnosti účasti občana na věcech veřejných popíše rozdělení státní moci na moc zákonodárnou, výkonnou a soudní	vznik a vývoj státu, znaky, funkce, formy právní stát politický systém - demokracie, autokracie, totalitarismus, diktatura, systém rozvojových zemí... volby, volební právo, volební systém politické strany problematika lidských práv a svobod	P1.2. P1.3. P2.1. P2.2. P2.3. P2.4. P3.1. P3.3. P5.5. D – vývoj společnosti a státu od starověku po současnost D– dějiny 20. století Z – příklady forem a typů států
	12.2 občan a právo základy práva, pracovně právní vztahy	žák objasní odlišnosti mravních a právních norem ukáže souvislost mezi vývojem státu a práva pochopí podstatu legislativního procesu seznámí se s vývojem ústavního práva na našem území a pochopí obsah i význam Ústavy ČR orientuje se všech základních právních odvětvích a zvládne praktické dopady	právo - vznik a vývoj, systémy, právní norma... listopad právní systém v ČR, ústavní právo a jeho vývoj prosinec jednotlivá právní odvětví - trestní, občanské, rodinné, instituce pověřené výkonem a ochranou práva - soudy, státní zastupitelství, advokacie, notáři...	P1.4. P4.2. P4.3. D – vývoj práva, dějiny ústavnosti Z – zastoupení jednotlivých právních systémů státní správa člověk a svět práce – pracovní poměr, podnikání cizí jazyky – právní reálie, soudní systémy

		nejvýznamnějších právních norem pro běžný život odůvodní podstatu fungování i souvislost jednotlivých právních institucí osvojí si pracovně právní problematiku podle zákoníku práce DOPLNĚNO 2026 – uvede na modelovém příkladu postup uzavření pracovní smlouvy a podání výpovědi; rozliší základní práva a povinnosti zaměstnance a zaměstnavatele, objasní význam odborů; vysvětlí postup při pracovním úrazu a zásady bezpečné práce.	DOPLNĚNO 2026 – pracovní smlouva, výpověď, ukončení pracovního poměru, zkušební doba, odstupné; práva a povinnosti účastníků pracovněprávního vztahu; odbory; bezpečnost práce a pracovní úraz.	
	12.3 člověk a svět práce základy ekonomie a ekonomiky, tržní ekonomika finance	žák vysvětlí základní ekonomické pojmy, vývoj hosp. systémů pochopí odlišnosti centrálně plánované a tržní ekonomiky zvládne základní principy fungování trhu rozlišuje jednotlivé formy podnikání objasní podstatu finančních a měnových vztahů rozumí bankovním produktům a službám objasní fungování ČNB a komerčních bank	úvod do ekonomie základní ekonomické pojmy - statky, služby, potřeby výroba a výrobní faktory ekonomické problémy a systémy centrálně plánovaná ekonomika a tržní ekonomika podstata tržní ekonomiky - nabídka, poptávka, konkurence základy teorie peněz a měnové politiky banky a bankovní soustava	P1.1. P1.5. D – moderní doba Bi – ekologická problematika výroby M – úrokové sazby, výpočet inflace, zisku… finanční gramotnost
6.	12.4 Ekonomie	oceňuje vzácnost přírodních zdrojů a hodnoty vytvořené člověkem	základní ekonomické pojmy hospodaření, produkce, směna, rozdělování	P2.1. P2.4. P3.3.

		posuzuje míru užitečnosti a hodnotu ekonomických statků a služeb	potřeby, statky a služby užitek, vzácnost, hodnota, cena ekonomické subjekty – firmy, domácnosti, stát ekonomické zdroje, výrobní faktory – práce, půda, kapitál	P4.2. P5.1. P5.2. P5.3. P5.4. P5.5
	12.5 Ekonomické systémy a tržní ekonomika	posoudí výhody i nevýhody jednotlivých ekonomických systémů vysvětlí na základě konkrétních, reálných a aktuálních situací mechanismy fungování trhu objasní důvody kolísání cen zboží i pracovních sil na trhu	ekonomické systémy charakteristika zvykové a direktivní ekonomiky tržní ekonomika principy tržní ekonomiky (trh,nabídka,poptávka,cena,konkurence) tržní selhání – veřejné statky a externality	
	12.6 Finance a bankovnictví	vysvětlí funkci ČNB a její vliv na činnost komerčních bank volí optimální způsob financování svých osobních potřeb (spoření, úvěr, splátky, leasing) uvede možnosti aktuálně nejvhodnějších bezpečných forem investic využívá moderní formy bankovních služeb	peníze vznik a vývoj peněz, formy peněz bankovnictví bankovní soustava – funkce centrální banky (druhy bank, úvěry, vklady, úrok, ...) poruchy funkce peněz: inflace, deflace cenné papíry, burza měna, mezinárodní trh peněz, měnová politika poruchy funkce peněz: inflace, deflace DOPLNĚNO 2026 – příjmy a výdaje domácnosti, rozpočet; reklamace a ochrana spotřebitele; úvěr,	

		ovládá způsoby bezhotovostního platebního styku v ČR a v cizině DOPLNĚNO 2026 – sestaví jednoduchý rozpočet domácnosti a navrhne řešení přebytku nebo schodku; na příkladu uplatní práva spotřebitele při nákupu zboží, služeb nebo finančního produktu; porovná úvěrové produkty včetně RPSN, vybere vhodné pojištění a vysvětlí riziko předlužení.	úroková sazba a RPSN; pojištění, riziko předlužení.	
	12.7 Hospodářská politika státu a makroekonomie	objasní základní principy fungování systému příjmů a výdajů rozlišuje základní typy daní, uvede, na které činnosti se zdaňovací povinnost vztahuje vysvětlí, jakým způsobem se podává přiznání k dani z příjmu fyzických osob zjistí výši daní, sociálního a zdravotního pojištění, životního minima objasní funkci sociálních dávek popíše, jak zažádá o sociální dávku,na niž má nárok vyhledá informace o zaměstnání a rekvalifikaci v různých typech médií	hospodářská politika státu cíle a nástroje hospodářské politiky státu fiskální politika, druhy rozpočtu, státní dluh daňová soustava monetární politika sociální politika státu řešení problémů inflace a nezaměstnanosti makroekonomie způsoby měření ekonomické výkonnosti národohospodářské veličiny cykly ekonomické výkonnosti	

		na základě aktuálních mediálních informací posoudí vliv nejdůležitějších ekonomických ukazatelů (inflace, úroveň HDP, míra nezaměstnanosti) na změny v životní úrovni obyvatel ČR	(konjunktura, recese, krize)	
	12.8 Ekonomické subjekty a právní úprava podnikání	rozlišuje a porovnává jednotlivé formy podnikání, posoudí, která forma podnikání je v konkrétní situaci výhodná posoudí výhody a rizika podnikání v porovnání se zaměstnáním uvede, jak postupovat při zakládání podnikatelské činnosti a jak zažádat o živnostenské oprávnění vyjadřuje svůj názor na faktory ovlivňující úspěch výrobku na trhu analyzuje skrytý obsah reklamy	firmy a obchodní společnosti právní formy podnikání vznik a zánik společností, rizika podnikání typy obchodních společností, družstvo živnosti marketing, obchodní strategie reklama	
	12.9 Mezinárodní ekonomická integrace	na konkrétních příkladech vysvětlí efektivitu dělby práce a teorii absolutní a komparativní výhody rozlišuje strategii otevřených a uzavřených ekonomik,	mezinárodní ekonomická integrace potřeba ekonomické integrace, formy integrace mezinárodní obchod, obchodní a platební bilance nejvýznamnější integrační seskupení (EU, OECD, WTO, OPEC)	

		uvede příklady výhod a nevýhod mezinárodního obchodu	mezinárodní finanční instituce (IMF, WB)	
	12.10 Člověk ve sféře práce	uvede příklady profesní poptávky na českém i evropském trhu práce kriticky posoudí své předpoklady pro volbu dalšího studia a profesní orientace uvede význam práce z hlediska osobního a sociálního vysvětlí nutnost celoživotního vzdělávání popíše, jak si vytvořit vyvážený pracovní rozvrh s ohledem na své osobní vztahy vyhledá informace o možnostech studia a zaměstnání v zemích EU v různých typech médií DOPLNĚNO 2026 – vyhotoví základní dokumentaci pro přijímací řízení ke studiu nebo zaměstnání a vhodně se prezentuje při modelovém přijímacím pohovoru.	trh práce nabídka a poptávka po pracovních místech, profesní volba globalizace pracovního trhu, profesní mobilita, rekvalifikace, celoživotní vzdělávání práce jako seberealizace, hodnocení vlastních schopností, komunikace, asertivita plánování osobní práce, zaměstnání a mezilidské vztahy, zaměstnání a rodina přijímací pohovor a výběrové řízení studium v Evropě , informační, poradenské a zprostředkovatelské služby, pracovní trh v EU DOPLNĚNO 2026 – životopis, motivační dopis, žádost nebo přihláška; modelový přijímací pohovor.	
	12.11 Mezinárodní instituce a mezinárodní vztahy	orientuje se v mezinárodních institucích, uvede příklady jejich činností a posoudí význam	mezinárodní instituce OSN, Rada Evropy, NATO zajištění světové bezpečnosti opatření při ohrožení míru	D ZSV-politologie, stát a právo

		pro chod světového společenství zhodnotí význam zapojení ČR do mezinárodních institucí posoudí hodnoty globalizace uvede příklady globálních problémů lidstva objasní podstatu evropské integrace a její důvody rozlišuje funkce orgánů EU posoudí vliv členství ČR v EU na každodenní život občana , uvede příklady, jak uplatňovat práva v rámci EU posoudí význam integrace pro vývoj Evropy	lidská práva ve světě globální problémy lidstva evropská integrace – vznik a vývoj Evropská unie orgány EU členství ČR v Evropské unii	
	12.12 Neformální logika	analyzuje text provádí negaci jednoduchých a složených výroků ovládá pravidla správného způsobu usuzování uvážlivě a kriticky přistupuje k argumentům; rozpozná nekorektní a manipulativní argumentaci formálně a věcně správně argumentuje v dialogu a diskusi	neformální logika jazykové výrazy a jejich analýza výroky, pravdivostní hodnota výroku kvantifikované výroky úsudky - sylogismus, pravidla usuzování výroková, predikátová a normativní logika logická argumentace, druhy argumentace chyby v argumentaci analytické a kritické myšlení	
	12.13 Úvod do psychologie	využívá poznatky psychologie	úvod do psychologie	P5.1.

		v každodenním život usiluje o pozitivní změny ve svém život objasní jednotu tělesného i psychického zdraví charakterizuje psychické jevy, vše ilustruje na příkladech objasní pojmy prožívání, chování, jednání	význam a úloha psychologie v běžném životě vznik a vývoj psychologie jako vědy nejvýznamnější psychologické směry metody psychologického výzkumu obecná charakteristika lidské psychiky prožívání a chování, vědomí, podvědomí, bezvědomí biologická a sociální determinace psychiky vnímání, představivost a fantazie, myšlení a řeč, emoce a city	P5.2. P5.3. P5.4. P5.5
	12.14Psychologie osobnosti	orientuje se ve své osobnosti, dokáže reflektovat své schopnosti, potřeby, reakce a emoce charakterizuje jednotlivé fáze lidské ontogeneze objasní proces permanentního osobnostního rozvoje, autoedukace, sebereflexe porovná různé metody učení a jejich účinnost dovede předvídat jednání lidí	psychologie osobnosti pojem osobnost, teorie osobnosti vývoj osobnosti struktura osobnosti – schopnosti paměť a učení , inteligence, IQ, testy inteligence temperament, charakter, motivace, vůle typologie osobnosti	P1.1. P1.2. P1.4. P3.2.
	12.15 Psychohygiena	popíše vhodné způsoby, jak se vyrovnávat s frustrací a stresem	zátěžové situace a psychohygiena stres, frustrace, deprivace konfliktní situace, řešení konfliktů	P2.3.

		uplatňuje zásady duševní hygieny	duševní hygiena	
	12.16 Člověk ve společnosti - socializace	aplikuje získané poznatky sebepoznávání a poznávání druhých lidí uvede příklady vhodného a nevhodného prostředí pro zdravý vývoj osobnosti zvládá vhodné metody komunikace Citlivě řeší problémy v mezilidských vztazích	sociální psychologie sociální determinace psychiky proces socializace, sociální učení, sociální role sociální percepce, sociální komunikace	P1.3. P1.5. P3.3. P5.1. P5.2. P5.3. P5.4. P5.5
	12.17 Úvod do sociologie	Objasní důvody vzniku sociologie jako vědy Charakterizuje jednotlivé metody sociologického výzkumu Vyjadřuje svůj názor k jednotlivým přístupům vnímání společnosti	úvod do sociologie předmět sociologie, význam sociologie, metody sociologie vznik a vývoj sociologie jako vědy tradiční koncepce Durkheim, Marx, Weber (biologický, geografický, ekonomický determinismus) kulturní antropologie, typy společností meziválečná sociologie, sociologické teorie 2. pol. 20. století	P2.1. P2.4. P3.3. P4.2. P5.1. P5.2. P5.3. P5.4. P5.5
	12.18 Struktura společnosti	Zdůvodní význam přirozené nerovnosti Vyjmenuje příklady neopodstatněné nerovnosti Odmítá různé formy	sociální struktura a mobilita struktura společnosti, sociální status , sociální role problém sociální nerovnosti sociální askripce, sociální mobilita	P3.1.

		diskriminace	principy sociální stratifikace, třídy a vrstvy	
	12.19 Sociální útvary	Objasní význam skupiny v procesu socializace a úlohu skupinové sociální kontroly	sociální útvary agregáty, teorie davu klasifikace skupin, skupinové konflikty instituce, organizace	
	12.20 Sociálně patologické jevy	Zaujímá odmítavé postoje ke všem formám společensky patologického chování Popíše možné důsledky sociálních předsudků	sociální deviace a sociálně patologické jevy sociální normy a sociální kontrola pozitivní a negativní deviace způsoby sociálního jednání podle R. Mertona příklady sociálně patologických jevů (kriminalita, vandalismus, extremismus, rasismus, toxikománie ...)	P2.2.
8.	12.21 úvod do filozofie	žák pochopí význam filozofie a filozofických otázek v lidském život srovná shodné rysy a rozdíly mýtu, filozofie a náboženství rozliší hlavní filozofické směry a pojmy	předmět filozofie, vznik a vývoj filozofie vztah filozofie a konkrétních věd, mýtus, umění, náboženství základní směry ve vývoji filozofie	D – nejstarší dějiny, mytologie literatura Vv - umění
	12.22 dějiny filozofie	žák charakterizuje základní tendence a období vývoje filozofie dovede určit podstatné prvky filozofických názorů od antiky až do současnosti chápe souvislost vývoje	počátky filozofie v antickém Řecku, milétská škola - Herakleitos, Pythagoras, eleaté atomistická filozofie Sokrates, Platón, Aristoteles helénistická filozofie - stoicismus, skepticismus..	P1.1. P1.2. P1.3. P1.5. P2.2. P2.3. P2.4.

		filozofie s vývojem společnosti a lidského vědění umí klasifikovat filozofické názory podle základních prvků Je schopen číst a rozebrat ukázky z děl filozofů	římská filozofie - Seneca, Marcus Aurelius... středověká scholastická filozofie filozofie v období renesance - Montaigne, Erasmus Rotterdamský, M. Kusánský … novověká filozofie - empirismus a racionalismus, anglická a kontinentální filozofie - Bacon, Descartes, subjektivní anglická filozofie - Berkeley, Hume encyklopedisté, mechanistický materialismus německá filozofie 18. a 19.století - Kant,Hegel,Feuerbach iracionální filozofie 19.století - Schopenhauer, Nietzsche… vybrané filozofické směry 19. a 20.století - pozitivismus,novopozitivismus, pragmatismus, existencialismus,fenomenologie, postmodernismus... česká filozofie ve svém vývoji - Smetana, Rádl, Masaryk,Patočka, Fischer...	P2.5. P3.1. P3.2. P3.3. P4.2. D – vývoj společnosti od starověku po 20. století, historické souvislosti filozofie F– proměny chápání světa (hmota, vesmír) Ch – moderní objevy Bi – evoluční teorie, vznik moderní biologie Čj – literární a fil. díla Vv – umělecká díla na fil. témata
	12.23 základy etiky	žák rozliší pojmy morálka a etika pochopí základní pojmy etiky a etické hodnoty pro posuzování	etika, mravnost a morálka základní druhy etiky podle základního principu etické pojmy - svědomí, svoboda, dobro	P1.4. Čj religionistika psychologie a sociologie

		našeho chování srovná různé etické systémy	a zlo etika v dějinách filozofie	

5.13 Informatika

Časové, obsahové a organizační vymezení

ročník	1./5.	2./6.	3./7.	4./8.
hodinová dotace	2	2	0	0

Obecná charakteristika předmětu

Vyučovací předmět Informatika realizuje vzdělávací obsah vzdělávací oblasti Informatika podle RVP G a přispívá k rozvoji digitální kompetence žáků. Vzdělávání je zaměřeno na rozvoj informatického myšlení, porozumění principům digitálních technologií, práci s daty a informacemi, algoritmizaci a programování, informační systémy a bezpečné, kritické a tvořivé využívání digitálních technologií.

Třída se ve všech hodinách dělí na skupiny. Pro výuku jsou k dispozici odborné učebny vybavené digitální technikou. Na povinný předmět Informatika navazují volitelné semináře, v nichž si žáci mohou dále rozšiřovat znalosti a dovednosti zejména v oblasti programování, počítačové grafiky, webových technologií, databází a zpracování dat.

Ve výuce žáci získávají, zpracovávají, vyhodnocují a interpretují data a informace, vytvářejí a používají modely, navrhují algoritmická řešení problémů a vytvářejí a upravují programy. Seznamují se s principy fungování informačních systémů, počítačových sítí, hardwaru a softwaru a učí se řešit běžné problémy související s používáním digitálních technologií.

Součástí vzdělávání je rovněž bezpečné a etické používání digitálních technologií, ochrana dat a soukromí, respektování autorských práv, kritické hodnocení informačních zdrojů a posuzování přínosů a rizik digitálních technologií pro jednotlivce i společnost. Žáci využívají digitální technologie také při tvorbě dokumentů, prezentací, grafických a multimediálních výstupů a při řešení komplexnějších úloh a projektů. Získané znalosti a dovednosti uplatňují i v ostatních vyučovacích předmětech.

Výchovné a vzdělávací strategie

Učitel:

- vede žáky k vyhledávání, získávání, třídění, kritickému posuzování a zpracování dat a informací – kompetence k učení, kompetence digitální;
- vede žáky k navrhování postupů řešení problémů, algoritmizaci, programování, testování a vyhodnocování řešení – kompetence k řešení problémů, kompetence digitální;
- vytváří příležitosti k práci s digitálními zařízeními, aplikacemi, informačními systémy a sdílenými prostředími – kompetence digitální;
- vede žáky k tvorbě, úpravě a prezentaci digitálního obsahu a k volbě vhodných digitálních nástrojů podle účelu a charakteru úkolu – kompetence digitální, kompetence komunikativní;

- vede žáky k bezpečnému a etickému používání digitálních technologií, ochraně dat, soukromí a respektování autorských práv – kompetence digitální, kompetence občanská;
- podporuje spolupráci žáků při řešení úloh a projektů a vede je k prezentaci a obhajobě výsledků práce – kompetence komunikativní, kompetence sociální a personální, kompetence k řešení problémů;
- vede žáky k posuzování přínosů, rizik a dopadů digitálních technologií na jednotlivce, společnost a životní prostředí – kompetence digitální, kompetence občanská;
- podporuje samostatnost, tvořivost a dlouhodobou systematickou práci při řešení informatických problémů a projektů – kompetence k učení, kompetence k řešení problémů, kompetence k podnikavosti.

Ročník	Téma	Výstupy	Učivo	Mezipředmětové vztahy
		Žák		
1./5.	13.1 Data a informace	Vyhledává a ukládá data, rozlišuje data a informaci; posoudí důvěryhodnost zdroje a věrohodnost závěrů, odhalí zavádějící interpretaci; přiměřeně zdůvodní omezení závěrů z dat.	Data a informace; zdroje dat; interpretace dat a manipulace; kritické myšlení, kognitivní zkreslení.	M, ZSV
	13.2 Kódování, komprese a přenos dat	Popíše digitalizaci textu, obrazu, zvuku a videa; rozlišuje datové typy; porovná kódování a ztrátovou a bezeztrátovou kompresi; vysvětlí přenos a kontrolu dat.	Bity, bajty, binární zápis; kódování čísel a přesnost; kódování textu, obrazu, zvuku, videa; komprese; kontrolní součty.	M, F
	13.3 Základy hardwaru	Identifikuje komponenty a periferní zařízení, porovná jejich parametry a vhodnost pro zadaný úkol; rozpozná obvyklé problémy provozu a navrhne řešení.	Historie výpočetní techniky; typy zařízení; počítačové komponenty, periferie; výkon a ergonomie.	F, D, VZ
	13.4 Operační systémy	Rozlišuje operační systémy, zdůvodní jejich výběr, popíše základní funkce a řeší běžné uživatelské problémy.	Principy a funkce OS; různé operační systémy a jejich uživatelské vlastnosti.	
	13.5 Práce s dokumenty a daty	Vytváří a upravuje strukturované dokumenty, prezentace a tabulky; vhodně vizualizuje a interpretuje data; navrhuje účelnou organizaci souborů a vyhodnotí vhodnost nástroje.	Textové dokumenty, typografie, prezentace, tabulky, vzorce, řazení, filtrování, vizualizace a export dat.	ČJ, M
	13.6 Modelování	Formuluje problém, vytváří a porovnává modely a grafové reprezentace; uvede, kde model zjednodušuje realitu, hledá jeho chyby, upraví jej a použije k odhadu nebo simulaci.	Schéma, diagram, graf, pojmová a myšlenková mapa; vrcholy, hrany, vztahy, orientovaný graf, kritická cesta.	M, F
	13.7 Algoritmizace	Posoudí, zda postup splňuje vlastnosti algoritmu; rozloží úlohu na menší části; navrhne a zapíše algoritmus, porovná varianty řešení a odhadne jejich náročnost.	Algoritmus, vstup, výstup, podmínky, větvení, opakování; vývojové diagramy a formální zápis.	M
	13.8 Robotika	Navrhne a testuje program robotického či programovatelného zařízení; používá větvení, opakování a proměnné; interpretuje vstupy senzorů, ovládá výstupy a ladí program, dokumentuje řešení a posoudí jeho dopady.	Programovací konstrukce; programovatelná zařízení; senzory a akční členy; ladění, testování, dokumentace a týmový projekt.	F, M

Ročník	Téma	Výstupy	Učivo	Mezipředmětové vztahy
		Žák		
2./6.	13.9 Počítačová grafika a multimédia	Rozlišuje rastrovou a vektorovou grafiku; volí vhodný formát, kompresi a nástroj pro daný účel; vytváří a prezentuje multimediální výstupy s ohledem na licence a etiku.	Grafika, obrazové formáty, rastrový a vektorový editor, multimédia; autorské právo a licence.	VV, ČJ, ZSV
	13.10 Základy programování	Zadání úlohy rozloží na části a navrhne přehledný program; používá datové typy, proměnné, podmínky včetně složených, cykly, seznamy a funkce s parametry a návratovou hodnotou; testuje, ladí, dokumentuje a optimalizuje program.	Programovací jazyk; vstup/výstup; větvení, cykly, seznamy, podprogramy; syntaktické, běhové a logické chyby; testování; etika programátora.	M
	13.11 Informační systémy	Analyzuje uživatelské role, datové vazby a informační toky; definuje požadavky, navrhne strukturu propojených databázových tabulek a uživatelské rozhraní; používá řazení, filtrování a databázový dotaz; řešení otestuje a vylepší.	IS veřejné správy; hromadná data, big data; tabulky, databáze, relace, primární a cizí klíče; databázové dotazy, návrh a testování IS.	M, ZSV
	13.12 Počítačové sítě	Porovná typy propojení počítačů, vysvětlí komunikaci v síti a paketový přenos; popíše funkci LAN, internetu, webu, cloudu a firewallu; rozpozná potíže s připojením.	Lokální a bezdrátové sítě; internet, adresace, pakety; princip webu a cloudových služeb; firewall, zabezpečený přenos a internet věcí.	F
	13.13 Počítačová bezpečnost	Vyhodnotí rizika a zabezpečí zařízení, účty i data; vysvětlí význam aktualizací, záloh a vícefaktorového ověření; analyzuje digitální identitu, stopu a algoritmy sociálních sítí; vysvětlí základní principy a rizika využití AI.	Útoky a sociální inženýrství; hesla, aktualizace, MFA, zálohování; digitální identita, metadata, cookies, digitální stopa; sociální sítě; princip strojového učení a limity AI.	ZSV, M

5.14 Estetická výchova - výtvarná

Časové, obsahové a organizační vymezení

ročník	1.	2.	3.	4.
hodinová dotace	2	2	0	0

Obecná charakteristika předmětu

Realizuje obsah vzdělávacího oboru Výtvarný obor RVP G.
Realizují se tematické okruhy průřezových témat Osobnostní a sociální výchova RVP GV, Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech RVP G, Multikulturní výchova RVP G, Enviromentální výchova RVP G a Mediální výchova RVP G.
Žáci volí Výtvarnou výchovu nebo Hudební výchovu.
Pro výuku je k dispozici odborná učebna výtvarné výchovy.
Předmět Výtvarná výchova má velký význam pro formování estetického a pocitového vnímání žáků v kontextu s ostatními, převážně naukově orientovanými předměty, pro rozvoj jejich kreativního přístupu nejen ve výtvarné tvorbě. V průběhu výuky se žáci seznámí se základními výtvarnými technikami, důraz je kladen na vlastní výtvarnou tvořivost. Důležitou složkou je přehled nejvýznamnějších výtvarných směrů, autorů a děl.
Žák je veden k tomu, aby zejména chápal význam emotivních a pocitových prožitků pro život, podílel se na utváření příjemného prostředí ve škole. Chápal, že práce jedince ovlivní výsledek práce celé skupiny. Na základě poznání duchovních a kulturních hodnot současných i minulých utvářel nepředpojaté postoje k různým kulturám a společenstvím, chápal význam výtvarného díla a výtvarného umění v historickém kontextu.

Výchovné a vzdělávací strategie

Učitel klade důraz zejména na individuální přístup k žákům a na rozvoj jejich vlastních schopností – kompetence komunikativní, kompetence sociální a personální.
Učitel organizuje návštěvy výstav podle aktuálních možností, formuje tak postoje žáků k emotivním a pocitovým prožitkům, rozvíjí tak jejich kulturní rozhled – kompetence komunikativní, kompetence sociální a personální.
Učitel organizuje žákům práci formou větších společných projektů, rozvíjí tak jejich schopnosti týmové spolupráce a zodpovědnost jedince za společné dílo – kompetence sociální a personální, kompetence občanské, kompetence pracovní.
Učitel zadává žákům referáty k samostatnému či skupinovému zpracování a prezentaci – kompetence k učení, kompetence komunikativní.

Ročník	Téma	Výstupy	Učivo	Mezipředmětové vztahy
1./5.	14.1.	žák		
		Navazuje svými poznatky a dovednostmi na ZŠ, uvědomuje si více výtvarnost projevu	Od bodu k ploše, prostoru, objemu, akční kresba, malba	
		Užívá vizuálně obsažná vyjádření k zaznamenávání svých představ	Od fantazijní kresby k volnému námětu – kompozice, barevná harmonie	P1.3. P4.1 P4.2 BI, Z, ZSV
		Dovede analyzovat vztahy na konkrétních předmětech a mezi objekty a výtvarně je zaznamenat	Studijní kresby přírodnin, zátiší – kresba, grafika	BI
		Samostatně experimentuje s různými obraznými prostředky – využívá prostředky současného výtvarného umění	Při vlastní tvorbě využívá různé materiály a prostředky inspirované současným uměním	HV, D
		Od studijní kresby postupuje k návrhu kompozice a realizaci námětu	Uspořádání prvků v ploše, prostoru, vytváření obsahu, barva jako výrazový prostředek	D
		Využívá vědomě základy perspektivy pro vyjádření objemu, prostoru – části k celku	Architektonické detaily, celky, prostorové náměty, fantaskní prostory, architektura	P5.2 D
		Na základě dovedností a představivosti vytváří prostorové práce z dostupných materiálů, možnost kolektivní práce	Tématy rozvíjet prostorové cítění, řemeslnou zručnost a dovednosti	P1.5. D
		Dokáže analyzovat strukturu, formu, kompozici uměleckého díla a volně interpretovat	Volná interpretace výtvarného díla (celku, části, detailu)	D, ZSV

		umělecké dílo vlastními výtvarnými prostředky		
		Učí se analyzovat výtvarné dílo, chápat souvislosti mezi uměním a společností, poznávat vztah mezi realitou – umělcem – tvorbou – uměleckým dílem	Besedy o umění, diskuse nad výtvarnými díly, návštěvy výstav, exkurze, vytvářet systém poznatků z výtvarné kultury – od pravěku k renesanci	P3.3 P5.4 P5.5 JČ, D, Z
2./6.	14.2.	Pracuje samostatněji i ve výběru témat a projektu, výrazových prostředků, technik, zpracovává referáty o uměleckých slozích, proudech, autorech	Vytváření projektů a širších témat – klást důraz na tvořivost, individuálnost a výraznost projevu	P1.1 D, JČ, HV
		Při vlastní tvorbě uplatňuje osobní prožitky, dovednosti, znalosti, chápe obsahovost svých výtvarných prací	Uplatnění vlastního názoru při tvorbě – syntéza výrazových prostředků – linie, objem, světlo, barva	P1.3 D, JČ
		Všímá si vztahů mezi lidmi, jejich společenského poslání, tužeb a snah a dokáže tyto poznatky hledat ve výtvarném projevu	Svět člověka – vnější i vnitřní svět. Od realismu k abstrakci.	P2.4 ZSV, D, JČ
		Rozvíjí rotorovu představivost i technické dovednosti, fantazii, tvarovou paměť	Kresba architektury, různé druhy perspektivy, fantastické prostory, kresba podle skutečnosti i fota či grafik	P4.1 P4.2 P4.3 P5.2 P5.4 D
		Uvědomuje si, že příroda je základním zdrojem umění – od realismu k abstrakci,	Využívá struktury materiálů, začlenění detailů do celku, zážitky z krajiny	

		poznává struktury přírodnin a chápe společné a odlišné		
		Prohlubuje své poznatky z oblasti výtvarné kultury, teorie umění, anatomie pro výtvarníky, prostorového zobrazování (perspektivy).	Z dějin výtvarné kultury prohloubit znalosti – od baroka k modernímu umění. Formy – Ukázky výtvarných děl při aktivní výtvarné výchově, exkurze, návštěvy galerie, výstav, referáty .	P4.3 P5.4 P5.5
	14.3. Výtvarné umění přelomu 19. a 20. století, umění 20. století, současné výtvarné proudy a tendence	učí se analyzovat výtvarné dílo, chápat souvislosti mezi uměním a společností, poznávat vztah mezi realitou – umělcem – tvorbou – uměleckým dílem	diskuze nad výtvarnými díly, návštěvy výstav	P1.3. D, ZSV, HV, Č
		v konkrétních případech vizuálně obrazných vyjádření umělecké tvorby identifikuje pro ně charakteristické prostředky	analýza uměleckých děl, hledání charakteristických prostředků, barev, tvarů, symboliky, kompozice, materiálu	D, HV
		dokáže analyzovat strukturu, formu, kompozici uměleckého díla a volně interpretovat umělecké dílo vlastními výtvarnými prostředky	volná interpretace výtvarného díla, celku i jednotlivých částí	ZSV, Č
		porovnává různé znakové systémy, psaného jazyka, hudby, dramatického umění, výtvarných	ukázky literární, filmové a výtvarné tvorby, jejich vzájemné prolínání a ovlivňování	P5.2 P5.3 HV,

		děl, uvědomuje si jejich prolínání a vzájemné ovlivňování práce s textem, výtvarný záznam hudby, umění akce		D, ZSV, Č
		zpracovává referáty o uměleckých slozích, proudech, tendencích, autorech prohlubuje své poznatky z oblasti výtvarné kultury, teorie umění, vytváří si individuální názor na výtvarné dění, na vývoj umění až po současné trendy výtvarné scény	rozšiřuje své znalosti z dějin výtvarné kultury, volně interpretuje výtvarné dílo, zpracování referátů, návštěva galerií, výstav, sledování vzdělávacích filmů	P5.4 P5.5 D, ZSV, HV, Č

5.15 Estetická výchova - hudební

Časové, obsahové a organizační vymezení

ročník	1./5.	2./6.	3./7.	4./8.
hodinová dotace	2	2	0	0

Obecná charakteristika předmětu

Realizuje obsah vzdělávacího oboru Hudební obor RVP G.
Realizují se tématické okruhy průřezového tématu Osobnostní a sociální výchova RVP GV, Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech RVP GV, Mediální výchova RVP G
Žáci volí Hudební výchovu nebo Výtvarnou výchovu.
Pro výuku je k dispozici odborná učebna vybavená hudebními nástroji, Orfovým instrumentářem a audio-vizuální technikou. Předmět Hudební výchova má velký význam pro formování estetického a pocitového vnímání žáků v kontextu s ostatními, převážně naukově orientovanými předměty. V průběhu výuky se žáci seznámí se základními hudebními styly, žánry a formami, s kategoriemi hudebních nástrojů i s moderními prostředky pro editaci a zpracování hudby. Důležitou složkou je přehled nejvýznamnějších hudebních skladatelů a děl.
Žák je veden k tomu, aby zejména chápal význam emotivních a pocitových prožitků pro život, v rámci svých možností interpretoval a produkoval hudbu, našel v hudbě prostředek relaxace i duševního obohacení, chápal, že práce jedince ovlivní výsledek práce celé skupiny, si na základě poznání duchovních a kulturních hodnot současných i minulých utvářel nepředpojaté postoje k různým kulturám a společenstvím, chápal význam hudby v historickém kontextu.

Výchovné a vzdělávací strategie

Učitel klade důraz zejména na individuální přístup k žákům a na rozvoj jejich vlastních schopností – kompetence komunikativní, kompetence sociální a personální. Učitel organizuje žákům práci formou větších společných projektů, rozvíjí tak jejich schopnosti týmové spolupráce a zodpovědnost jedince za společné dílo – kompetence sociální a personální, kompetence občanské, kompetence pracovní.
Učitel organizuje návštěvy výstav, koncertů a divadelních představení podle aktuálních možností, formuje tak postoje žáků k emotivním a pocitovým prožitkům a formuje jejich vztah k hudbě, rozvíjí tak jejich kulturní rozhled – kompetence komunikativní, kompetence sociální a personální. Učitel zadává žákům referáty k samostatnému či skupinovému zpracování a prezentaci kompetence k učení, kompetence komunikativní.

Ročník	Téma	Výstupy	Učivo	Mezipředmětové vztahy
5.-6.	15. 1 Umělecká tvorba a komunikace	vědomě uplatňuje tvořivost při vlastních aktivitách, objasní její význam v procesu umělecké tvorby i v životě i jako základního faktoru rozvoje své osobnosti vysvětlí umělecký znakový systém jako systém vnitřně diferencovaný a rozpozná v něm umělecké znaky od objevných až po konvenční na příkladech vysvětlí roli uměleckého znaku jako neukončenou, nedefinitivní ve svém významu; vysvětlí vztah mezi subjektivním obsahem znaku a významem získaným v komunikaci objasní význam osobně založených podnětů na vznik estetického prožitku; popíše vlastní zkušenosti i zkušenosti s uměním, které s jeho vznikem souvisejí vysvětlí, jaké předpoklady jsou zapotřebí k recepci uměleckého díla a zejména k porozumění uměleckým dílům současnosti objasní podstatné rysy magického, mýtického, univerzalistického, modernistického přístupu k uměleckému procesu, rozpozná je v současném umění a na příkladech vysvětlí posun v jejich obsahu objasní podstatné rysy aktuálního (pluralitního, postmodernistického) přístupu k uměleckému procesu a na základě toho vysvětlí proces vzniku „obecného vkusu“ a „estetických norem“ vystihne nejpodstatnější rysy dnešních proměn a	umělecký proces a jeho vývoj umělecký proces a realitachápání uměleckého procesu znakové systémy jednotlivých druhů umění historické proměny pojetí uměleckého procesu prezentace uměleckého díla role subjektu v uměleckém procesu smyslové vnímání a jeho rozvoj interpretace a recepce uměleckého díla tvořivá osobnost v roli tvůrce, interpreta, recipienta úloha komunikace v uměleckém procesu umění ve společnosti role umělce proces tvorby nových, sociálně dosud nezakotvených znaků publikum a jeho role	P1

		na příkladech uvede jejich vliv na proměnu komunikace v uměleckém procesu	nové technologie a jejich vliv na umělecký proces subjektivní chápání uměleckých hodnot a hodnoty společensky uznávané	
5.	15. 2 Vokální činnosti	uplatňuje zásady hlasové hygieny v běžném životě využívá svého individuálního pěveckého potenciálu při zpěvu, při mluvním projevu vede svůj hlas zněle a přirozeně, správně artikuluje zpívá jednohlasé písně, kánony, lidový dvojhlas, trojhlas (na základě hudebních schopností a dovedností, a rozložení hlasů ve třídě) reprodukuje zpívaný (hraný) vzor na základě svých individuálních schopností a dovedností dotváří hudební melodie, nebo vytváří vlastní, provádí jednoduché hudební improvizace na zákl. svých individ. schopností a dovedností vytváří tonální představu dur, moll, ale i intervalovou 1 – 8 rytmizuje jednoduché texty tvoří vlastní rytmické modely, které zhudebňuje používá rytmické nástroje Orffova instrumentáře k doprovodné hře	hlasová výchova správné dýchání hlasová hygiena rozezpívání správné tvoření tónů artikulace hlavový tón zpěv jednohlasé písně lidové a umělé kánony lidové a umělé úpravy lidových i umělých písní, trojhlas intonace zpěv hudebních motivů imitace intonační výcvik zhudebnění přísloví, pořekadel vlastního textu vytvoření vlastních drobných skladeb intervaly opěrné písně	Bi – Biologie člověka JC – zvuková stránka jazyka, správná výslovnost

			základ harmonie (T, D, S) rytmický výcvik hra na tělo Orffův instrumentář rytmizace textů a písní rytmickými nástroji	
	15. 3 Instrumentální činnosti	užívá i některých melodických nástrojů při individuálních i společných hudebních aktivitách přiměřeně svým hudebním schopnostem a dovednostem orientuje se v notovém zápise jednoduchých, příp. i složitějších vokálních, instrumentálních i vokálně-instrumentálních skladeb	hra na hudební nástroje tvorba instrumentálních doprovodů jednoduchá aranžmá nauka o hudebních nástrojích partitura vývoj notace	
	15. 4 Hudebně pohybové činnosti	reaguje na hudbu pohybem a ztvárňuje ji úměrně svým hudebním schopnostem a pohybovým dispozicím	tanec pohyb na hudbu dobové tance lidové a umělé tance reprodukce pohybů	Tv
	15. 5 Interpretace hudby	vyděluje podstatné hudební znaky z proudu znějící hudby, rozpoznává hudebně výrazové prostředky užité ve skladbě, uvědomuje si hudební formu díla a k dílu přistupuje jako k logicky utvářenému celku	hudební myšlení v období rytmicko-monomelodickém (starověk) polymelodickém (středověk – renesance) melodicko-harmonickém (baroko)	P2.4 JC- retorika

	15.6 Hudební skladatel a interpret	popíše a na příkladech ukáže důležité znaky tvorby a interpretace hudebního díla, vysvětlí, v čem tkví originální a nezaměnitelný přínos skladatele a interpreta	tvůrce hudby a interpret tvůrce a interpret jako jedna osoba, řecké hudební umění, raný středověk, skladatelé ars antiqua a ars nova a jejich služba idejím, nizozemští skladatelé a přísná imitace, Palestrina, Lasso; čeští skladatelé – Vodňanský, Kryštof Harant, Adam Michna, B. M. Černohorský; dále pak např. Bach, Mozart	
	15.7 Vznik a vývoj hudby	orientuje se ve vývoji hudebního umění; uvědomuje si rozdílnost hudebního myšlení v jednotlivých etapách, rozlišuje hudební slohy podle charakteristických hudebních znaků. na základě historických, společenských a kulturních kontextů, popíše podmínky a okolnosti vzniku hudebního díla	periodizace hudebního vývoje hudba vokální a instrumentální hudební formy charakteristické znaky slohů hledisko historické a kulturní hudba česká a světová pravěk starověk	P2.4 JC – literatura nejstaršího období baroko D – strověk, renesance baroko Vv - dějiny výtvarné kultury

			ars antiqua ars nova renesance a humanismus baroko	
	15. 8 Hudební styly a žánry	odliší hudbu podle jejího stylového zařazení, významu a funkce, rozpozná vhodnost či nevhodnost využití určité hudby v konkrétních situacích	hudební žánry muzikál šanson šantán kabaret revue jazz, swing trampská píseň	JC – literatura 20. stol.
	15. 9 Umělecká hodnota díla	interpretuje a kriticky hodnotí hudbu na základě vědomostí a individuálních hudebních schopností; vytváří vlastní soudy a preference o znějící hudbě, které dokáže v diskusi obhájit	estetická a umělecká hodnota hudebního díla komplexní popis a interpretace hudebního díla, zařazení díla do historického a sociálního kontextu, vlastní reflexe hudebních děl	
	15. 10 Světová populární hudba	přistupuje k hudebnímu dílu jako k autorově reflexi vnějšího i vnitřního světa vyjadřované pomocí hudby (hudebních znaků), jako k možnému poselství; na základě svých schopností, znalostí i získaných zkušeností toto poselství dešifruje a interpretuje uvědomuje si rozdílnost přístupu jednotlivých lidí k	populární hudba jazz- konce 19. stol. 20. léta 30. léta – swing 40. léta – blues, country western, zpěvácké hvězdy	P5.4 P5.5 JC- literatura 20. stol.

		hudbě a hudební tvorbě, vnímá hudbu jako způsob prezentace vlastních idejí a názorů i idejí, pocitů a názorů ostatních lidí a na základě toho je schopen se s hudbou ztotožnit či ji odmítnout	50. léta – rokenrol hudba jako kulturní statek a jako zboží hudební průmysl hudba a její využití v běžném životě	
6.	15. 11 Vokální činnosti	uplatňuje zásady hlasové hygieny v běžném životě uplatňuje zásady sluchové hygieny v běžném životě využívá svého individuálního pěveckého potenciálu při zpěvu, při mluvním projevu vede svůj hlas zněle a přirozeně, správně artikuluje zpívá jednohlasé písně, kánony, lidový dvojhlas, trojhlas, čtyřhlas (na základě hudebních schopností a dovedností, a rozložení hlasů ve třídě) dotváří hudební melodie, nebo vytváří vlastní, provádí jednoduché hudební improvizace na zákl. svých individ. schopností a dovedností zpívá z not v rozsahu 1 – 5 v daných toninách vytváří vlastní rytmické modely, které zhudebňuje a podkládá textem	akustika hlasové ústrojí sluchové ústrojí tvorba tónu vyrovnávání vokálů hlasové rejstříky hlavový tón zpěv jednohlasé písně lidové a umělé kánony lidové a umělé úpravy lidových i umělých písní, trojhlas, čtyřhlas individuální tvorba melodie rytmizuje, podkládá textem a zapisuje do not intervaly opěrné písně harmonické cítění rytmický výcvik hra na tělo Orffův instrumentář vytváření drobných	Bi- biologie člověka JC – zvuková stránka jazyka, správná výslovnost Tv- správné dýchání, relaxace F- mechanické kmitání a vlnění

			rytmických etud, jejich rytmický zápis	
	15. 12 Instrumentální činnosti	využívá jednoduché, příp. složitější hudební nástroje (např. elektronické) při individuálních či společných hudebních aktivitách orientuje se v notovém zápise jednoduchých, příp. i složitějších vokálních, instrumentálních i vokálně-instrumentálních skladeb; na základě svých individ. hudebních schopností tyto skladby realizuje (účastní se jako vokalista nebo instrumentalista)	hra na hudební nástroje tvorba instrumentálních doprovodů jednoduchá aranžmá improvizace, stylizace partitura nástroje symfonického orchestru orientace v notovém zápise moderní hudební nástroje	
	15. 13 Hudebně pohyb. činnosti	pohyb ve spojení s hudbou využívá k vyjádření vlastních představ a pocitů	taneční hudba techno, disco, hip hop, reggae, house, break, trance, rap	
	15. 14 Interpretace hudby	vyděluje podstatné hudební znaky z proudu znějící hudby, rozpoznává hudebně výrazové prostředky užité ve skladbě, uvědomuje si hudební formu díla a k dílu přistupuje jako k logicky utvářenému celku	hudební myšlení v období melodicko-harmonickém (klasicismus, romantismus, impresionismus) sonické období (hudba 20. stol.)	P2.4

			(rytmus, melodie, výrazové prostředky, hudební formy)	
	15. 15 Hudební skladatel a interpret	popíše a na příkladech ukáže důležité znaky tvorby a interpretace hudebního díla, vysvětlí, v čem tkví originální a nezaměnitelný přínos skladatele a interpreta	tvůrce hudby a interpret tvůrce a interpret jako jedna osoba Divadla malých forem Britský rock – Beatles Folk music – Bob Dylan Folkrock – Simon & Garfunkel Underground – Frank Zappa Big Beat u nás – Miki Volek, Olympic, Matadors, Petr Novák	JC- literatura 2. pol. 20. stol.
	15. 16 Dějiny hudby	orientuje se ve vývoji hudebního umění; uvědomuje si rozdílnost hudebního myšlení v jednotlivých etapách, rozlišuje hudební slohy podle charakteristických hudebních znaků, na základě historických, společenských a kulturních kontextů, popíše podmínky a okolnosti vzniku hudebního díla	periodizace hudebního vývoje hudba vokální a instrumentální hudební formy charakteristické znaky slohů hledisko historické a kulturní hudba česká a světová baroko	P2.4 D – klasicismus, romantismus JC – klasicismus Vv- dějiny výtvarné kultury

			rokoko klasicismus romantismus – impresionismus Další směry 20. století	
	15. 17 Styly, význam a funkce hudby	odliší hudbu podle jejího stylového zařazení, významu a funkce, rozpozná vhodnost či nevhodnost využití určité hudby v konkrétních situacích	hudební styly a žánry, funkce hudby hudba a její využití v běžném životě hudba jako kulturní statek a jako zboží hudební průmysl hudba vážná a populární – převádění stylů, úpravy, transkripce ve 20. století (u nás např. Jiří Stivín, Tomáš Víšek, Jiří Hlaváč, Michael Kocáb, ve světě např. Sting)	
	15. 18 Umělecká hodnota díla	interpretuje a kriticky hodnotí hudbu na základě vědomostí a individuálních hudebních schopností; vytváří vlastní soudy a preference o znějící hudbě, které dokáže v diskusi obhájit	estetická a umělecká hodnota hudebního díla ve 20. stol. pojem kýč hudba jako zboží pojem komerce hudba na objednávku kvalita uměleckého díla	ZSV – komerce, právo

	15. 19 Hudba 20. století	přistupuje k hudebnímu dílu jako k autorově reflexi vnějšího i vnitřního světa vyjadřované pomocí hudby (hudebních znaků), jako k možnému poselství; na základě svých schopností, znalostí i získaných zkušeností toto poselství dešifruje a interpretuje uvědomuje si roli hudebního průmyslu v současném světě; popíše možnosti využití hudby uvědomuje si rozdílnost přístupu jednotlivých lidí k hudbě a hudební tvorbě, vnímá hudbu jako způsob prezentace vlastních idejí a názorů i idejí, pocitů a názorů ostatních lidí a na základě toho je schopen se s hudbou ztotožnit či ji odmítnout upozorní na ty znaky hudební tvorby, které s sebou nesou netoleranci, rasismus a xenofobii, a dokáže se od takové hudby distancovat	bludiště stylů ve 20. století volná atonalita dodekafonie a serialismus modální hudba neoklasicismus neofolklorismus témbrová hudba elektroakustická a elektronická hudba a mikrointervaly A. Háby minimalismus stylové syntézy, fúze a „nezařaditelní“ využití hudby muzikály festivaly divadla nahrávací studia, CD, DVD masová média, reklama, znělka moderní populární hudba 70. a 80. let u nás i ve světě hard rock heavy metal art rock pompézní rock pop rock	P5.4 P5.5 Vv- dějiny výtvarné kultury JC- literatura 20. stol.

			disco punk a nová vlna nový romantismus a neorock střední proud např. R. Wagner – Židovstvo v hudbě protestsongy neonacistické metalové kapely	

5.16 Tělesná výchova

Časové, obsahové a organizační vymezení

ročník	5.	6.	7.	8.
hodinová dotace	2	2	2	2

Obecná charakteristika předmětu

Předmět realizuje vzdělávací obsah oboru Tělesná výchova RVP G a podporuje rozvoj pohybových dovedností, zdravotně orientované zdatnosti a odpovědného vztahu žáků ke zdraví. Součástí předmětu je rovněž část vzdělávacího obsahu oboru Výchova ke zdraví, zejména v oblasti podpory zdraví, prevence rizik, první pomoci a bezpečného jednání.
V návaznosti na učivo a výstupy rozvíjí také témata bezpečného chování, prevence úrazů, první pomoci, regenerace a péče o zdraví. Návaznost na průřezová témata je doložena v příslušných tabulkách ŠVP.
Výuka využívá dostupná sportoviště a další podmínky školy v souladu s požadavky na bezpečnost a ochranu zdraví.
Žáci se seznamují s pohybovými činnostmi a zásadami jejich správného provádění, rozvíjejí spolupráci, pravidla fair play i dovednost samostatně organizovat pohybový režim. Obsah předmětu tvoří zejména činnosti ovlivňující zdraví, pohybové dovednosti a činnosti podporující pohybové učení.
Žák je veden zejména k tomu, aby:

- usiloval o zdravý životní styl a přiměřenou pravidelnou pohybovou aktivitu,
- respektoval pravidla bezpečnosti, chránil zdraví své i ostatních a dokázal poskytnout odpovídající první pomoc,
- rozvíjel pohybové schopnosti a dovednosti podle svých individuálních předpokladů,
- spolupracoval při pohybových činnostech, dodržoval pravidla a zásady fair play,
- dokázal posuzovat vlastní pohybové výkony, pečovat o regeneraci a předcházet jednostranné zátěži,
- uplatňoval poznatky o zdraví, pohybu a bezpečnosti v běžném životě.

Výchovné a vzdělávací strategie

Učitel přizpůsobuje výuku individuálním pohybovým předpokladům žáků a vede je k soustavnému rozvoji pohybových schopností a dovedností – kompetence k učení, kompetence k řešení problémů. Učitel vytváří podmínky pro bezpečné provádění pohybových činností, učí žáky předcházet rizikům a poskytovat pomoc v situacích ohrožujících zdraví – kompetence občanské, kompetence k řešení problémů. Učitel podporuje týmovou spolupráci, respektování pravidel, principy fair play a ohleduplnost k individuálním rozdílům – kompetence sociální a personální, kompetence komunikativní.

Učitel poskytuje žákům zpětnou vazbu k pohybovým výkonům a podporuje jejich samostatnost při plánování pohybových aktivit a zdravého životního stylu – kompetence k učení, kompetence občanské.

Ročník	Téma	Výstupy	Učivo	Mezipředmětové vztahy
5. – 8.	16.1 Činnosti ovlivňující zdraví	usiluje o optimální rozvoj pohybových schopností usiluje o pozitivní změny ve svém životě související s vlastním zdravím a zdravím druhých ověří jednoduchými testy úroveň zdravotně orientované zdatnosti a svalové nerovnováhy použije vyrovnávací cvičení zaměřené na kompenzaci jednostranného zatížení, na prevenci a korekci svalové nerovnováhy upraví pro vlastní potřebu a vhodně použije konkrétní kondiční programy využívá vhodné soubory cvičení pro tělesnou a duševní relaxaci, v zátěžových situacích uplatňuje osvojené způsoby regenerace připraví organismus na pohybovou činnost s ohledem na následné převažující pohybové zatížení organizuje svůj pohybový režim a využívá v souladu s pohybovými předpoklady, zájmy a zdravotními potřebami vhodné a dostupné pohybové aktivity uplatňuje účelné a bezpečné chování i v neznámém prostředí poskytne první pomoc při sportovních či jiných úrazech i v nestandardních podmínkách projevuje odolnost vůči výzvám k sebepoškozujícímu chování a rizikovému	význam pohybu pro zdraví tělesná výchova a sport dívek a chlapců, věkové kategorie rekreační a výkonnostní sport zdravotně orientovaná zdatnost, její složky, kondiční programy význam kondičního cvičení zdravotní význam správného držení těla, testy individuální pohybový režim motivační cvičení relaxační cvičení posilovací cvičení cviky vhodné a nevhodné k rozcvičení únava, zátěž, regenerace, dechová cvičení rozcvičení – základní typy organismus a pohybová zátěž organizace a bezpečnost způsoby kontroly účinnosti sport. zatížení závažná poranění a život ohrožující stavy, improvizovaná I. pomoc v podmínkách sport. činností Péče o sebe sama	P1.1 P1.2 P1.3 P1.4 P1.5 Bi- Stavba a funkce opěrné a pohybové soustavy Hv- rytmický výcvik ZSV- sociální normy a sociální kontrola

		životnímu stylu DOPLNĚNO 2026 – na modelových situacích volí bezpečný postup při život ohrožujícím stavu a při mimořádné události; předvede přivolání odborné pomoci a základní úkony první pomoci, rozliší zásady jednání při hromadném postižení osob.	předcházení zátěžovým situacím, stresům zvládání zátěžových situací relaxace celková péče o zdraví DOPLNĚNO 2026 – nácvik přivolání pomoci a první pomoci; bezvědomí, resuscitace, krvácení; varovné signály, evakuace a chování při živelních pohromách či úniku nebezpečné látky; zásady pomoci při hromadném zasažení.	
5. – 8.	16.2 Pohybové dovednosti	provádí osvojované pohybové dovednosti na úrovni individuálních předpokladů zvládá základní postupy rozvoje osvojovaných pohybových dovedností a usiluje o své pohybové sebezdokonalování posoudí kvalitu pohybové činnosti, označí zjevné příčiny nedostatků a uplatní konkrétní osvojované postupy vedoucí k potřebné změně respektuje věkové, pohlavní, výkonnostní a jiné pohybové rozdíly a přizpůsobí svou pohybovou činnost dané skladbě sportujících	pohybové hry přípravná, kondiční, koordinační, tvořivá a estetická cvičení pohybové dovednosti a pohybový výkon nástupové tvary, přesuny pohybové dovednosti zaměřené na rychlostní, silové, vytrvalostní a pohybové předpoklady způsoby kontroly účinnosti cvičení pohybové odlišnosti a handicapy věkové, pohlavní, výkonnostní kondiční a estetické formy cvičení s hudbou aerobik cvičení se švihadlem tvorba sestav, složitější krokové	

			vazby s pohybem rukou gymnastika organizace a bezpečnost, vhodná výstroj, hygiena technika + dopomoc názvosloví, kultivace pohybu akrobacie kotouly, modifikace, vazby stoje, vazby přemet stranou s oddáleným dohmatem rovnovážné polohy a postoje kladina náskoky, seskoky chůze,poskoky rovnovážné stoje s pohybem paží hrazda náskok do vzporu, zákmihem seskok sešin výmyk odrazem jednonož nebo obounož podmet přeskoky skoky na malé trampolíně šplh na laně a na tyči kruhy dosažné, doskočné svis stojmo › vznesmo, vzad a zpět v hupu › při záhupu seskok	

			atletika rychlostní a vytrvalostní běh štafetový běh vrh koulí skok vysoký úpoly fair play chování přiměřenost sebeobrany přetahy, přetlaky, úchopy, pádová technika základy sebeobran právní aspekt sportovní hry basketbal, florbal, fotbal, volejbal, frisbee herní činnosti jednotlivce herní kombinace-základy průpravné hry hra se zjednodušenými pravidly hry bez zjednodušených pravidel kondiční trénink pravidla ostatní ringo, fresbee, badminton, stolní tenis	
5.	lyžování	běžecké sjezdové snowboarding jízda na vleku bezpečnost pohybu v zimním horském prostředí zásady první pomoci při závažných a život ohrožujících poraněních s důrazem na zimní		

		sporty		
6.	plavání	prověrka plavecké zdatnosti ukázka záchrany tonoucího první pomoc		
7.	16.3 Turistika a pobyt v přírodě - letní sportovní kurz	cykloturistika vodní turistika lanové aktivity, plavání, sportovní hry tradiční a netradiční sporty u moře zásady první pomoci při závažných a život ohrožujících poraněních s důrazem na letní sporty		
5. - 8.	16.4 Činnosti podporující pohybové učení	užívá s porozuměním názvosloví, gesta, signály, značky na úrovni cvičence vedoucího pohybových činností a organizátora soutěží volí a používá pro osvojené pohybové činnosti vhodnou výstroj a výzbroj, správně ji ošetřuje připraví třídní nebo školní turnaj, soutěž, podílí se na realizaci respektuje pravidla osvojovaných sportů, rozhoduje, spolurozhoduje utkání soutěže respektuje práva a povinnosti vyplývající z různých sportovních rolí, jedná na úrovni dané role, spolupracuje ve prospěch družstva sleduje podle pokynů pohybové výchovy sportovní výsledky, činnosti související s	komunikace v TV názvosloví, grafická značení gesta, signály a vzájemná komunikace, nástupové tvary sportovní výzbroj a výstroj účelnost, funkčnost bezpečnostní prvky finanční dostupnost a kvalita příprava a úklid nářadí, základní údržba cvičiště organizace sportovních akcí a pohybových činností	

		pohybem a zdravím, zpracuje naměřená data, vyhodnotí je a výsledky různou formou prezentuje aktivně naplňuje olympijské myšlenky jako projev obecné kulturnosti	pravidla osvojovaných pohybových činností základní pravidla her, soutěží a závodů fair play jednání základy měření a evidence, zpracování dat měření výkonů a pohybových dovedností vyhodnocení výsledků olympismus historie a současnost fair play – spolupráce ve sportu pomoc soupeři a handicapovaným odmítání podpůrných látek ochrana přírody úspěchy našeho sportu významní sportovci a soutěže	

6. Hodnocení žáků

6.1 Hodnocení výsledků vzdělávání

6.1.1. Zásady klasifikace

1. Hodnocení výsledků vzdělávání žáků vychází z požadavků školního vzdělávacího programu a z pravidel hodnocení stanovených školním řádem.
2. Při hodnocení učitel uplatňuje přiměřenou náročnost, pedagogický takt a respektuje individuální vzdělávací potřeby žáka. Hodnocení je průkazné, srozumitelné a vychází z předem stanovených kritérií.
3. Hodnocení poskytuje žákovi zpětnou vazbu o míře dosažení očekávaných výsledků vzdělávání a podporuje jeho další vzdělávání a sebehodnocení.
4. Podklady pro hodnocení získává učitel průběžně v průběhu klasifikačního období. Využívá přitom různé metody a formy odpovídající charakteru vyučovacího předmětu, zejména:
    - ústní, písemné, praktické, grafické a pohybové ověřování znalostí a dovedností,
    - pozorování práce a činnosti žáka,
    - hodnocení samostatných a skupinových prací, projektů, prezentací, laboratorních a dalších praktických činností,
    - didaktické testy a další vhodné nástroje ověřování výsledků vzdělávání,
    - analýzu výsledků činnosti žáka.
5. Při hodnocení učitel posuzuje zejména míru osvojení znalostí a dovedností stanovených školním vzdělávacím programem, schopnost jejich využití v souvislostech a při řešení úloh, samostatnost, kvalitu výsledků práce a schopnost žáka reflektovat vlastní postup.
6. Při hodnocení žáka se speciálními vzdělávacími potřebami se postupuje v souladu s doporučenými podpůrnými opatřeními a s příslušnými právními předpisy.
7. Výsledná klasifikace za klasifikační období nevzniká prostým aritmetickým průměrem jednotlivých známek; vyjadřuje celkovou úroveň dosažených výsledků vzdělávání žáka ve vztahu ke stanoveným kritériím.

6.1.2. Kritéria hodnocení

Hodnocení výsledků vzdělávání žáka vychází z míry dosažení očekávaných výsledků vzdělávání stanovených školním vzdělávacím programem. Přihlíží se zejména k úrovni osvojených znalostí a dovedností, schopnosti jejich využití v souvislostech, samostatnosti, kvalitě a přesnosti práce, schopnosti řešit problémy a komunikovat výsledky své práce.

Při hodnocení učitel respektuje charakter vyučovacího předmětu a individuální vzdělávací potřeby žáka.

Stupeň 1 – výborný

Žák dosahuje očekávaných výsledků vzdělávání na velmi vysoké úrovni. Osvojené znalosti a dovednosti využívá samostatně, přesně a tvořivě, dokáže je propojovat a uplatňovat při řešení známých i nových situací. Jeho projev a výsledky práce jsou zpravidla přesné, kvalitní a promyšlené. Případné dílčí nedostatky dokáže samostatně rozpoznat a odstranit.

Stupeň 2 – chvalitebný

Žák dosahuje očekávaných výsledků vzdělávání ve vysoké míře. Znalosti a dovednosti zpravidla využívá samostatně a správně, při řešení složitějších situací může potřebovat menší podporu. V jeho práci se mohou vyskytnout drobné nepřesnosti, které zpravidla dokáže odstranit.

Stupeň 3 – dobrý

Žák dosahuje základních očekávaných výsledků vzdělávání. Znalosti a dovednosti využívá s dílčími nedostatky a při složitějších úlohách potřebuje vedení nebo podporu učitele. Chyby zpravidla dokáže s pomocí rozpoznat a opravit.

Stupeň 4 – dostatečný

Žák dosahuje očekávaných výsledků vzdělávání pouze v omezeném rozsahu. V jeho znalostech a dovednostech jsou výraznější mezery, při jejich využívání se dopouští závažnějších chyb a zpravidla potřebuje výraznější podporu učitele. Základní požadavky však při odpovídajícím vedení plní.

Stupeň 5 – nedostatečný

Žák nedosahuje ani základní úrovně očekávaných výsledků vzdělávání. V jeho znalostech a dovednostech jsou zásadní mezery a ani s podporou učitele je nedokáže v potřebném rozsahu využít při řešení základních úloh.

Průběžné hodnocení

Učitel získává podklady pro hodnocení průběžně během celého klasifikačního období a dbá na přiměřené rozložení jednotlivých forem ověřování výsledků vzdělávání. O hodnocení vede průkaznou evidenci umožňující doložit podklady pro výslednou klasifikaci.

Výsledné hodnocení za klasifikační období vychází z celkové úrovně dosažených výsledků vzdělávání a není mechanickým aritmetickým průměrem jednotlivých známek.

Hodnocení chování

Je-li chování žáka na vysvědčení hodnoceno klasifikačním stupněm, používají se stupně:

- 1 – velmi dobré,
- 2 – uspokojivé,
- 3 – neuspokojivé.

Celkové hodnocení

Celkové hodnocení žáka se na vysvědčení vyjadřuje způsobem stanoveným příslušnými právními předpisy.

6.1.3. Podmínky pro klasifikaci

1. Hodnocení výsledků vzdělávání provádí učitel příslušného vyučovacího předmětu na základě průběžně získávaných podkladů a stanovených kritérií hodnocení.
2. Žák je s výsledky hodnocení seznamován průběžně. Hodnocení poskytuje žákovi zpětnou vazbu o dosažené úrovni výsledků vzdělávání a o možnostech dalšího zlepšení.
3. Výsledné hodnocení za klasifikační období vychází z kvality a úrovně výsledků vzdělávání žáka za celé období. Nestanovuje se pouze na základě aritmetického průměru jednotlivých známek.
4. Pokud nelze žáka na konci pololetí hodnotit, postupuje škola podle školského zákona a příslušných prováděcích právních předpisů.
5. Při hodnocení žáka vzdělávaného podle individuálního vzdělávacího plánu se postupuje podle podmínek stanovených individuálním vzdělávacím plánem, doporučenými podpůrnými opatřeními, školním řádem a příslušnými právními předpisy.
6. Podrobnosti organizace průběžného hodnocení, evidence výsledků vzdělávání a informování žáků a zákonných zástupců upravuje školní řád.

6.1.4. Informace o výsledcích vzdělávání

1. Žák má právo na průběžné informace o průběhu a výsledcích svého vzdělávání.
2. Zákonní zástupci nezletilých žáků mají právo na informace o průběhu a výsledcích vzdělávání žáka v rozsahu stanoveném školským zákonem.
3. Informace o výsledcích vzdělávání jsou poskytovány průběžně, zejména prostřednictvím školního informačního systému, při osobních konzultacích, třídních schůzkách a dalšími způsoby stanovenými školním řádem.
4. Vyučující seznamuje žáka s výsledky hodnocení průběžně a poskytuje mu přiměřenou zpětnou vazbu k jeho výkonu a dalšímu vzdělávání.
5. Při výrazném zhoršení výsledků vzdělávání nebo při závažných obtížích ve vzdělávání informuje škola zákonného zástupce nezletilého žáka bez zbytečného odkladu a podle potřeby s ním projedná další postup.
6. Podrobnosti o způsobu a organizaci poskytování informací o výsledcích vzdělávání upravuje školní řád.

6.1.5. Komisionální zkoušky

1. Žák koná komisionální zkoušku v případech stanovených školským zákonem a prováděcími právními předpisy, zejména při opravné zkoušce a při komisionálním přezkoušení výsledku hodnocení.

2. Při opravné zkoušce a komisionálním přezkoušení může žák konat v jednom dni nejvýše jednu komisionální zkoušku.
3. Termín, složení zkušební komise, průběh komisionální zkoušky a způsob oznámení jejího výsledku se řídí příslušnými právními předpisy a pravidly stanovenými ředitelem školy.
4. Výsledek komisionálního přezkoušení stanoví komise. Žákovi a zákonnému zástupci nezletilého žáka je výsledek oznámen prokazatelným způsobem.
5. Podrobnosti týkající se konání komisionálních zkoušek stanoví ředitel školy v souladu s platnými právními předpisy. Vyhláška č. 13/2005 Sb. pro střední školy výslovně upravuje případy komisionálních zkoušek, limit jedné zkoušky za den při opravné zkoušce a přezkoušení a stanoví, že podrobnosti o komisi, termínu a oznámení výsledku určuje ředitel školy

6.2 Výchovná opatření

Výchovnými opatřeními jsou pochvaly nebo jiná ocenění a kázeňská opatření. Jejich udělování a ukládání se řídí školským zákonem, prováděcími právními předpisy a školním řádem.

6.2.1. Pochvaly a jiná ocenění

Ředitel školy může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu jiné právnické či fyzické osoby udělit žákovi pochvalu nebo jiné ocenění za mimořádný projev lidskosti, občanské nebo školní iniciativy, záslužný nebo statečný čin nebo za dlouhodobou úspěšnou práci. Třídní učitel nebo ředitelem školy pověřený pedagogický pracovník může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu ostatních vyučujících po projednání s ředitelem školy udělit žákovi pochvalu nebo jiné ocenění za výrazný projev školní iniciativy nebo za déletrvající úspěšnou práci.

O udělení pochvaly nebo jiného ocenění a o jeho důvodech je žák a zákonný zástupce nezletilého žáka neprodleně informován. Udělení pochvaly nebo jiného ocenění se zaznamenává do dokumentace školy.

6.2.2. Kázeňská opatření

Při zaviněném porušení povinností stanovených školním řádem lze podle závažnosti tohoto porušení uložit žákovi kázeňské opatření, které nemá právní důsledky pro žáka.

Kázeňskými opatřeními jsou:

- napomenutí, které ukládá třídní učitel nebo ředitelem školy pověřený pedagogický pracovník,
- důtka, kterou ukládá třídní učitel nebo ředitelem školy pověřený pedagogický pracovník,
- důtka ředitele, kterou ukládá ředitel školy.

Pravidla pro udělování pochval a jiných ocenění a ukládání kázeňských opatření jsou součástí školního řádu.

O uložení kázeňského opatření a jeho důvodech je žák a zákonný zástupce nezletilého žáka neprodleně informován. Uložení kázeňského opatření se zaznamenává do dokumentace školy.

V případech stanovených školským zákonem může ředitel školy rozhodnout také o podmíněném vyloučení nebo vyloučení žáka ze školy. Při rozhodování se postupuje podle školského zákona a školního řádu.

7. Vlastní hodnocení školy

Vlastní hodnocení školy slouží k systematickému posuzování podmínek, průběhu a výsledků vzdělávání a k plánování dalšího rozvoje školy.

Škola při vlastním hodnocení sleduje zejména:

- podmínky vzdělávání,
- průběh vzdělávání,
- výsledky vzdělávání žáků,
- podporu žáků a spolupráci se zákonnými zástupci,
- klima školy a vzájemné vztahy,
- řízení školy a kvalitu personální práce,
- další vzdělávání pedagogických pracovníků,
- materiální, technické a digitální podmínky vzdělávání,
- naplňování cílů školního vzdělávacího programu.

Cílem vlastního hodnocení školy je zejména:

- zjišťovat kvalitu podmínek a průběhu vzdělávání,
- sledovat a vyhodnocovat výsledky vzdělávání žáků,
- posuzovat naplňování cílů školního vzdělávacího programu,
- sledovat účinnost používaných vzdělávacích metod a organizačních forem,
- vyhodnocovat podporu žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných,
- sledovat rozvoj klíčových kompetencí žáků včetně kompetence digitální,
- identifikovat silné stránky školy a oblasti vyžadující další rozvoj.

Při vlastním hodnocení škola využívá podle charakteru hodnocené oblasti zejména:

- výsledky vzdělávání žáků,
- hospitační činnost,
- analýzu pedagogické dokumentace,
- rozbor žákovských prací, projektů a dalších výstupů,
- výsledky přijímacích a maturitních zkoušek,
- rozhovory a konzultace,
- dotazníková šetření,
- výsledky soutěží a dalších vzdělávacích aktivit,
- výsledky externích šetření a kontrol,
- další dostupné podklady.

Kritérii vlastního hodnocení jsou zejména míra naplňování cílů školního vzdělávacího programu, úroveň výsledků vzdělávání, pokrok žáků, kvalita průběhu vzdělávání, účinnost podpůrných opatření, úroveň školního klimatu, kvalita spolupráce a podmínky pro vzdělávání.

Vlastní hodnocení probíhá průběžně v průběhu školního roku. Jednotlivé evaluační činnosti jsou realizovány podle jejich charakteru a potřeb školy. Výsledky vlastního hodnocení jsou využívány jako zpětná vazba pro plánování další činnosti školy, úpravu vzdělávacích postupů, aktualizaci školního vzdělávacího programu a další rozvoj školy.